

ஞானாம்

கலை தைக்கியச் சங்கிதக

210

விலை :
ரூபா 100/-

வெள்ளத்தின் பருக்கக்கப்பால் கலைப்பயநக்கும்
கவியபொருக்கும் மேவழாயின்,
பள்ளத்தில் விழங்கிறுக்கும் குருட்ரெல்லாம்
விழிவற்றும் பதவிகாள்வர்.

ஆசிரியர் குழும

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நீர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி.	⇒ 0094-11-2586013 0094-77-7306506
தொ.நகல்	⇒ 0094-11-2362862
இணையம்	⇒ www.gnanam.info www.gnanam.lk
தளம்.ஞானம்.இலங்கை	
மின்னாஞ்சல்	⇒ editor@gnanam.info editor@gnanam.lk
அஞ்சல்	⇒ 3B-46 th Lane, Colombo-6, Sri Lanka
வங்கி விபரம்	⇒ T. Gnanasekaran Acc. No. - 009010344631 Hatton National Bank, Wellawatha Branch. Swift Code : HBLILK LX (மனியோடர்லஸம் சந்தா அனுப்பு பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற கந்தோரில் மாற்றக்கூழ்யதாக அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம்	⇒ Sri Lanka ஓரு வருடம் : ரூ 1,000/- நூறு வருடம் : ரூ 5,000/- நூயுள் சந்தா : ரூ 20,000/- ஓரு வருடம்
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

ஓ.ஞானம் சஞ்சிதையில் விரசுற்றுமாறும் படைப்பு
களினின் நூத்துக்கணக்கு அவற்றை ஏழ்திய
ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.

ஓ.புதைப்பயிற் எழுதுவார்கள் தமது சொந்
தப் பொயர், நூத்தைப்பு எண், முகவுரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக ஒத்தைத்தலேவண்டும்.

ஓ. விரசுற்றிற்குத் தெர்வாகும் படைப்புகளைச்
செய்வைப்படித்த ஆசிரியர்களுக்கு உரிமையுண்டு.

ஓ.படைப்புகள் கணிகீபில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட
மின்னாஞ்சலில் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

இழுத்துக்கூள்டே.....

கவிதைகள்

மஹந்பூப் சாதிக் - சோ.பா	09
கீதா கணேஷ்	15
எஸ்.இஸ்மத் பாத்திமா	26
தீபச் செல்வன்	30
மானந்தன் அல்வாய்	41
ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்	43

சிறுகதைகள்

கலாபூஷணம் எஸ்.நாகூர்கணி	03
வேல் அமுதன் (குறுங்கதை)	16
என்.ஜி.ராதாகிருஷ்ணன்	17
கலாபூஷணம் கே.தவபாலன்	23
இணுவை இரகு (குறுங்கதை)	36

கட்டுரைகள்

சி.மெளனகுரு	10
சக்திதாசன்	20
மொழிவரதன்	25
வட்கோவை பூ.க.இராசரத்தினம்	27
சண்முகசர்மா ஜெயப்பிரகாஷ்	32
வாக்கரைவாணன்	37
கலாபூஷணம் நவம் வெள்ளைசாமி	42

பத்தி எழுத்து

மானா மக்கீன்	44
பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	45

சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்

கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை	48
----------------------------	----

கெள்வி ஞானம்

	51
--	----

வாசகர் பெசுகிறார்

	54
--	----

அந்தியர் பக்கம்

புதிய அரசியல் அமைப்பு
தமிழர்கள் மீண்டும் ஏமாற்றப்படு

புதிய அரசியல் அமைப்பு - தமிழர்கள் மீண்டும் ஏமாற்றப்படுவார்களா?

2015ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 8ஆம் திங்கள் ஜனாதிபதி தேர்தல் இடம்பெற்றது. அப்போது முன்று விடயங்களை முன்வைத்து தமிழர் தரப்பு தற்போதுள்ள நல்லாட்சி அரசாங்கத்தை ஆதரிக்க முன்வந்தது. ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறையில் மாற்றம், தேர்தல் முறையில் மாற்றம், இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு என்பனவே அவ்விடயங்கள் ஆகும். இதில் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு தமிழர் தரப்பிற்கு முக்கியமானதாகும்.

நல்லாட்சி அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் புதிய அரசியல் அமைப்புத் தொடர்பாக அரசுமைப்பு வழிநடத்தல் குழு அமைக்கப்பட்டு 2016ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் இவ்வாண்டு செப்டெம்பர் வரை 73 தடவைகள் கூடி இடைக்கால அறிக்கையான்று தயாரிக்கப்பட்டது. இந்த வழிநடத்தல் கூட்டத்தில் பங்குகொண்ட தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினர் பலதரப்பட்ட விட்டுக்கொடுப்புக்கருடன் பேச்கவார்த்தைகளை நடத்தியே வந்துள்ளனர். வடக்கு கிழக்கு இணைப்பையோ அல்லது சமாத்தி ஆட்சி முறையையோ அவர்கள் வலியுறுத்தவில்லை. எப்படியாவது இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகள்பூரிடவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தமிழ்த்தரப்பினர் செயற்படுகின்றனர்.

தமிழ்த் தலைமைகளின் விட்டுக்கொடுப்பை இனவாதிகள் கருத்தில் எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டணியினர் இவ்வளவு தூரம் இறங்கி வந்த பின்னரும் தென்பகுதி இனவாதிகள் சிங்கள மக்களை அச்சுறுத்தும் வகையில் கருத்துக்களைத் தெரிவித்து வருகின்றனர்.

புதிய அரசியல் யாப்பை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளை முறியடிப்பதற்கான செயற்பாடுகள் தென்னிலங்கையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டன.

இனவாத சக்திகளால் வெளியிடப்படும் கடும் எதிர்ப்புகள் காரணமாக, அரசாங்கம் அரசியலமைப்பு தீர்வை கைவிட்டு விடுமோ என்று எண்ணைத் தோன்றுகிறது. அதன் உக்கிரம் அத்தகையதாக இருக்கிறது.

பாதுகாப்பு அமைச்சின் முன்னாள் செயலாளர் கோத்தபாய ராஜபக்வி "வெளிச்சம்" என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி அதனுடைக் பிரசாரங்களையும் ஆர்ப்பாட்டங்களையும் நடத்தி வருகிறார்.

முன்னாள் அகமைச்சர் விமல் வீரவன்ச புதிய அரசியல் அமைப்பு நாடாஞ்சுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டால் பாராஞ்சுமன்றத்தைக் குண்டு வைத்து தகர்ப்போம் என்கிறார்.

முன்னாள் பகுதித்துள்ளபுதி கமால் குணரட்டன புதிய அரசியல் அமைப்பை ஆதரிப்பவர்கள் துரோகிகள், அவர்கள் கொல்லப்படவேண்டியவர்கள் என்கிறார்.

குறிப்பாக பெளத்த பிக்குகள் பலரும் அரசியலமைப்பு உருவாக்க விடயத்தில் அரசாங்கத்திற்குப் பலத்த தலையிடியைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

முன்னரும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தமிழர் தேசியப் பிரச்சினைக்கு அனைத்துத் தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தீவிரத்திட்டம் முன்வைக்கப்படுவதற்கான கூழல் உருவாகியபோது, இனவாத சக்திகளின் எதிர்ப்புக் காரணமாக அம்முயற்சிகள் கைவிடப்பட்ட வரலாறே காணப்படுகிறது. குறிப்பாக 2000ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட தீவிரப்பொழி பின்னர் கைவிடப்பட்ட கூழிலையை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

கடந்தகால வரலாற்றுப் பதிவுகள் மீண்டும் சூழ்சி பெறுவதற்கான குழிநிலையே தற்போது விஸ்வரூபம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இனியும் தமிழர்கள் அரசாங்கத்தினுடைனாக பேச்கவார்த்தகளில் நம்பிக்கை வைக்கலாமா?

தற்போது உள்ள காலச்சுழில், இங்குள்ள தமிழ் பேசும் மக்கள், புலம்பெயர் தமிழர்கள் ஒன்றினைந்து, இந்தியத் தமிழர்களின் ஆதரவையும் பெற்று எமது உரிமைகளைப் பெறுவதற்கான சர்வதேச நெறுக்குதல்களை கூர்மையடையச் செய்ய வேண்டும். சர்வதேசச் சட்டத்தின் கீழ் எமக்கிருக்கும் உரிமைகளைப் பெற நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். இதுவே உலக வரலாறு எமக்குக் கற்றுத் தரும் பாடமாகும்.

10

கலாபுழைம் எஸ்.நாகர்களி

எம்.ஐ.ஆர்

இந்த முன்றெழுத்துக்களும், இந்தயத் தமிழ்த் தலை இலக்கியத்திலும், அரசுயல்லும் மத்தியர்ன் மனம் கவர்ந்து, புகழுள்ள உச்சக்கு சென்று, சாதனங்கள் பல பிர்த்தி - சுர்த்தர மணாங்கமழும் ஒருவருது பெயர்ன் சுருக்க எழுத்துக்கள் என்பதை நாடற்கும் நற்றும் ஏடுற்கும்.

இந்த எம்.ஐ. இராமச்சந்திரன் என்ற சுர்த்தர் நாயகர்ன் சகலவுதமான முன்னர் றங்களுக்கும் காரணங்கள் எதுவாக இருந்த பொதும், அதினாதமாக ஒன்றே ஒன்றாக அவற்றுக்கு உயிர்நாடியாக அமைந்தது. அது என்ன? அதுதான்....

அவர் பிறந்த மண்.....

நுழே இலங்கைத் தஞ்சாவூர் - மத்திய மலையகத்தின் தலை நகராம் கண்டி - கட்டுகல - பள்ளையார் கொவிலுக்கு முன்பும் இருந்த - ஆட்டுப்பட்டி - மண்ணர்ன் மைந்தனாக மலர்ந்த - அந்த மண்ணர்ன் மக்கமதான் - இந்த மாபெரும் மனதன் உயர்ந்து - உன்னதம் பெற உரமானது.

அப்படியன்றால் - ஒரு மனதன் பிறந்த மண், அவனாது வநுக்காலத்தை மட்டுமல்ல, அவனுடைய வரலாற்று வழக்களைய தீர்மானிக்கின்றது. வற்றாத வரலாற்று நதியின் நீலாங்குருகள், தலைமுறைகளைத் தாண்டி கதைகள் பல பேசுகின்றன. அந்தக் கதைகளை காலம் மௌனமாக இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது.

“பஸீர்..... மகேன்..... சாப்பாடு போட்டு வச்சிருக்கன்..... கைய அலம்பிட்டு வந்து சாப்பிடு....” தாய் ரஹ்மத்தும்மாவின் தாய்ப் பாசம் வெளிப்பட்டது.

பகலுணவை முடித்துவிட்டு, வாப்பா வந்து மாற்றியதும், கெழியர் ஆசனத்தை வாப்பாவுக்கு கொடுக்குவிட்டு எழுந்த மகன் பஸீர், நேரே நாலாம் குறுக்குத் தெருவிலிருந்து ஜந்தாம் குறுக்குத் தெரு - கேஷ் வர்க் ஸ்மட் தாண்டி, வாழைத்தோட்டப் பகுதிக்குள் நுழைந்து, டயஸ் பிளேஸின் இடப்புற வீதியோரத் திண்ணையில் விறுவிறு என்று நடந்து, பூர்வாராம் பன்சலைக்கு முன்னாலுள்ள தொடர்மாடி கட்டடம் கீழ்த் தளத்தின் வலப்புறத்தே, கடை(சி) வீட்டினுள் புகுந்த போதுதான், ரஹ்மத்தும்மாவின் ‘தாய்ப்பாசம்’ வெளிப்பட்டது.

தாய்ப் பாசத்தில் சற்றே நனைந்தபடி, பஸீர் பாத்ருமினுள் நுழைந்து கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டான்.

யாரிந்த பஸீர்.....?

‘யாழ்’ என்னும் தமிழ் மன்னில், ஒரு நீண்ட பரம்பரையின் - இருபதாம் நூற்றாண்டின் வாரிசாக வாழ்ந்து வந்த குடும்பத்தின் தலைவி ரஹ்மத்தும்மா,

நிறைமாத கர்ப்பினியாக - 'வாயும் வயிறுமாக' இருந்த காலத்தில், அந்த தூர்த்தும் துயரச் செய்தி மினி ஒலிபெருக்கி மூலம் தூதாக வந்தது.

'இன்னும் இருமணி நேரத்தில் - இந்த மண்ணில் தேடிய செல்வத்தையெல்லாம் இங்கேயே போட்டுவிட்டு, சோனவ குடும் பத்தார் இம்மண்ணை விட்டும் வெளியேறி விடவேண்டும்' என்ற அறிவிப்பு, பெரிய பரபரப்பை ஏற்படுத்தி விட்டது. விரிந்த வான் கம்பளத்தை இரு மணி நேரத்தில் சுருட்டிப்போட முடியுமா என்ன?

புத்திஜீவிகள் மனசுக்குள் புலம்பிட, நியாயம் உணர்ந்த அறங்காவலர்கள் அசைவற்ற சித்திரமாய் உறைந்திட, 'அறம் பிழைப்பது' கண்டு, தர்மம் தலை கவிழ்ந்தது.

ரஹ்மத்தும்மா தன் தலைப்பிரசவம் நடந்த இரண்டாம் நாளே, குழவி கண் மூடவிட, பறிகொடுத்த பைந்தோடியானாள். ஐந்தாண்டுகள் 'சும்மா' இருந்துவிட்டு, ஆறாமாண்டு 'உண்டாகிய' இரண்டாவது குழந்தையாவது - அது ஆணோ, பெண்ணோ சுகப்பிரசவமாக 'வயிற்றுப் பாரம்' இறங்கிட வேண்டுமென, எத்தனையோ இரவுகள் இந்த ரஹ்மத்தும்மா இறைவனை இறைஞ்சி 'துஆ' கேட்டாள்.

மருத்துவர் தன் அனுபவ அறிவால் அனுமானித்து, குறித்து கொடுத்த நாளை அசைபோட்ட ரஹ்மத்தும்மா, இன்றோ நாளையோ என காத்திருந்த 'எதிர்பார்த்திருந்த வேளையில்தான்' - பிறக்கப் போகும் மழலையை மாதா மடி தாங்கத் தயாராக விருந்த தருணத்தில்தான், இடி போல் துரத்தி விடும் துயரச் செய்தி வந்தது.

ரம்மத்தும்மாவுக்கென அழ ஒரு ஆளுமில்லை; ஆட்டவொரு தொட்டிலு மில்லாமல் வளர்ந்த மங்கை நல்லாள். பாலை வனத்தில் ஒரு பசந்தரையாகத் தூரத்து உறவு நெஞ்சங்களால் செய்து வைக்கப்பட்ட ஒரு நல்ல காரியம், ரஹ்மத்தும்மா குடியும் - குடித்தனமுமானாள்.

அதனால் - 'கணவர்' என்ற உறவே, ஒரேயொரு பற்றுக்கோடு, ரஹ்மத்தும்மாவுக்கு. கணவர் சிராஜாத்தும் சிறுவயதிலேயே பெற்றோரை இழந்து, பெரியம்மா வீட்டில் வளர்ந்தவர்தான். கணவர் சிராஜாத்தீன்

அனுபவம் குமந்த ஒரு குடும்பஸ்தர். கொழும்பு வியாபாரத்தில் முன்னமே ஓரளவு பரிசுசயம் பெற்றவர். அதனால் எப்படியோ பாதுகாப்பாக 'வாயும் வயிறுமாக' இருந்த மனையாளை, கொழும்புருக்கு பத்திரமாகக் கூட்டிவந்து, இந்த வாழைத்தோட்ட வீடொன்றில் குடியேறிவிட்டார்.

'வாழைத்தோட்டம்' - 'வந்தாரை வாழ வைக்கும் வருசையுள்ள வாழைத்தோட்டம்' என்ற புகழ்மொழிக்கு பூமணம் வீசும் பூந்தோட்டம். இது தமிழ் வளர்ந்த பண்ணை, தமிழை வளர்த்த திண்ணை என்பதெல்லாம் சிராஜாத்தேனா - ரஹ்மதும்மாவோ அறிந்திருக்க நியாயமில்லை. தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் மட்டும் இலங்கையில் எங்கும் இல்லாத வண்ணம் பதிமுன்று இதழ்கள் (தவஸ நிறுவனம் இப்பூந்தோட்டத்தில் நிலைகொண்டு - ஐந்து தமிழ்தழ்கள் (ராதா - தினபதி - சிந்தாமணி - தந்தி - சந்தரி, பிரசவித்தது உட்பட) பிறந்த மன் என்பது கூட, சிராஜாத்தீன் தம்பதியருக்கு தெரிந்திருக்கவில்லை.

அவர்களின் 'கவலை' எல்லாம், பிரசவம் பிழையேதும் நிகழ்ந்திடாமல் நடந்திட வேண்டும் என்பது மட்டுமே! 'எண்ணமே வாழ்வு' என்ற உளவியல் கூற்றுப்படி, வாழைத்தோட்டம் குடிவந்த மறுவாரமே, வயிறு நோக ஆரம்பித்தது ரஹ்மத்தும் மாவுக்கு. சிராஜாத்தீனுக்கு கொழும்பு வர்த்தக வட்டாரமெல்லாம் நல்ல பழக்கம் என்பதால், எப்படியோ நிலைமைகளை சமாளித்துக் கொண்டார். யாழ்ப்பாணம் ஒல்மானியாவில் கற்ற அறிவு, கொழும்புக்கு குடிவந்ததும் பாடறிந்தொழுக வைத்தது சிராஜாத்தீனை.

சுகப்பிரசவத்தில் ஒர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அதற்கு பஸீர் எனப் பெயர் வைத்து, பரவசம் கண்டனர் பெற்றோர்.

அந்த பஸீர் வாழைத்தோட்ட வாடையை சுவாசித்த வண்ணம் வளர்ந்து வரலானான். வாழைத்தோட்ட முனீர் மத்ரஸாவில் குர்ஆன் ஒதுக் கற்கவும், அல் - ஹிக்மா கல்லூரியில் லோகாயத் கல்வி கற்கவும் தகப்பனார் சிராஜாத்தீன் வழி செய்தார். பள்ளிக்கூடத்தில் நடந்த பேச்சுப் போட்டிகள் பலவற்றில் பங்கேற்று, முதற் பரிசை முத்தமிட்ட சம்பவங்கள் பஸீரை புடம்போட்டன. தந்தையைப் போல பாடறிந்தொழுகும்

பண்புள்ள மகனாக வளர்ந்து வாலிபனானான் பஸீர்.

பஸீர் தவிர, வேறு குழந்தைகள் கிட்டும் பேற்றினை ரஹ்மத்தும்மா பெற்றிருக்கவில்லை. கொழும்பூரில் தனக்கு நன்கு பழக்கமான வர்த்தகர்களை எல்லாம் வளைத்துப் பிடித்து, ஊர் புள்ளிகள் சிலர் அள்ளித் தந்த உதவியிடன் நாளாவட்டத்தில் நாலாம் குறுக்குத் தெரு முனையில் ஒரு பலசரக்குக் கடையை தனதாக்கிக் கொண்டார் சிராஜாத்தின். பஸீர் ஒ.எஸ். படிப்போடு வாப்பாவின் நிழலில் தொழில் கற்க பஸாருக்கு வந்தவன்தான், இப்போது இருபத்தேழு வயது நிரம்பிய ஒர் ஆணமுகனாக வளர்ந்து, வாழ்வின் வளைவு சுளிவுகளை எல்லாம் வக்களையாகப் புரிந்து கொண்ட நல்லிதய நாயகனாக - வாப்பாவின் வியாபாரத்திற்கு தோள் கொடுக்கும் தாணாய் - தோழனாய் திகழ்ந்தான்.

பிறந்த மன்னிலிருந்து தர்மத்திற்கப்பால், தமிழ்ப் பேசும் முஸ்லிம்கள் விரட்டப்பட்டு இப்போது எவ்வளவு வருடங்கள் நிறைவடைந்து இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவே பஸீருக்கும் வயது!

முஸ்லிம்கள் யாழ் மன்னிலிருந்து விரட்டப்பட்டதைத் தொடர்ந்து எத்தனையோ சரிவுகள் - முறிவுகள் - சம்பவங்கள் கோரவையாக நடந்து முடிந்துவிட்டன. கடைக்கு வரும் ஊரவர்கள் இவற்றை எல்லாம் வாப்பாவோடு ஞேரம் போவது புரியாமல் கதையாடல் - உரையாடல் செய்வர்.

இந்த கருத்துப் பரிமாற்றம் எதிலும் பஸீர் பங்காளியாகக் கலந்துகொள்ளவே மாட்டான். வெறும் பார்வையானாகவே இருந்துகொள்வான். என்றாலும் கூட, தன் செவி சபாக்களில் வந்து விழும் ஊர் பற்றிய கருத்துக்களை உள்வாங்கி, உள்ளத்தின் பள்ளத்தில் அவற்றை உறங்க வைத்து விடுவான்.

‘அவர்கள் செய்தது அதர்மம், தட்டிப் பேச வேண்டியவர்கள் பேசவில்லை, தீர்க்க வேண்டியவர்கள் கண்ணாமுச்ச ஆடுகின்றனர்; இதில் நானொரு தனிமரம்; - ஒற்றைப் பனை; என்னால் என்ன பேசி’ எதை சாதிக்க முடியும்? என்ற எண்ணத்தில் நீந்துபவனாக இந்த பஸீர் இருப்பான்; இருக்கிறான் இப்போதும்.....

என்றாலும் - பஸீரும் ஆசாபாசங்கள்

நிறைந்த - உணர்ச்சிகளின் சுமைகளைத் தாங்கியுள்ள உருவம்தானே! மனிதப் பிறவிதானே!!

மேனியில் படிந்த பஸாரின் தூசித் துகள்களை துப்புரவு செய்த - மேல் கழுவிய உடலுடன் பாத்ருமிலிருந்து வெளியே வந்த பஸீர், ஞேரே சாப்பாட்டு மேசை அருகே சென்றமர்ந்தான். ரஹ்மத்தும்மா எழுந்து வந்து, மகனுக்குப் பரிமாறினாள்.

பஸீர் அமைதியாக உண்ண ஆரம்பித்தான்.....

‘மகன் அமைதியாக உண்ணும் இவ்வேளை ‘அந்த’க் கதையை சுற்றே தொட்டுப் பார்க்கலாமே’ என்ற எண்ணம், தாய் மனசுக்குள் தாளம் போட்டது.

‘மகன் பஸீர்’ எத்தனையோ தடவை கேட்டு, கேட்டு, என் வாயும் புளிச்சிப் போச்ச..... நீங்க எதற்குமே அசஞ்சி குடுக்குறங்க.... இல்ல..... என அன்னை அமைதி கெடாமல் பேச்சைத் துவங்கினாள். மகனின் வாயிலிருந்து மங்கள் வார்த்தைகள் வராதா என்ற ஏக்கம்.

பஸீரோ தாயின் பேச்சுக்கு பதில் தராமல், மௌன சாம்ராஜ்யமித்தின் மாமன்னாக மாறி அமைதி காத்து, கருமே கண்ணாயினான்.

சாப்பிட்டு முடிந்ததும், தொழுகைக்கான விரிப்பு ‘முஸல்லா’ படுதாவை எடுத்து விரித்து, ஞூஹர் என்னும் நண்பகல் தொழுகையை பஸீர் நிறைவேற்றினான். தொழுது முடிந்ததும், கடைக்குப் போகும் நினைப்பில், கண்ணாடி முன்னின்று, தன் உடையலங்காரத்தை சீர்செய்து கொள்ளலானான் பஸீர்.

‘எனக்கும் - வாப்பாவக்கும் பேரக் குழந்தைகளை காலாகாலத்தில் கொஞ்ச வேண்டும் என்ற ஆசை வருவது நியாயந் தானே... பஸீர்’ என, தாய் ரஹ்மத்தும்மா தனக்குள் பேசிக் கொண்டே, பஸீர் உண்டு மிஞ்சிய சாப்பாட்டை எடுத்து வைக்கும் சமையலறை பணிகளை செய்து கொண்டிருந்தாள்.

தாயின் ஆசை வார்த்தைகளை செவியேற்றும் ஏற்காதவனாய் ஒன்றுக்குமே பதில் தராமல் “ம்மா” நான் போய்ட்டு வாரேன்” எனக் கூறிக்கொண்டே, வீட்டை விட்டும் வெளியேறிய பஸீர், படி இறங்கி, பாதையில் ஈரடி வைத்ததும், திரும்பி வந்து, என்ன எண்ணினானோ வீட்டினுள் புகுந்து,

மாமும்

தம்மும்

கணிப்பாடல்

வயலைப் பரசாகப்பெற்ற சன்னத்தம்பி புலவர்

பாடியவர் : சன்னத்தம்பி புலவர் (நல்லூர்)

காலம் : 18^{ஆம்} நூற்று (~1730 – ~1787)

வரகவி என்று தமிழுலகம் கணிக்கும்வண்ணம் இளமையிலேயே கவிபாடும் வல்லமையை நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பி புலவர் பெற்றிருந்தார். அத்துடன் இளமையிலேயே சிறந்த தமிழ்லிவு உடையவராக சின்னத்தம்பிப் புலவர் இருந்தார் என்பதற்கு சில செவிவழிக் கதைகள் உள்ளன.

வண்ணார்பண்ணையிலே நாராயண கணேசயர் என்னும் பெரும் தமிழ் அறிஞர் 18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வாழ்ந்துள்ளார். கணேசயரின் வீட்டிலே அனேக வித்துவான்கள் ஒன்றுசேர்ந்து அவர் இராமாயணப் பாடல்களுக்குப் பொருள் கூறுவதைக் கேட்டுக் கற்றுள்ளனர். சிறுவனாக இருந்த காலத்திலே சின்னத்தம்பிப் புலவரும் இவ்வாறு கணேசயரிடம் பாடம் கேட்டுள்ளார்.

ஒருமுறை கணேசயர் பொருள் கூறுவதற்கு சிரமப்பட்ட கம்பராமாயணப் பாடல் ஒன்றுக்கு சின்னத்தம்பிப் புலவர் சிறப்பாகப் பொருள் கூறியதைக் கண்டு அனைத்து வித்துவான்களும் திகைத்ததாகக் குறிப்புள்ளது. பாடலுக்கு பொருள்களுமியதைக் கண்ட கணேசயர், மணிமாருகி ருளம் என்னும் தமது ஒரு வயலைப் பரிசாகச் சின்னத்தம்பிப் புலவருக்கு அளித்துள்ளாராம். கணேசயரைக் குறித்து சின்னத்தம்பிப் புலவர் பின்வரும் பாடலைப் பாடியுள்ளதான் இலக்கியக் குறிப்புகள் உள்.

கடனந்தனவன கண்டத்தனளனங்கன் கணையால்
விடனங்கபிலை மயிலையொத்தாள் விடமிக்க துத்திப்
படனந்திமுடி மேல்நிற்றநஷ்சப் படரரவின்
நடனம்புரிதிம்மரசர் கணேச நரேந்திரனே

அமர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2017

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 5000 /=

ஒரண்டாம் பரிசு : ரூபா 3000 /=

மூன்றாம் பரிசு : ரூபா 2000 /=

ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான வித்துகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் “அமர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல்வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுக் குத்து : 31.12.2017

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. –ஆசிரியர்

‘మూర్ఖ’ అనుకు ఆశిస వార్తాతాతక్కు కట్టముడి వాప్పావుమి వంటతుమి, పతిల్ చొల్రోన.... ఎనకు కూర్చియాదియే విగ్రహించెన్ను వెనియే వంటు నటి పయింఱాని. మకను పోవతాతయే వాచలిల్ నింఱపాయి పార్తతుకు కొాణ్ణిగ్రున్తాసు తూయి.

మకను చొంణ వార్తాతాతకసు రఘుమత్తుమా మనసక్కుసు మత్తాపాయి విరింఠన.

నుము నుపియవంక తిగ్రుమణుఁ చెప్త ఇగ్రుపథుతావతు వయతు, మకను పసీరుక్కుమ నిఱైవటెన్తు విట్టతు. ఓరో మకను.... కాలా కాలత్తిల్ కల్యాణతాత కట్టి వశిట్టాల్, మరు ఆణ్ణు ఓరు ప్రోరోనో - పెత్తియో వీటిల్ తవముమే; మృషలై మెాపు చింతుమే....

ఇంత నినెనప్పిల్ తకప్పనెనిట, తాయే పాలమురై మకను పసీరై నుస్చరిత్తాసు. తాయిమ - మకనుమ పోశి - ఓరు ముటివెసు చొంణనాల్, తాం అతనెన చెయలపుత్తువేం ఎన్న మన్నిలై తంతు చిరాజ్ఞానుక్కు. చొంత మన్నిలిగ్రున్తు వంత పిన్, తలెనుకర ‘సమ్పాత్తియిమ’ చిరాజ్ఞానీ కుటుంబత్తిన తరతుత చఱ్చే ఉయర్తతి విట్టతు ఊర అర్థియావిట్టాలుమ, ‘ఉంపీట్టు’ జీవంకసు మువగుమ అర్థివర్, పురివర్.

ఎంతప పిరచ్చినెన్నయుమ ఇల్లాత కముక వామ్పు తెంతారుమ నిలైయిల్, మకనుక్కు మంకమెయారుత్తియై మనమ ముషింతు వెవప్పతు ఓంచ్చే, తలెయాయ పిరచ్చినెన్నయాకత తలెవాచలిల సమ్మణమ పోట్టు అమర్ంతిగ్రుక్కుమ కాట్చియై, మాన్సీకమాక రఘుమత్తుమా ఉన్నర్ంతాసు. కుషలై అర్థియా స్థంతరియా ఇంత యామ మంకమి?

ఎంతనెన్యో మురై ‘ఇతు’ పాట్లి కెట్టుమ, ‘ఇప్పోతాతక్కు తనక్కు కల్యాణమ వేణ్ణటామ’ ఎన్చే పసీరిటమిగ్రున్తు పతిల వగుమ. కాలా కాలత్తిల్ కన్చిమిట్ట వేణ్ణియ ‘కల్యాణ ఆశి’ తునికూత తునిర్కకాత ఓరువిత తురువున్నిలై ఇంత పసీరిట్టే....

ఓరువెంగొ - ‘కాతల్’ కీతల్ ఎన్ను విముంతు, అతుపాట్లి చొల్లు..... ఇంత పసీర్ తయంకుకిర్చానో.... ఎన్న నినెనప్పు రఘుమత్తుమా మనశిల్ ఎట్టిప పార్తతు.... ఓరు నాసు -

‘మకను.... నేంక యారెయావతు విగ్రుమపుఱీంకసూ? అప్పాదియిగ్రున్తాలుమ పరవాయిల్లై.... వాప్పావిటిమ చొల్లి

చెంగుచి, వాక్కిరణు... చొల్లువుంక మకను....’ ఎన్ను మకనిఁ కాతల్ కట్టతక్కు మనమ తిగ్రున్తు కతవైత తిగ్రున్తువిట్టాసు.

‘అప్పాది ఏతుమిల్లై’ ఎన పసీర్ మరుత్తే విట్టాసు. కాలెల కను విమిత్తతుమ కట్ట; ఇరవిల్ కట్ట మరుమత్తుమావుక్కు. అతర్కుమ మకనిటిగ్రున్తు మర్పుపు మరు నిమిటమే వంతతు. అప్పాదియానాల.... మనుఁచెయ్య మర్పపటేను? ఆశికసొ అఱ్చ ఇసంతురువియో ఇవసు?

ఇంత వినా రఘుమత్తుమావిను మనశిల్, “ఎప్పాదియిమ కారణతుత కణ్ణటాకనుమే” ఎన్నుమ ఆవసు, చతూవుమ నేర్కకుమిషి పోణ్ణు పొంకిక కొణ్ణటెయిగ్రున్తతు.

ఇప్పాది విటై కిటెక్కామల్, విపరమ పురియామల విమిత్తుకు కొణ్ణు ఇగ్రుక్కుమ నిలైయిల్, ఇన్నరివు కట్టముడి వాప్పావుమ వంతవుటన పతిల్ కూరువతాకక కూర్చి చెంగ్రుసాసు పసీర్.

ఇరవు ఎప్పోతు వగుమ? ఎన్ను ‘అంత’ ఇరవక్కాయ రఘుమత్తుమా, ఎన్న తాయ కాతతిగ్రున్తాసు, ఎతీర్ పార్తతిగ్రున్తాసు, విమి పుత్తిగ్రున్తాసు.... అంత ఇరవు వంతతూ?

అప్పాటా.... మాలెల మయంకిట, చెంతూరా వానుమ అంతిక కరుకకలై ఆవలుటన వరమెర్క ఇరవు వంతతు. రఘుమత్తుమా ఎల్లా వెలైకకణ్ణుయుమ వ్యమమక్కు మార్హాక మున్నమే ముషింతువిట్టు, ఇరవు ఎట్టరై మన్నియావిల్ కట్టముడి వీట్టు వగుమ తంతు - తనయఁ ఇగ్రువరైయుమ వరమెర్క తలెవాచలిల తవమ ఇగ్రున్తాసు రఘుమత్తుమా.....

తూరత్తే ఇగ్రు ఉరువంకసు.... చోంత నటయిల టయసు పిగోసు మున్నయిల వగువతా కణ్ణ రఘుమత్తుమా..... కృషురుపుపటెన్తాసు. చిల నిమిటఙుకసు చెలవిన్ పిన్ తంతుతయుమ - మకనుమ వీట్టమునుసు వంతనర్. వ్యమమయాన కారియంకసు - ఇరాశ చాప్పాటు - తొముకై ఎన ముషింత పిన్, చోపావిల్ అమర్ంతు తొముకైకొట్చియిల పార్వవెవైయ చెలుత్తినార్ చిరాజ్ఞానీ వాప్పా.

“இங்க..... நம்ம பஸீர் கல்யாண விஷயமா நல்ல பதிலை சொல்லப் போராராம் நீங்க வெயிய அணைச்சிட்டு கேளுங்க” என ரஹ்மத்தும்மா முன்னுரை வாசித்தாள்.

‘என்ன விஷயம்?’ என்பதுபோல குடும்பத் தலைவர் மனைவியையும் - மகனையும் ஏறிட்டுப் பார்த்தார்.

மகன் பஸீர் பெற்றவர்களை நோக்கி, “ம்மா....நான் சொல்லதை மேலோட்டமா கேட்கப்படாது. ஆழ்ந்து யோசியுங்க..... நான் திருமணங்கு செய்யனும்னு சதாவும் என் சம்மதத்தை கேட்குறிஞ்க. நான் இவ்வளவு காலமும் பிடித் தராம, பதில் தராம இருந்திட்டேன். இப்போ.... சொல்லேன்.... நல்லா கேட்டுகுங்க...” எனக்கூறி பஸீர் நிறுத்தினான்.

பெற்ற உள்ளங்கள் இரண்டும் ‘மகன் என்ன சொல்வானோ?’ என வானம் பார்த்த பூமியாயின. சிறு நாழிகை மௌனத்தில் கழிந்தது.

“நான் ஒங்க விருப்பம் போல கல்யாணம் கட்டிக்க சம்மதிக்கிறேன்... ஆனா...ஒரு நிபந்தனை.....” என பஸீர் முதல் அத்தியாயத்தை வாசிக்கலானான்.

“என் நிபந்தனை..... நாம யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து விரட்டப்பட்டு வந்த எல்லாக் கதைகளையும் சிந்தித்து எடுத்த முடிவு.... யாரும் இலேசில் சம்மதிக்க மாட்டாங்க, ஒத்து வரவும் மாட்டாங்க....அதனாலேதான் பதில் சொல்லாம நாளை கடத்தினேன்....” - பஸீர் தெளிவாகப் பேசினான்....

“எந்த நிபந்தனையாயினும் பரவாயில்லை நீங்க சொல்லுங்க ராசா....” தாயின் மனக்கதவு திறந்த அனுமதி....

“எனக்குப் பேசுகிற பொன்னு யாராயிருந்தாலும் பரவாயில்லை.... அது நம்ம யாழ்ப்பாண பொன்னாத்தான் இருக்கனும்ட அவசியமுமில்லை... ஆனா....” ஒரு மறைக்கவர்ச்சி (சஸ்பென்ஸ்) தொனி....

“கல்யாணம்.... யாழ்ப்பாணத்திலதான் நடக்கனும்... நாலுபேர் கூடி விழிப்பலா.... எளிமையா நடந்தாலும் பரவாயில்ல.... நம்ம விட்டை.... ஆமிக்காரங்க எடுத்துக்கிட்டாங்க.... இப்ப.... யாழ்ப்பாணத்தில் ஹோட்டல் வசதி எல்லாம் இருக்கு... ஒரு ஹோட்டல்ல... ஒரு ரூமை புக் பண்ணி... மங்கள காரியத்த

அங்கத்தான்... அதாவது யாழ்ப்பாண மண்ணில்தான் வைக்கனும்... எனக்கு முதல் குழந்தை அந்த மண்ணில்தான் ஐனிக்கனும்... இதுதான் நம்ம பரம்பரை வாழ்ந்த யாழ் மண்ணுக்கு நான் செய்யும் காணிக்கை....” என நீஞ்றை நிகழ்த்திய பஸீர், இன்னும் தொடர்ந்தான்.....

“இந்த சந்ததி ஆயுத கலாசாரம் - அதிகார தர்பார் - பகை - போராட்டம் - கொலைன்னு வாழ்ந்து, எந்த இலக்கையும் அடையாம போயிலக்சி..... அடுத்த தலைமுறையாவது தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் யாபேரும் அண்ணன் - தமிழ்யாக பாசத்தோடு காலமெல்லாம் வாழுமனு விரும்புறன்.... யாழ்ப்பாணத்துக்கு வெளியே வாழ்ந்து, மனங்கெசஞ்சி, குழந்தை பெத்து வாழ்ந்திட்டா..... பரம்பரை மண்ணுக்கும் - நமக்கும் தொடர்பில்லாம போயிடும்..... சிறு கும்பல் விரட்டினாங்க என்பதற்காக, தமிழ்ப் பேசும் நாங்க பிரிஞ்சே வாழ்ந்திட முடியுமா? அதனாலேதான் அடுத்த தலைமுறையாவது புதிய வரலாறு படைக்க.... என் குழந்தை அந்த யாழ் மண்ணிலேயே ஜனிக்கனும்; பிறக்கனும்னு ஆசைப்படுரேன்.... அப்பதான் அந்த மண்ணின் மணம், குணம் எல்லாம் அடுத்த தலைமுறையையும் தழுவி வாழும்....” பஸீரே பேசினான். ஊமையாய் இருந்த, உள்ளத்தில் இத்தனை உனர்வுகளா? முடியிருக்கும் கையை எடைபோடவே முடியாது..... என்பார்களே, அது இதுதானோ?

“ஒரு மாசத்தில் நாம கொழும்பூர் திரும்பிடலாம், பத்து மாசத்தில் குழந்தை அந்த மண்ணில் பிறப்பதற்காக மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் போவோம்...” என்றான் பஸீர்.... ஒரு சிறுகதை எழுதுவன் தொட்டு மட்டும் காட்டுவது போல, இவன் பெரிய விஷயத்தைப் பூடகமாகப் புரிய வைத்தான். என்னே....விரிவான சிந்தனை!

சிராஜீதீன் வாப்பா எழுந்து வந்து, தன் மகனை ஆரத்தமுவி இறுக அணைத்துக் கொண்டார். அப்போது மூன்று சோடி விழியோரங்களில் நீர்மணிகளின் அணி வகுப்பு....

“பஸீர..... யாருக்கும் வராத சிந்தனை - உனக்கு வந்திருப்பது கண்டு, நான் பெத்த பயனை இப்போ அடைகிறேன்..... மகனே உன் விருப்பம் போலவே எல்லாம் நடக்கட்டும்.... எவ்வளவு செலவானாலும் பரவாயில்லை.....

நிறும்பி யோ

மூலக்: பெற்புப் பார்க் (ஷங்கரேஷன்)
குழும்: கோ.பு

வெளியீடுபூர்வக் கலைகூ

தன்த்து ஸ்ட்டப் பட யுகத்தவளாகிய என் காதல்லே
சல யுகங்களாக உன்னை நான் காணவில்லை
தேன் சந்தூம் முழு நலவ
முங்கல் கட்டில் கீற்றுக்களாக நூழைக்கறது
மின்மின்பின் ஒள் தன்மையில் கூச்சப்படுக்கறது
இயாது கீச்சும் கூவுப் பூச்சுகளின் சத்தும்
பல்லாவுக்குழலன் கையாகப் பின் தொடர்க்கறது
கீருள் களியும் ஒவ்விதயத்தை ஸ்டூ
அற்த்துமற்ற மறத்க்காளாக
எங்கே ஒள்த்திருக்கறாய் நீ?

மஹ்நுப் சாதக் வங்கதேசத்தின்
முன்னணக் கவ்ஞர். அறுபதுக்கு
மூற்பட்ட நூல்களின் ஆசிரியர்,
சமூக, பொருளாதாரக் காரணகளாக
ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நிலையைக்
கலாபூர்வமாக வெளியிடவேர். இவை
தவர், விமர்சகராகவும் சிறுவர்
இலக்கிய கற்றதாகவும் அறியப்பட்ட
இக்கவ்ஞர் பல வருதஙள் பற்றவேர்.

வெப்ப வளர்யாகிய நூற்றாண்டுகளுக்கப்பால்
தன்த்துப் போய் எங்கே உட்கார்ந்திருக்கறாய்?
உன் கூடியத்தைப் பொசுக்கிய அக்குறைதான் என்ன?
நல்வால் ஈரமாகிய பனியில்
முங்கல் ஒலைகள் சந்தீக் கிடக்கின்றன
பூச்சுகளுடைய கீரிச் ஒல்கள்
பண்டைய முரசுகளாய் முழங்குகின்றன
அன்பே, என்டைம் திரும்பி வா!
நல்வன் நழல்களை மத்துக்கொண்டு
ஏங்கும் ஒவ்விதயத்திடம் வந்துவந்டு!
நூற்றாண்டுகளின் அந்திருக்கும் சுமந்தயா
நீடிய கைகளுடன் வேரோடுபோய் நற்கறேன் நான்!

எத்தனை நாளென்றாலும் ஹோட்டல்ல...ரூம்
புக் பண்ணி தாரன்.... பத்து மாசுமும்
ஹோட்டல்ல தங்கினாலும் பரவாயில்லை....
எனத் தன் மனதைத் திறந்து, மனவிசாசலத்தின்
விலாசத்தை காட்டினார் அந்த முதியவர்
சிராஜாதீன்... நிலைமைகளை நாடி பிடித்துப்
பார்க்கத் தெரிந்த நாயகர் அல்லவா இவர்?

முடிவு.... தெரிந்து விட்டது. இனி விடிவை
நோக்கி விரைந்து போவதில் தடையேது? தாழ்ப்பாளேது?

ரஹ்மதும்மாவுக்கு சொல்லி முடியாத
மகிழ்ச்சி.....

வாழைத்தோட்டத்து வண்ணக்கிளி
ஒருத்தியை, தன் மகனின் விருப்பத்தை
சொல்லி மணம் பேசினாள் ரஹ்மதும்மா.....
நல்ல நியயத்துக்களை - நினைப்புக்களை
அல்லாஹ் நிறைவேற்றி வைப்பான் அல்லவா?
சமூகப்பற்று கொண்டவர் வண்ணக்கிளியின்
தகப்பன் என்பதால், இரு சக்கர வண்ணியாக
'கல்யாண விடியங்கள்' மளமளவென்று
நிறைவினை நோக்கி ஒடின.....

நாளை மறுதினம் வெள்ளிக்கிழமை.
மணமகன் - மருமகள் இரு குடும்பங்களில்
தலா பதினெந்து பேர் வீதம் - ஒரே
பஸ்ஸில் யாழ்ப்பாணம் நோக்கி ஒரு
புதுமைத் திருமணத்திற்காக பயணிக்கப்
போகின்றனர். ஞாயிறு மாலை திருமணம்.
மரபுகளை மீறிய ஒரு புதுக்கவிதையாக,
ஒரு புதுமைத் திருமணம், வாழும் இடத்தை
விட்டும் குடிபெயர்ந்து, முன்னர் 'வாழ்ந்த'
இடத்தில் நடைபெறப் போகிறது. கொழும்பி
விருந்தபடியே ஜந்து ரூம்களை சிராஜாதீன்
புக் பண்ணிவிட்டார்..... சாவகச்சேரி ஜாம்ஆப்
பள்ளிவாசலில் ஞாயிற்றுக்கிழமை அந்தி
நேர அஸர் தொழுகைக்குப் பின், தொழு
வந்தோர் முன்னிலையில் நிக்காஹ் மஜ்லிஸ்
நடைபெறும் இன்ஷா அல்லாஹ்! ஆம்..... ஒரு
பாரம்பரிய உறவுக்கான பதிவு நடைபெறப்
போகிறது.

வார்ங்களா..... நாழும் நிக்காஹ் வகுப்புப்
போய் வருவோம்.

ஓஓஓ

சி. மெளனருஷு

உறங்க யோது சுடலைமாடன் கநது

(புனைகதைபோலத் தோற்றும் தரும் ஓர் உண்மைக்கதை)

கந்தகெட்டிய கண்ணியிலுள்ள ஓர் தேயிலைத்தோட்ட மலையாகும்.

150 வருடங்களுக்கு முன்னர் அங்கு கொண்டுவரப்பட்ட தமிழ் நாட்டு மக்கள் தம்மோடு தம் பண்பாட்டையும் கொண்டு வந்தனர். கால ஒட்டங்கள் அவற்றில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தினால் இன்றுவரை தொடர்ச்சியாகச் சில வற்றைப் பேணியும் வருகின்றனர். அதனால் ஒன்றுதான் சுடலைமாடன் வழிபாடு.

கந்தகெட்டிய மஹாவித்தியாலய அதிபர் ராஜகோபால் அர்ப்பணிப்புமிக்க அதிபர். மலையக அடிமட்ட மக்கள்மீதும், அவர்களின் கலைகள்மீதும் அனுதாபமும் ஆர்வமும் கொண்டவர். அவர் தனது பாடசாலை நாடக விழாவுக்கு விருந்தினராக என்னை அழைத்து இருந்தார்.

‘சேர் சுடலைமாடன் வில்லுப்பாட்டு நீங்கள் அவசியம் பார்க்க வேண்டும்’ என்றார். நானும் அதனைப்பார்க்க விரும்பினேன்.

சுடலைமாடன் வில்லுப்பாட்டு பார்க்க அன்று பின்னேரம் என்னை அதிபர் ராஜகோபால் வேணில் காகல மடவலடிவிசன் நலந்தன்ன எனும் மலைக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

பின்னேர இளவெயில் சூழ மலைகள் வளைந்து வளைந்து செல்லும் மலைப்பாதையுடாகச் சென்ற வேன் ஒரிடத்தில் நின்றது. நின்ற இடத்திலிருந்து மேல் நோக்கிச்சென்ற படிக்கட்டுக்களுடே ஏறிச் சென்று மிகச் சிறிய ஒரு கோவிலை அடைந்தோம். என் கைபிடித்து மேலே கவனமாக அழைத்துச் செல்ல மாணவர்கள் ஆயத்தமாக நின்றனர்.

“நானும் உங்களைபோன்ற ஒருத்தன் தான்டா” என்று கூறிவிட்டு படிகளில் மள மள என ஏறி மேலே கோவில் இருந்த திசைக்குச் சென்றேன். மாணவர்கள் நான் கீழே விழுந்து விடக் கூடாது என்ற அக்கறையுடன் என் பின்னால் வந்தனர், என்னை விழ விடாத மாணவர்கள்.

அக்கோவில் ஒரு பெரிய அகன்ற வாகை மரத்தின் கீழ் அழைந்திருந்தது. அக்கிராமச் சனங்கள் எங்களை எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்தனர்.

கோவில் விக்கிரகங்களாகக் கண்ணங்கரேல் என்ற இரு உருவங்கள் இருந்தன. அது ஒரு மாடசாமி கோவில். கோவிலின் முன் வில்லுப்பாட்டுக்குரிய ஒரு பெரிய வில் இருந்தது. எங்களுக்கு வணக்கமுரைத்தார்கள். வில்லுப் பாட்டுப் பாடப்போகும் பாடகர்களும் வாத்தியக்காரர்களும், முதலில் கோவிலுக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். திருநீறு சந்தனம் வழங்கப்பட்டது.

“சுடலைமாடன் பினம் தின்றும் ஒரு தெய்வம் சுடலைக்குச் சென்று புதிய பினங்களைத் தோண்டியெடுத்து அப்பினங்களின் உடலைப் பிழிந்து பின்துதின் குடலை மாலையாகப் போட்டபடியும் பின்துதின் உள்ளறுப்புகளைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டும் வந்து, தன்னை அது மக்கள் மத்தியில் நிருபித்துக்

கொள்ளும்” என ஒருத்தர் கூறினார். “21 வகையான மாடன்கள் இருக்கிறார்கள்” என்று சுடலைமாடன் பற்றி எனக்கு விளக்கம் அளித்தார், என்னருகில் இருந்த இன்னொரு பெரியவர்.

பல மாடன்கள் உண்டு சப்பாணி மாடன், நோண்டிமாடன், சுடலை மடன் என மாடன் வகையினை ஒரு பட்டியல் தந்தார் இன்னொரு பெரியவர். “முன்னாளில் எங்களின் இந்த ஊரில் மாடன் திருவிழா ஆரம்பமாவதற்கு ஒரு வாரத்துக்கு முன் ஒரு பிணம் கட்டாயம் விழும். அப்புதுப் பிணத்தின் குடலைத்தான் மாலையாகப் போட்டுக்கொண்டும் பிணத்தின் உள்ளூறுப்புக்களைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டும் மாடசாமி இக்கோவிலுக்கு வருவார்” என்றார் இன்னொருவர்.

“மாடனை இந்த மடச் சனங்கள் அன்று கேள்வி கேட்கப்போய் இந்த ஊருக்கு ஒரு பெரும் கொள்ளை வந்தது. நிறையச் சனம் செத்தது. பின் தமது தவறை உணர்ந்து மக்கள் மாடசாமியிடம் மன்னிபுக் கேட்டுக் கொள்ள அப்பெரும் கோள்ளை நோய் நீங்கியது” என்று இன்னொருவர் கூறினார்.

“பின்னாளில் மக்கள் பக்தியுடன் மாடசாமியிடம் பிணத்தின் குடலை மாலையாகப் போட்டுக் கொண்டு வருவதைக் காணப் பெண்களும் பிளைகளும் பயங்கொள்கிறார்கள் எனவே பிணத்தின் குடலோடு வர வேண்டாம் என வேண்ட, பிணத்திற்குப் பதிலாக மாடசாமி கோழியின் குடலை போட்டுக் கொண்டு வருவதும் கோழியின் உள்ளூறுப்புகளைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு வருவதும் வழக்கமாயிற்று” என்றார் இன்னொருவர்.

மாடசாமிபற்றி மக்கள் நம்பிக்கையின் புற உரு இவ்வாறு எனக்கு அவர்களால் தரப் பட்டது. அச்சாமி பற்றி எனக்குள்ளும் ஒரு படிமம் உருவாகியது.

மாடசாமி வில்லிசைக் குழு பற்றியும் என்னைப்பற்றியும் ஒரு அறிமுக உரையினை ராஜகோபாலும் அங்கிருந்த ஒருவரும் நிகழ்த்தினர்.

வில்லுக்கு பக்தியோடு தூப தீபம் காட்டப்பட்டு அதுவும் ஒரு தெய்வநிலையில் வைத்துப் பூஜிக்கப்பட்டது.

பங்குகொள்ளும் அனைவருக்கும் வில்லுப் பாட்டுக்குழுத் தலைவர் திருநீற்றை

நெற்றியில் இட்டார். பக்தியோடு அவர்கள் அதனைப் பெற்றுக்கொண்டனர். நம்பிக்கை யும், பக்தியுமே அங்கு மேலோங்கி நின்றது. மதம் என்பது நம்பிக்கைதானே. வில்லிசைக் குழுவினர் பெரிய வில்லைச் சுற்றி அமர்ந்தனர்.

உடுக்கடிக்கலைஞர்கள் இருவர், குடம் வாசிக்போர் ஒருவர், தபேலா வாசிக்க ஒருவர், பிரதான பாட்டுக்காரர், அவருடன் பாடப் பக்கப்பாட்டுக்காரர்கள் சிலர் என ஒரு பெரும் குழாம். சுடலைமாடன் கதை வில்லுப்பாட்டு ஆரம்பாகியது.

பிரதான கதை சொல்லி மருதை என்பவரின் குரல் ஒங்கி ஒலித்தது. பாக்கியநாதன் என்பவர் தன் முழு உடலையும் அசைத்து அசைத்து ஆடியபடி உடுக்கு அடித்தார்.

14 பேர் வில்லைச் சூழ அமர்ந்திருந்து பக்கப்பாட்டுப்பாடினர்.

பிரதான பாடகர் பாட இவர்கள்,

ஆம் ஜயா, ஆம் ஜயா என்று தொடர் குரல் எழுப்பினர். அனைவரின் இணைவும், குரல் ஒசையும், உடுக்கு ஒலியும், பாடல் மெட்டும் ஒருவித லய உணர்வைத் தந்து கொண்டிருந்தன. அந்த லயத்துக்குள் நாம் அனைவரும் ஸ்ரக்கப்பட்டோம். எமது உடல் களும் தாள லயத்துக்கு அசைந்தன. திமேரன ஒருவருக்கு பெரும் உரு வந்துவிட்டது

இரண்டு கைகளையும் தரையில் அடித்து புரண்டு தவழ்ந்து ஆடியபடி அவர் கோவிலுக்குள் சென்று மாடசாமி உடை அணிந்து வெளியில் வைத்திருந்த மணி கட்டிய பெரும் தண்டமொன்றைக் கையில்

எடுத்துக்கொண்டு, நீண்ட சாட்டைக் கயி ழோன்றைத் தனது தோலைச் சுற்றிப் போட்டுக் கொண்டு தாளத்துக்கு ஏற்ப காலடிவைவத்து ஆடியபடி கோவில் வீதியில் கம்பீர் நடைபயில ஆரம்பித்தார்

“மாடன் வந்துவிட்டான்” என்றார்கள்.

மாடன் என அவர் நிருபிக்க வேண்டுமே காளி அம்மன் பந்தலில் ஒரு பெண் காளியம்மாள் உருவேறி ஆடிக் கொண்டிருந்தாள். அவளிடம் சென்று திரும்பிய மாடன், கவாமிசிலைக்கு அருகில் வைத்திருந்த சிறிய சாரயப் போத்தலை எடுத்தார், குடித்தார், மற்றவர்க்கும் கொடுத்தார். குடிக்கத் தயங்கிவரின் தலைகள் மீது தண்ணீர் போலத் தெளித்தார்

அருகில் கட்டியிருந்த கோழியை எடுத்தார், அதன் சிறுகுகளை ஒவ்வொன்றாகப் பியந்தார். பின் கோழியை இரண்டாகக் கிழித்தார்.

கீழே இரண்டு கால்களையும் அகலப் பரப்பி இருந்த வண்ணம் கால்களுக்கு நடுவில் கோழியை வைத்து அதன் குடலைப் பியத்து எடுத்து மாலையாகக் கழுத்தில் போட்டுக் கொண்டார்.

இருந்தபடியே கோழியின் ஈரலை வெளியே பியத்து வெளியே எடுத்தார். இரத்தம் வழிந்து கொண்டிருந்தது. இரத்தம் வழியும் அதனைச் சாப்பிட ஆரம்பித்தார்.

சனங்கள் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தனர். வில்லுப்பாட்டுத் தொடர்ந்து கொண்டே இருந்தது. குழந்தைகளும், பெண்களும் இசெயல்களைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தனர். நானும் பார்வையாளர்களுள் ஒருவனாக இருந்தேன்.

கோழியின் குடலை மாலையாகப் போட்டுக் கொண்டு அதன் ஈரலைச் சாப்பிட்டுத் திருப்பி கொண்ட சுடலைமாடன் பரவச நிலையில் நின்று மீண்டும் மீண்டும் எழுந்து தண்டத்தைத் தங்கியபடி பக்தர்கள் மத்தியில் தாளத்திற்கு நடந்து உலாவர ஆரம்பித்தார்.

நடந்து சென்ற சுடலைமாடனார் ஒரு இளம் பெண் முன் நின்று ஏதேதோ கூறினார்.

தன் அருகில் வரும்படி அழைத்தார்.

அந்தப்பெண்ணே நிர்த்தாச்சனியமாக அவ்வழைப்பை மறுத்துவிட்டார்.

மாடன் அதனால் சற்றுக் குழம்பிப்போய் கோபமற்றவர் போல விரலைக் காட்டி அப்பெண்ணை ஏதோ எச்சரித்தார்.

“அந்தப் பெண்ணின்மீது சுடலை மாட சாமி கோபம் கொண்டு விட்டார் இன்று அந்தப் பெண்ணுக்கு ஏதாவது நடக்கும்” என்றார் என் அருகில் இருந்த ஒருவர். சுடலை மாடன் பின்னர் பெரிய சாட்டையை எடுத்து மளார் மளார் எனத் தன்னைத் தன்னைத்தானே சாட்டையால் அடத்துக் கொண்டார்

பின்னர் மெல்ல மெல்ல உருத் தணிய சாதாரண மனித நிலைக்கு வந்து விட்டார், அவரை அப்போது பார்த்தால் இந்தப் பூனையா அந்தப் பாலைக் குடித்தது என்பது போல மிக மிகச் சாதுவாகக் காணப்பட்டார். திடீரென அங்கு நின்ற இன்னொருவருக்கு உரு வந்துவிட்டது.

அவர் முன்னை மாடசாமிக்கு உருக் கொண்டு ஆடியவரைவிட இளைஞராகவும் தோற்றத்திலும் உடையிலும் சற்று நவீன உலகுக்குள் வாழ்பவராகவும் இருந்தார். (பின்னால் விசாரித்தபோது கொழும்பில் ஒரு கம்பனியில் அவர் வேலை செய்பவரென அறிந்தேன்).

இப் புதிய மாடன் இப்போது சுருட்டு ஒன்றைப் புகைத்தபடி வில்லுப்பாட்டுத் தாளத்திற்கு உருக்கொண்டு ஆடினார். பெரிய சாட்டையைத் தன் தோலில் போட்டுக்கொண்டார்.

சில வேளைகளில் சாட்டையால் தன்னை மாறி மாறி அடத்தும் கொண்டார். சாராயப் போத்தலை எடுத்துக் கொண்டார் தானும் குடித்தார். மற்றவர்க்கும் கொடுத்தார் வில்லுப்பாட்டு நிற்கவேயில்லை. நடந்த நிகழ்ச்சிகள், புதிய பார்வையாளர்களாகிய எங்களுக்குத்தான், திகைப்பும் வியப்பும் தந்ததேயொழிய அங்கிருந்த மக்களுக்கு அது பழகிப்போன ஒரு நிகழ்வாகவே இருந்தது.

அவர்கள் சர்வ சாதாரணமாக அந்நிகழ்வுகளைப் பார்த்தபடி இருந்தனர்.

இந்த மாடசாமியின் ஆட்டமும் முடிந்தது. வில்லுப்பாட்டும் வாழி பாடி முடிக்கப்பட்டது. பெரு நிகழ்வு ஒன்றுகண்ட மனிலையினின்று மீண்டேன். இத்தகைய உருவேற்று ஆட்ட நிகழ்வுகள் எனக்குப் புதியனவல்ல. என் சிறுவயதில் என் கிராமத்தில் இத்தகைய உயிர்ப்பலி கொடுக்கும் கோவில் சடங்கு களைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

பிற்காலத்தில் அங்கு மடைப்பலி கொடுக்கப் பட்டதையும் அவதானித்துள்ளேன். மடை என்பது கழுகம்பாழை, வாழைப்பழம் பாக்கு, வெற்றிலை வைத்துப் பூசாரியார் அதனை ஒரு உயிராக உருவகித்துக் கொடுக்கு ஒரு பலியாகும்.

உயிர்ப்பலிக்குப் பதிலாக அதனை பெறச் சாமியைச் சம்மதிக்க வைதிருந்தார்கள்.

விழா முடிந்தபின் என்னைப் பேசும்படி கேட்டு மைக்கை என் கையில் ஒப்படைத்தனர். என்பேச்சை எல்லோரும் எதிர்பார்த்திருக்கின்றனர் என்பது எனக்குப் புரிந்தது. நான் பின்வருமாறு பேசினேன். “மடவல டிவிசன் நலந்தன்ன மலையக மக்களே, வில்லுப்பாட்டுக் கலைஞர்களே, இதில் பங்கு கொண்டோர்களே, எனக்கு இப்பெருவிழாவை அறிமுகம் செய்த ராஜகோபால் அவர்களே,

மலையக மக்கள் 150 வருட காலத்துக்கு முன் தம் வாழ்வை வளமாக்கிக் கொள்ள தமிழகம் இருந்து இங்கு வந்தார்கள்.

வரும்போது தம்முடன் அவர்கள் தமது தனித்துவமான பண்பாட்டு அம்சங்களான சடங்குகள், விழாக்கள், கூத்துகள், வாழ்க்கை முறைகள், போன்றனவற்றையும் கொணர்ந்தார்கள்.

அவர்கள் இங்கு வறுமையிலும் துயரத்திலும், குளிரிலும் வாடியபோதெல்லாம் அவர்களுக்கு உயிர்ப்புத் தந்தவை இந்தப் பண்பாட்டம்சங்கள்தான்.

இவற்றை நிகழ்த்தியபோது அவர்கள் உற்சாகம் பெற்றனர். சமூகமாக இணைந்தனர். பலம் பெற்றனர். அத்தகைய வாழ்வப்பலம் தந்த சடங்குகளை இன்றும் தொடர்ச்சியாக நிகழ்த்தி வருகின்றனர், கால மாற்றம் அச்சடங்குகளில் சிற்சில மாற்றங்களையும்

எற்படுத்தியும் வருகிறது.

மலையகத்தின் பண்பாட்டு அடையாளமாக காமன் கூத்து, பொன்னர் சங்கர், அருச்சனன் தபச, என்பனவே பரவலாக அறிமுகம் செய்யப் பட்டுள்ளன. மலையகத்தில் நடத்தப்படும் காட்டேரியம்மன் சடங்கு அண்மைக் காலமாக வெளியுலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு மலையகப் பண்பாட்டுச் சடங்காகும்.

இவ்வகையிலின்றுதான் நான் முதன் முதலில் இந்த சடலைமாடன் வில்லுப் பாட்டையும் அதனை ஓட்டி நடைபெறும் சடலைமாடன் சடங்கையும் கேட்கிறேன், பார்க்கிறேன்.

இது இன்னும் பொது வெளியில் பெரிதாக அறிமுகப் படுத்தப்படவில்லை. இவ்வாற்றுகை எனக்கு பெருவியப்பையும் திகைப்பையும் எற்படுத்தியுள்ளது. பினாங்களைத் தோண்டி அவற்றின் குடல்களை மாலையாகப் போட்டு அவற்றின் உள்ளுறுப்புகளைச் சாப்பிடும் சடங்குமுறைகள் மானுட சமூகத்தின் மிகப் புராதனமான சடங்கு வகைகளில் ஒன்று.

மாணிடவியலாளர்கள் இன்றும் எஞ்சி நிற்கும் இத்தகைய இனக்குமுக்கள் பற்றி ஆராய்ந்துள்ளனர். மானுட வரலாற்றின் ஆரம்ப காலத்தில் சில மானிடக் குழுக்களிடையே மனித இறைச்சி சாப்பிடும் வழக்கம் இருந்துள்ளது.

இறந்தவர்களை உண்ணும் வழக்கம் முதலில் இருந்து.

பின்னர் அது ஒரு சடங்கு முறையாக மாறியிருக்கலாம்.

வாழ்வோடு ஓட்டியிருந்த சில பழக்க வழக்கங்கள் சடங்குகளாக மாறியமைக்கு நிறையச் சான்றுகள் உள்ளன.

தமிழ் மக்களிடமும் இத்தகைய வணக்க முறைகள் இருந்தமைக்குச் சான்றுகள் உண்டு.

சங்க இலக்கியங்களில் பேய் மகளிர் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. இப்பேய் மகளிர் சடலையில் பினாங்களையுண்ட பழைய பெண் மதுருமார்களாக இருந்திருக்கலாம் என ஆராய்ச்சியாளர்கள் சிலர் யூகிக்கின்றனர். மிகப் புராதன கலத்தில் பெண்ணே அக்குழுவுக்குத் தலைவியாக இருந்தாள்.

பெண்வழிச் சமூக அமைப்பு நிலவிய காலம் அது. அப்பெண்ணே மத குருவாகவும் இருந்தாள்.

தாயைத் தெய்வமாக வணங்கிய பெண்வழிச் சமூக அமைப்பு அது. கொற்றவை, காடுகிழாள் என்பன அன்றைய தமிழரின் பெண் தெய்வங்கள், கொற்றவை பின் காளியானாள்.

இந்தக் காடு கிழாளின் இன்றைய எஞ்சிய வடிவம்தான் மலையகக் காட்டேரியம்மன் என நினைக்கிறேன்.

திருநெல்வேலிப் பகுதியில் வாழ்ந்த ஒரு மக்கள் குழுவினரிடம் வழக்கிலிருந்த சுடலைமாடன் வில்லுப்பாட்டை 1960 களில் பேராசிரியர் வானமாமலை கல்வி உலகுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

சுடலைமாடனை சிவனுடன் இனைக்கும் பண்பை அதில் கண்டேன்.

அன்று நான் வாசித்த அந்தச் சுடலை மாடன் வில்லுப்பாட்டை இன்று நிகழ்த்து கலையாகவும். சடங்காகவும் பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தமை நான் பெற்ற பாக்கியம்.

இச் சந்தர்ப்பத்தை எனது மாணவன் ராஜீவும், நண்பர் ராஜுகோபாலும் எனக்கு ஏற்படுத்தித் தந்திருக்காவிட்டால் என் வாழ்நாளில் இந்த அரிய வாய்ப்பை இழந் திருப்பேன். மக்களே, இவ்வகையில் நீங்கள் 3000 வருடங்களுக்கு முன்னர் தமிழர் மத்தியில் இருந்த ஒரு வனக்க முறையினை இன்றளவும் பேணும் பெருமையைக் கொண்டிருக்கிற்கள்.

அதற்கு தமிழ்ப் பண்பாடு பேசுவோர் உங்களுக்கு மிகுந்த நன்றி செலுத்த வேண்டும். உங்களுக்கு இது ஒரு சடங்கு. நம்பிக்கையோடு செய்யப்படும் சடங்கு. நம்பிக்கையே இங்கு பிரதானம். இதில் நம்பிக்கையின்றிப் பார்ப்போருக்கு இது ஒரு கண்காட்சி அல்லது ஆற்றுகை. என்னைப் பொறுத்தவரை உங்கள் ஆற்றுகை என்னை இதில் ஒர் தீவிர ரசிகராக அல்லது பங்காளராக ஆக்கியது.

வில்லுப்பாட்டுப் பாடிய அனைவரும் அதில் தோய்ந்து மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் பாடினர். அவர்களின் உடுக்கைகளின் ஓலியும், வில்லில் கட்டிய மணியின் ஓலியும், குடம் எழுப்பிய ஓலியும், பாடிய ஓல்வொருவரின் லயம் தவறாத பெருத்த குரல் ஓலிகளும் ஒன்றாக இனைந்து என்னை உருவேற்றின.

இத்தகைய திறன் மிகுந்த கலைஞர்களுக்கு

என் மனமார்ந்த பாராட்டுக்கள்.

மலைக்குள் மறைந்து கிடக்கும் மாபெரும் கலைஞர்கள் இவர்கள்.

ஏன் இவர்கள் இதுகாறும் வெளிக் கொணரப்படவில்லை?, இந்தச் சடங்கு ஏன் வெளியுலகுக்குப் பிரபல்யப்படுத்தப் படவில்லை? என்ற கேள்விகள் என்னுள்ளத்தில் எழுந்த வண்ணம் இருந்தன.

இவர்களைப் பற்றி அறிந்த இங்குள்ள மாணவர்கள் யாரையாவது வைத்து இச்சடங்கு பற்றிய ஒர் ஆய்வை மேற்கொள்ளவைத்து அதனை நூலுருவாகக் கொணரும் முயற்சியை நான் நிட்சயம் செய்வேன்.

இச்சமயம் எனது சிறிய ஆலோசனை யொன்றையும் மிகுந்த தயக்கத்தோடு உங்கள் முன் வைக்கின்றேன்.

இது கட்டளையல்ல., உங்கள் மீது அன்பும் பரிவும் கொண்ட நெருக்கமான ஒரு நண்பனின் வேண்டுகோள் என நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

ஏற்பது விடுவது உங்களைப் பொறுத்தது. சுடலை மாடசாமி உங்களின் குல தெய்வம். உங்களைக் காக்கும் தெய்வம்.

ஆரம்பகாலத்தில் சுடலையில் பிணத்தைக் கிழித்து குடலை மாலையாகப் போட்டபடி சுடலை மாடன் வந்தபோது நீங்கள் இந்தக் கோலம் கண்டு குழந்தைகளும், கர்ப்பினிப் பெண்களும் தாக்கமடைகிறார்கள் என்று வேண்ட, அவர் பிணத்தின் குடலை மாலையாகப் போடுவதற்குப் பதிலாக கோழியின் குடலைப் போட ஒப்புக்கொண்டதாக இங்கு ஒரு பெரியவர் என்னிடம் கூறினார். பக்தர்கள் சொன்னால் சுவாமிகள் கேட்பர். பக்தி எனும் வலைக்குள் கட்டுப்படாத சாமிகளே இல்லை. அன்பின் சக்தி அத்தகையது. அவரிடம் நீங்கள் “சுவாமி, காலம் மாறி வருகிறது. கோழியைக் கிழித்துக் குடலை மாலையாகப் போடுவதைக் குழந்தைகள் பார்க்கிறார்கள் கோழிக்குபதில் பூக்களைக் குடல்கள் போல கட்டி வைக்கிறோம். அவற்றை மாலையாக அணிந்து, உள்ளஞாறுப்புகளாக நினைத்துச் சாப்பிடுங்கள்” என வேண்டுகோள் விடுங்கள். உங்களைக் காப்பாற்றும் அச்சாமி அவசியம் உங்கள் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொள்வார்.

எங்களுரிலும் நரபலிக்குப் பதிலாகப் பூசணிக்காய் வெட்டி அதன் மீது குங்குமம்

தடவும் பழக்கமுண்டு.

உயிர்ப்பலிக்குப் பதிலாக மடைப்பலி கொடுக்கும் வழக்கமுண்டு. உங்கள் அனை வருக்கும் மிகக் நன்றி” என்று கூறி பேச்சை முடித்தேன்.

அவர்களின் பலத்த கைதட்டல் என் கருத்துக்களை அவர்கள் உள்வாங்கியுள்ளனர் என்ற அபிப்பிராயத்தையே எனக்குத் தந்தது.

பூசை புனஸ்காரம் முடிய அருகில் இருந்த ஒரு வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றனர்

அங்கு மாலைத் தேந்ற அருந்திவிட்டு மாணவர்களுடன் விடுதிக்குப் பயணமானேன். அன்றிரவு எனக்குத் தங்க இன்னொரு விடுதி ஒழுங்கு செய்திருந்தனர்.

அது ஒரு அழகான விடுதி.

விடுதியிற் சிரம பரிகாரங்கள் முடித்தபின் சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகத்தில் மாணிடவியல், சமூகவியலில் இணைப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றும் என் மகன் சித்தார்த்தனுக்குப் போன் பண்ணி எனது அன்றைய அனுபவங்கள் அனைத்தையும் பகிர்ந்து கொண்டேன்.

போனில் எனது உரை ஒரு நீண்ட உரையாக இருந்தது.

அரைமணி நேரம் நான் அவனுடன் தொடர்ச்சியாகப் பேசியிருப்பேன்.

அவனிடம் சொல்ல என்னிடம் நிறைய விடயங்கள் இருந்தன. எல்லாவற்றையும் அமைதியாக உள்வாங்கிக் கொண்ட அந்த மாணிடவியலாளரான என் மகன் ஒரு கேள்வியை என் முன் வைத்தான்.

மிக முக்கியமான கேள்வி அது.

“அப்பா அவர்களின் நம்பிக்கையில் கைவைக்க, அவர்களுக்குப் புத்திமதி கூற நீங்கள் யார்?” “உங்கள் அறிவை அவர்கள் மீது தினிக்கிறீர்களா?”

அவனது அந்தக் கேள்வி ஒரு தடவை என்னை அதிர் வைத்தது.

“மகனே நானும் அவர்களில் ஒருவன்” எனப் பதில் தந்தேன்.

அதனை மறுத்து அவன் தன் வாதங்களை முன் வைத்தான்.

மாணிடவியலில் முறையான பயிற்சி பெற்ற அவனின் வாதங்கள் என்னைப் பல திசைகளில் சிந்திக்க வைத்தன. அவனுக்கும் எனக்குமிடையே ஒரு நீண்ட ஆய்வறிவு உரையாடலாக அது நீண்டது.

ஒரு மணி நேரத்துக்கு மேல் நாங்கள் இருவரும் உரையாடியிருப்போம்

அவன் கருத்துக்கு நான் வசப்பட வில்லையாயினும், தெளிந்த ஒடையில் ஒரு சிறிய கல்லை ஏறிந்தால் அது பல சிறிய தொடர் அலைகளை எழுப்பிச் செல்வதுபோல என்னுள்ளும் பல அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்திவிட்டது. அந்த அதிர்வலைகளுடன் உறங்கச் சென்றேன். உறக்கம் வரவில்லை.

०००

அஸ்புதி மாண்புதி

சித்ரீ ஸ்ரீதீ

“வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப்

பூட்டி வைப்போமென்ற

விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்”

வீறுடன் மாதர் விடுதலை பெற்றீரென்று

வீரத்தமிழால் மூரசறைந்தீர்

நூம் கனவுக்கு உருக்கொடுக்க

புறப்பட்டோம் கல்விச்சாலைக்கு

புகுந்தோம் புதியதொரு வாழ்வில்

எம் உடலைச் சுவைத்து

புத்தியாலுழைத்த

உழைப்பைச் சுவைத்து -

எம் புத்தியைக் கொடுதன வீசி

துஞ்பாட்டப் பந்தென எனைப் பந்தாஞம்

விந்தை விவங்கு நியிர்ந்தாயிற்று

வீட்டுக்குள் சீப்போதும் அழிமைகளாய்.

பாரதியே! எழுந்து வா !

எம்முடன் கை கோர்க்க...

புதியதொரு விடுதலைக்கீதம்

இசைப்போம்

-க்தாகணேவ்

எனது அம்மா ஓர் அநாதை. அவவுக்கு எவரின் ஆதாரமும் கிடைப்பதில்லை. அவகாலி வேலை செய்து குடும்பம் நடத்துபவ.

அவவுக்கு நான் மட்டும்தான் ஒரே ஒரு பிள்ளை. என்னைக் கண்ணே மனியே என அன்பாக - ஆதாரவாக - கவனமாக வளர்த்து வந்தவ.

நான் சொல்ல வரும் கதை எனது வாலிப வயதில் நடந்தது. நான் உன்மையைச் சொல்லுகிறேன். அப்ப நான் ஒரு போக்கிரி. பிழையான சேர்க்கையால் கேடு கெட்டுப்போனேன். பீடி, சிகிரேற், மது போன்றவற்றை குடிக்கப் பழகிவிட்டன.

என்னிடம் கைச்செலவுக் காசில்லாத வேளை, அம்மா வளர்த்த கோழிக்கூடுகளுள் கைவிட்டுத் தேடி, முட்டை இருந்தால் திருடி, அதனை விற்று, வாழ்வை அனுபவிப்பதுண்டு.

அன்றும் அம்மா காலி வேலை செய்ய வசதியான வீடு ஒன்றுக்குப் போனவேளை பயப்பீதியோடு கோழிக் கூடொன்றுள் கையைவிட்டுத் தேடினேன். எனது தூரதிர்ஷ்டம்! எனக்குக் கிடைத்தது முட்டை அல்ல: பூரான் கடி. கோழிக்கூட்டுள் பதுங்கி இருந்த பூரான் ஒன்று முறையாகத் தீண்டி விட்டது.

கதறினேன்: “அம்மா” “அப்பா” எனக் கத்தினேன்: ஆள்பேர் கிடைக்கவில்லை! நான் பட்டபாடு நாய்ப்படாப்பாடு.

பூரான் கடி என் உயிரை எடுத்தது.

அதன் பிரதிபலன். நான் அடியோடு மாற்றும்.

அதன் பிறகு நான் குடிவெறி அறவே இல்லை: ஆகாத பழக்கம் - சூடாத சேர்க்கை அடியோடு மறந்தேன்: நான் ஒரு மனிதனானேன்.

०००

பகிர்வோம்....

ஸமுழ் தமழுழ்

நல்லூரைச் சேர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை அவர்கள், தர்க்க சால்ஸ்திரி ஆராய்ச்சியிலும், தர்க்க வாதம் செய்வதிலும் மிகுந்த விருப்பம் உடையவர். ஆதலினால் தர்க்கா அமர்த மொழியெயர்ப்பு, வேதாகம வாதத்திற்கை ஆகிய நூல்களையும் இவர் செய்துள்ளார். திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளைக்கு காணப்பெற்ற இவர் வார்வம் மற்றும் புலமை காரணமாக இவரை அனைவரும் தாங்க நூற்றுவார் என அழைத்துள்ளனர்.

தாலு என்றால் அண்ணம். தார் என்றால் உடையவள். டூராம் என்கிற சொல் நோடர்யைக் குறிக்கின்றது. அதாவது தர்க்கம் செய்வதில் கோடரி போன்ற நாக்கை உடையவர் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை என்ற பொருளைக் குறிக்கிறது. இதனால் இவரை தர்க்கங்கோடர் என்றும் அழைத்தனர்

நால் :

பண்ணைத் தமிழர் சிந்தனை மரபு

பண்ணைத் தமிழர்
சிந்தனை மரபு

ஒந்திரியர்:
சமரபாகு சீனா உதயகுமார்

அமர்த தங்கம்மா முத்துக்கிருஷ்ணன் ஞாபகார்த்த வெளியீடாக வந்துள்ள இந்நாலில் ஏழு கட்டுரைகள் அடங்கியுள்ளன. தமிழ் தொடர்பாகவும் தமிழர் தொடர்பாகவும் பல விடயங்களைச் சொல்லிச் செல்லும் ஆசிரியர் பல்வேறு விடயங்களிலும் மரபாகச் சொல்லப்படும் விடயங்களிலிருந்து மாறுபடுகிறார். அதுவே இக்கட்டுரைத் தொகுப்பின் சிந்தனைக்கான திறவுகோல் இன்றைய புதிய தலைமுறை ஆய்வாளர்களுக்கும் முன்மாதிரியாக விளங்கக் கூடியவை இத்தொகுப்பில் உள்ள இவரது கணிதம் தொடர்பான கட்டுரைகள். இவை பண்ணைய எமது தமிழ்ப் புலவர்கள் அறிவியலில் புலமைத்துவத்தைக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளன. தரமான கட்டுரைத் தொகுதியை வெளிக்கொண்டந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

எனது பால்ய நண்பன் யோகன் ஸண்டனில் இருந்து வந்திருந்தான். ‘வா மச்சான் என என்னை வாட்போர் படம் அதாவது ருதன் நடித்த படம் பார்க்கலாம்’ என அழைத்தான். அந்தப்படம் கிறிஸ்மஸ் வெளியீடாக வந்த புதுப்படம்.

ஸண்டனிலும் ருதன் நடித்த படம் ஒடும் என்று யோகன் கூறியபோது, நான் ருதனின் படம் நீ ஸண்டனில் பார்ப்பாயா எனக் கேட்ட போது, நேரம் கிடைப்பது மிகக்குறைவு. படம் பார்க்க அங்கு அவ்வளவு சரிப்பட்டு வராது என்றான் யோகன்.

“உனக்கு நடிகள் ருதனைப் பிடிக்குமா?” இது என்ன கேள்வி வாசன், என எனக்குப் பதிலளித்தான் யோகன். ஹீரோவாக ருதன் ஒரு 35 படங்கள் நடித்துள்ளார். அந்தப் படங்கள் ஏனோதானோ என்று ஓடியுள்ளன. இப்பதான் சினிமாவில் கண்ட கண்டவனும் நின்டவனும் போனவனும் நடிக்கிறார்கள். சினிமா முன்னர் அதாவது, 60களில் 70 களில் 80 களில் பணத்தைக் கொட்டியது. பின்னர் சின்னத்திரை, கணினி, இணையம், ஸ்மார்ட் போன் என வந்த பின்னர்

தியேட்டர்கள் கைவிடப்பட்டு வேறு வியாபார நோக்கத்திற்காக பயன்படுத்தப்பட்டன. சினிமா இன்று ஒரு பணம் புரஞும் தொழில் என்று எடுத்த எடுப்பில் கூற முடியாது. எனது கருத்து அதுதான்.”

“யோகன் உனக்கு ருதன் ஒரு சினிமா ஹீரோ என்ற நிலை ஏற்படுத்தயதா?”

“20 வருசமா நான் ஸண்டன் போய் ஸண்டன் வாசி என்றதற்குப் பின்னர் சினிமா படம் பற்றி அவ்வளவாக யோசிப்பதில்லை. நானும் நீயும் ஏல் படிக்கேக்க பாத்தில் கவனம் செலுத்தாம் படம் பாத்தது ஒரு காலம். அது எல்லாம் இப்ப இல்ல. அது ஒரு பொருட்டும் இல்லை”

“யோகன் நீ ருதனை சினிமா ஹீரோவாக ஏற்றுக்கொள்கிறாயா?”

“அடேய் வாசன், நேரம் இருக்குது படம் பார்ப்பம் எண்டுதான் உன்னைக் கேட்டேன். நீ ஒரு பத்திரிகையாளன் என்பதை என்னிடம் காட்டத் தேவையில்லை. நீ ஒரு சிறந்த பத்திரிகையாளன் என்பதைக் கூற உனது தற்போதைய நிலையும் நீ மாதா மாதம் பெறும் சம்பளம், கம்பனி தந்த வாகனம், வீட்டு வாடகை பேமன்ட், எக்ஸ்சிர்ரா எக்ஸ்சிர்ரா

என்.ஜி.ராதாகிருஷ்ணன்

இதெல்லாம் போதாதா?"

ஆக, நேரம் போகவில்லை என நாம் சினிமா பார்க்கப் போவது ஒரு சிலரை சினிமா ஹ்ரோவாக்கியது என நினைத்துக்கொண்டேன்.

காலிமுகத்திடலில் பொழுதை சரளமாகக் கழிக்கச் சென்றபோதுதான் யோகன் அந்தப்படம் அதுதான் ருதன் நடிச்சு புதுப்படமான வாட்போர் பார்க்க ஈவினிங் ஷோவிற்கு கூப்பிட்டிருந்தான். அப்போது மணி சுமார் ஜந்து இருக்கும். ருதன் ஒரு மாஸ் ஹ்ரோ என எப்படியோ ஆகிவிட்டார்.

ஹ்ரோ என்றால் என்ன தகுதி வேண்டும்?

நாம் அப்போது காலிமுகத்திடலில் கடலை அதாவது, வங்கக் கடலின் முகப்பாக உள்ள ஒரு சீமென்ட் இருக்கையில் அமர்ந்தவாறு பேசிக்கொண்டே போனோம். யோகன் அப்போது அன்னாசிப்பழம் வாங்கிச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு கடலின் அலைகளில் மனதை லயித்துக்கொண்டு என்னிடமும் அன்னாசிப்பழம் சாப்பிடும்படி நீட்டிக் கொண்டு இருந்தான்.

திரும்பவும் நான் யோகனிடம் கேட்டேன் சினிமா ஹ்ரோவிற்கு என்ன தகுதி வேண்டும்? என்று யோகனின் பதிலை இரண்டாம் பட்சமாக எடுத்துக்கொண்டு நானே எனது பேச்சைத் தொடர்ந்தேன்.

"கத்தரித் தோட்டத்து வெருளி எல்லாம் சினிமா ஹ்ரோவா?" எங்கட அதாவது இலங்கைத்தமிழரின் நிலை இந்தியாவில் இருந்து வரும் திரைப்படங்களை மைசூர் பருப்பு மாதிரி உள்வாங்க வேண்டும் என்பதுதான். இது எழுதப்படாத தலைவிதி. இலங்கையில் தமிழர்கள் சினிமாவைப் பார்ப்பதோடு சரி. தியேட்டரை விட்டு வந்தால் படமும் முடிந்தது. பாடும் முடிந்தது. பின்னர் வாணொலியில் பாட்டுக்கேட்பதோடு சரி. அவர்களின் பொழுது போக்கு நேரமும் போய்விடும். அவ்வளவுதான்."

பொதுவாக இலங்கையில் இளைஞர் ஒருவன் ஹ்ரோவாக வரவேண்டும் என்றோ யுவதி ஒருத்தி ஹ்ரோயின் ஆக வேண்டும் என்றோ நூற்றுக்கு 99.9 வீதம் நினைப்பதில்லை. இதுதான் யதார்த்தம், இதுதான் உண்மை. இதுதான் இங்கு கள நிலைவரம். எமது சான்றோர்கள், கல்வியாளர்கள் தங்கள் கலை ஆர்வத்தை அதாவது இயல், இசை, நாடகம் என்ற அடிப்படையில் நாடகத்துறையுடன்

மட்டுப்படுத்திக்கொண்டனர். நான் அடித்துக் கூறுவேன் நாடகம் பல்கலைக்கழக மட்டில் இங்கு இடம்பெறுகிறது. இது தமிழ்நாட்டில் இல்லை. ஆனால் சினிமாத் தமிழ் என்பது இயல், இசை, நாடகம் என்ற நான்காவது இடத்தை பிடித்துவிட்டது என்பது நிதர்சனம். நீ என்னைக் கூப்பிட்ட வாட்போர் ஹ்ரோ ருதனை எடுத்துக்கொள்வோம். என்னைப்பொறுத்தவரை ருதனுக்கு எந்த பேசனால்யியும் அதாவது ஆளுமையியும் இல்லை. தாய், தகப்பன் சினிமாவில் இருந்ததால் சினிமா சான்ஸ் வந்தது. சிக்ஸ், பக் செவன் உடம்பு, அப்படி இப்படி, ஆண்முகன் என்று எல்லாம் கிடையாது. ஏதோ ஒரு முஞ்சி, வலிப்பு வந்த மாதிரி ஒரு டான்ஸ் ஆட்டம். அமெரிக்காவில் செட்டில் ஆன நேபாளப் பெண்ணை திருமணம் செய்துகொண்டார். ஜீனியர் திலகம் என்று ஒரு பட்டத்தை தனக்குத்தானே ரசிகர்கள் தந்ததாகக் கூறிக்கொண்டு சூட்டிக்கொண்டார், நீ படம் பார்க்க கூப்பிட்ட ஹ்ரோ ருதன். தமிழ்நாட்டில் ஒருவர் ஹ்ரோவாகி விட்டால் அவருக்கு இலங்கையிலும் ஹ்ரோ என்ற அந்தஸ்து அப்படி இப்படி என்று கிடைத்துவிடும். நான் தற்போது உள்ள எல்லா சினிமா ஹ்ரோக்களையும் நிச்சயமாக குறிப்பிடவில்லை. ருதன் விதிவிலக்காக சினிமா ஹ்ரோவாக சினிமா உலகில் நுழைந்துவிட்டார். சினிமாவில் ஒருவர் ஹ்ரோ அந்தஸ்திற்கு நுழைந்து விட்டால் அடுத்தது வருங்கால தமிழக முதலமைச்சர் என்ற நாமம் சூடப்பட்டு விடுவது இயற்கையாகி விட்டது. இதற்கு அடிப்படையாக தமிழ் நாட்டில் ருதன் ரசிகர் மன்றம் அதன் பரந்துபட்ட கிளைகள் செயற்படுகின்றன.

நீ என்னைக் கேட்கலாம். ருதன் ஹ்ரோ நடிச்சா என்ன, படம் வாட்போர் ஓடினா என்ன, ஓடாவிட்டால் என்ன? ஜீனியர் திலகம் என்று பட்டம் சூட்டிக்கொண்டால் என்ன என்று. இது இலங்கையைப் பொறுத்தவரை நியாயமான கேள்விதான்.

இதற்கு நான் உனக்கு அளிக்கும் ஒரே பதில் தவறான முன் உதாரணமாக போய்விடும் என்பதுதான். அதாவது மன்னன் எப்படியே சினிமா ஹ்ரோ அவருடைய ரசிகர்களும் அவ்வழியே என்றால் அது மிகையாகாது.

நீ கூப்பிட்ட படம் பார்த்தால் தெரிந்தோ தெரியாமலோ ருதனை நாங்கள் அங்கீரித்தல் என்று ஆகிவிடும் என்பது எனது தாழ்மையான பண்பட்ட கருத்து என்பதை உனக்கு தோழமையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

உனக்குத் தெரியுமா? அடுத்த சூப்பர் ஸ்டார் நான் என்பதை தமிழக ரசிகர்களும் தமிழக மக்களும் தீர்மானிப்பார்கள். எனக்கு காலப்போக்கில் சூப்பர் ஸ்டார் பட்டம் கிடைக்கும் என ஒரு முக்கிய பத்திரிகையாளர் மாநாட்டில் வாட்போர் ஹீரோ ருதன் தெரிவித்தார்.

இப்ப நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? என யோகன் பொறுமை இழக்கும் கட்டத்தில் ஒரு கேள்வியை தொடுத்தான்.

நான் தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டே போனேன்.

ஹீரோவிற்கு அடிப்படைத் தகுதி என்ன?

ஹீரோயின் என்றால் சிவப்பா, அழகா, கிளாமரா, கவர்ச்சியா, டான்ஸ், பரதம், குச்சிப்புடி, மணிப்புரி என்று அப்படி இப்படி என ஹீரோயினுக்கு சில தகுதிகள் எதிர் பார்க்கப்படுகின்றது. முக்கியமா இங்கிலீஷ் பேச ஹீரோயினுக்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஆனா சான் பிள்ளை என்றாலும் ஆண் பிள்ளை என ஹீரோ எதுவித தகுதியும் இல்லாமல் சினிமாவில் நுழைய முடியும்.

வாட்போர் வீரர் ஹீரோ ருதனைப் பற்றி சொல்ல வேண்டும் என்றால் அவரது தந்தையை முக்கியமாக குறிப்பிட வேண்டும். தந்தையின் மூஞ்சி விடியாத மூஞ்சி, ஒரு திரித்திரம் பிடித்த பிச்சைக்காரனைப் போன்ற தோற்றம்.

எப்படியோ அசிஸ்டன் டைரக்டர் ஆனதால் சினிமாவில் தோன்ற முடிந்தது.

என்னைப் பொறுத்தவரை ஒன்றை மட்டும் உறுதியாக இறுதியாக கூறிக்கொள்கின்றேன். அதாவது ருதன் சினிமா சான்ஸ் போனால் ஒரு காமெடியாக தோற்றம் கொள்வார். இது உண்மை.

என்னுமிர் நண்பா! ஆருயிர்த் தோழா! உற்ற சினேகித்தனே! ருதன் ஒரு சினிமா ஹீரோ இல்லை. இல்லை. இல்லை என ஒப்புவித்தான்.

எனக்கு சிரிப்பு வந்தது.

மீண்டும் யோகனே தொடர்ந்தான்.

மழை வருமாப் போல இருக்கு. என்னைக்

கொண்டு ஹோட்டல்ல விட்டிட்டு நீ வீட்டுக்குப் போ.

காலிமுகத்திடலில் இருந்து வீடு நோக்கி இருவரும் செல்லும்போது என்றும் காணாத சனாமி எனப்படும் ஆழிப்பேரலை பாற்கடல் நாகம் படம் எடுத்து ஆடியது. கரைதாண்டி குடிமனைக்குள் புகுந்து பெரும் நாசம் ஏற்படுத்தியது. நொடிக்கணக்கில் பாரிய உயிர்ச்சேதம் இருப்பினும் அவ்விருவரும் தெய்வாதீனமாக உயிர்தப்பினர்.

○○○

நூல் :

தாய்ரினம்

ஆசிரியர்:

முனையைதினியன்

வெளியீடு:

யாழ். பிராஞ்சு ரஷ்பரவுக் கழகம்

தாய்நிலம் மூல்லைதில்யன் எழுதிய கதை. அக்கதையின் வளர்ச்சிக் கட்டங்கள் பகுதி பகுதியாக நூலின் இடப்புறத்தில் அச்சிடப்பட்டு வைப்புறத்தில் அவற்றுக்கான ஓவியங்களும் காணப்படுகின்றன. இடப்புறத்தில் காணப்படும் தமிழ்மொழியின் கீழ் பிரெஞ்சு, சிங்கள, ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளும் அடங்கியுள்ளன.

யாழ் மொழியும் மான்விழியும் நண்பிகள். யாழ் மொழியைத் தேடி மூள்ளியவளையில் உள்ள தண்ணீர் ஊற்றுக் கிராமத்துக்கு வருகிறாள் மான்விழி. கிராமியக் காட்சிகள் அவள் மனதைச் சந்தோஷப்படுத்துகின்றன. ஈழப்போரின்போது மான்விழியைக் காப்பாற்றியவள் யாழ் மொழி. இருவரின் வாழ்க்கையும் போரின் பின்னால் கஷ்டநிலைக்கு உள்ளாகிவிட்டது. கணவனை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு சமூகத்தின் விமர்சனங்களுக்கு முகம் கொடுத்து வாழ்வேண்டிய நிலைமை மான்விழிக்கு போரில் கணவனை இழந்த யாழ் மொழி. ஆடு கோழி வளர்த்து உறவினரின் உதவியோடு தனது பிள்ளையை வளர்க்கிறாள். பிள்ளையை சிறப்பாக வளர்க்க வெளிநாடு செல்ல முடிவு செய்கிறாள். தனது தாய்நிலத்தைப் பிரிந்து தனது பிள்ளையை, உறவுகளைப் பிரிந்து வெளிநாடு செல்கிறாள். போருக்குப் பின்னரான பெண்களின் அவை வாழ்க்கையை சிறப்பாகப் பதிவு செய்த மூல்லைதில்யன் பாராட்டுக்குரியவர். இந்த நூல் உலகின் பல்வேறு நாட்டு வாசகர்கள் பாலரும் வாசிக்கு அறியும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

தொழில்நுட்பத்திலை 64 கலைகளில் ஒன்றா?

சக்திநாசன்
(அக்கறை சக்தி)

கலைகள் அறுபத்து நான்கு என்று கூறப்படுகிறது. அவையாவன: அக்கரை இலக்கணம், இலகிதம், கணிதம், வேதம், புராணம், வியாகரணம், நீதிசாஸ்திரம், சோதிசாஸ்திரம், தரும சாஸ்திரம், யோகாசாஸ்திரம், மந்திர சாஸ்திரம், சகுன சாஸ்திரம், சிற்ப சாஸ்திரம், வைத்திய சாஸ்திரம், உருவ சாஸ்திரம், இதிகாசம், காவியம், அலங்காரம், மதுரபாடனம், நாடகம், நிருத்தம், சுத்தபிரமம், வீணை, வேணு, மிருதங்கம், தாளம், அத்திர பர்ட்சை, கனக பர்ட்சை, இரதப்பர்ட்சை, சஜ பர்ட்சை, அசுவபர்ட்சை, இரத்தின பர்ட்சை, பூபர்ட்சை, சங்கிராமலக்கணம், மல்யுத்தம், அக்ருஷணம், உச்சாடனம், வித்துவேஷணம், மதன சாஸ்திரம், மோகனம், வச்சீரணம், இரசவாதம், காந்தர்வாவாதம், பைபீல வாதம், கெளதுகவாதம், தாதுவாதம், காருடம், நட்டம், முட்டி, ஆகாயப்பிரவேசம், ஆகாயகமனம், பரகாயப்பிரவேசம், அதிர்ச்யம், இந்திரஜாலம், மகேந்திரஜாலம், அக்கினித்தம்பம், ஜலஸ்தம்பம், வாயுத்தம்பம், சுக்கலத்தம்பம், கன்னத்தம்பம், கட்கத்தம்பம், அவத்தைப் பிரயோகம், திட்டித்தம்பம், வாக்குத்தம்பம் ஆகியவையாகும்.

இவைகளில் கணிதம், சிற்ப சாஸ்திரம், வைத்திய சாஸ்திரம், உருவ சாஸ்திரம், இரசவாதம் என்பன தற்கால தொழில்நுட்பத்துறையோடு தொடர்புடையனவாகும். கணிதம் அனைத்து தொழில்நுட்பங்களுக்கும் பொதுவான ஒன்றாகும் அதன் விரிவாக்கமான வளர்ச்சியே கணினி விஞ்ஞானமாக வளர்ச்சியற்றிருக்கிறது. சிற்பசாஸ்திரம் - Architecture ஆகவும், உருவ சாஸ்திரம் Technical Drawing ஆகவும், வைத்திய சாஸ்திரம் - Medical Technology ஆகவும் இரசவாதம் - Chemistry உடன் தொடர்புபட்ட தொழில்நுட்பமாகவும் வளர்ந்துள்ளது. எனவே தொழில்நுட்பம் என்பது திமிரென முளைத்த ஒரு கலையன்று. பண்டைய 64 கலைகளின் பிரிவுகளாகவே அவை இருந்து இப்போது அசுரவேகத்தில் வளர்ந்து வருகின்றன எனவே கூறுதல் வேண்டும். அத்திரபர்ட்சை என்னும் கலையின் வளர்ச்சியே தற்போதைய ஆயுதங்களின் தோற்றமாகும். இரதப்பர்ட்சை என்னும் கலை வாகனங்களின் தொழில்நுட்பமாக (Automobile Technology) ஆக வளர்ச்சியற்றுள்ளது. ஆகாயப்பிரவேசம், ஆகாயகமனம் என்னும் கலைகள் தற்போது ஆகாயக் கப்பல்கள், ராக்கெட்டுகள், செயற்கைக் கோள்களின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டு மனிதர்கள் ஆகாயத்தை ஊடுருவிச் செல்ல வழிவகுத்தது. இவ்விதமான தொழில்நுட்பங்களை பண்டைய மக்கள் ஆராய்ந்ததைவிட ஏனைய கலைகளைத் துருவி ஆராய்வதிலேயே அதிக காலத்தைச் செலவிட்டுள்ளனர் என்று தெரிகிறது. அதனால் ஆரியர்களும் திராவிடர்களும் தம்மைப் பலப்படுத்த முடியாதவர்களாகியிருக்க தொழில் நுட்பக் கலைகளில் முழுப்புலனையும்

செலுத்திப் பலம்பெற்ற மேற்கத்திய ஆட்சி யாளரிடம் அடிமைப்பட நேர்ந்துள்ளது. விசேடமாக தமிழர்கள் ஆரியர்களால் வலிந்து தினிக்கப்பட்ட வேதம், புராணம், சோதிட சாஸ்திரம், தர்மசாஸ்திரம், யோக சாஸ்திரம், சகுன சாஸ்திரம், இதிகாசம். காவியம், நாடகம். நிருத்தம், வீணை, வேணு, மிருந்கம், தாளம் போன்ற கலைகளிலும், ஏனைய கலைகளிலும் புலனைச் செலுத்தி மயங்கிக்கிடந்தனர். இயற்கையின் கொடையாகிய பொருட்களில் பொதிந்துள்ள கத்தி பற்றி அதிகம் சிந்திக்காமல் மனதை வசீகரிக்கும் கலைகளைப் பயிலவதிலேயே புலனைச் செலுத்தினர். இதன் விளைவாக எமக்கே உரித்தான தொழில் நுட்பக்கலை வேற்று நாட்டவரின் கவனத்திற்காளாகி அவர்கள் அதனை நுணுகியாராய்ந்து பல கண்டுபிடிப்புகளை நிகழ்த்தி பலம் பெற்றவர்களாயினர். எமது கலையையே வேறுவடிவத்தில் தந்து புதிய தொழில்நுட்பக் கல்வியாக்கி எம்மைக் கற்கவைத்து எம்மை அதிகாரம் செய்பவர்களாக இருக்கின்றனர். இதை உணர்ந்தே செந்தமிழ்க்கவிஞர் பாரதி யாரும் “பஞ்சபூதத்தின் நுட்பங்கள் கூறும் புத்தம்புதிய கலைகள் மெத்த வளருது மேற்கே! அந்த மேன்மைக்கலைகள் தமிழினில் இல்லை” என்று ஒரு பேதை உரைத்ததாகவும் அது பற்றிக் கவலையற்ற அவர் தமிழரை விளித்து ஆருயிர் மக்காள்! சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் கலைச்செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர் என்றும் அறைகாவல் விடுக்கிறார். தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவர்கூட தான் படைத்த உலகப்பொதுமழறயில் பொருட்பால் என்ற பிரிவில் 700 பாடல்கள் பாடியபோதும், இயற்கைப் பொருள்களைப் பற்றியோ அவற்றாலாகும் பயன்கள் பற்றியோ அவற்றை முறையாகப் பயன்படும் வகைகள் பற்றியோ எதுவும் கூறவில்லை. நாம் வியந்து போற்றும் எந்தக் காவியங்களிலும் புராணங்களிலும் இவ்வாறே உள்ளதைக் காணலாம். பண்டைய புலவர், அறிஞர் பெருமக்களின் இந்தப் பலவீனத்தை அறிந்த மேற்குநாட்டினர் எம்மவர் அதிகம் அலட்டிக்கொள்ளாத அம்சங்களில் கவனம் செலுத்தி ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டு அற்புதமான இயற்கைக் கொடைகளின் கத்தியைப் பயன்படுத்தும் புதியகலை

களை அறிமுகம் செய்து எம்மையும் அதைக்கற்க வைத்துள்ளனர். ஆயினும் பண்டைய காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட சிற்பங்களும். அதிசயிக்கத்தக்க வகையில் எழுப்பப்பட்ட கட்டிடங்களும் (உதாரணமாக தாஜ்மகால், தஞ்சைப் பெருங்கோயில். சிந்து வெளிநாகரிக்கத்தின் சிறைத்த கட்டிட அமைப்புகள்) ஏதோ ஒருவகையான தொழில்நுட்பம் அக்காலத்திலும் இருந்துள்ளது என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது. அந்தத் தொழில் நுட்பத்திற்கு என்ன நடந்தது? மேற்கு நாட்டாரின் ஆதிகக்கத்தில் எமது நாடுகள் உட்பட்டிருந்தவேளை நாகரிகத்தின் ஊற்றுக் கண்களாகிய தொழில்நுட்ப அறிவு நூல்கள் அல்லது ஏடுகள் இங்கிருந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறுவதில் உண்மையில்லாமல் இல்லை. அவைகளை அவர்கள் நன்கு பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

இராமாயண காவியத்தில் இராவணன் புஷ்பக விமானத்தின் மூலம் சீதையைக் கடத்தி வந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனவே தற்காலத்து விமானம் போலவே செயற் படுத்தத்தக்க தொழில்நுட்பமுறையொன்றைக் கொண்டே இராவணன் காலத்து விமானப் பொறியியலாளர்கள் அவனுக்குப் புஷ்பக விமானம் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இராவணன் மட்டுமே அதைப் பயன்படுத்தினான். சாதாரண மக்கள் இப்போது பயன்படுத்துவது போல் இராவணன் காலத்து மக்கள் விமானத்தைப் பயன்படுத்தியதில்லை. அதனால் பிறரும் அறிந்து அக்கலையைக் கற்க இடமில்லாததன் காரணமாக புஷ்பக விமானம் தயாரிக்கும் கலை இராவணனோடு மறைந்துபோய்விட்டது. இராமன் 14 வருடம் காட்டில் வாழநேரிட்டபோது, இரவில் நடந்து செல்லும்போது தனது அம்பொன்றை எடுத்துத்திருகி ஒனியுண்டாக்கியதாக ஒரு குறிப்பு உள்ளது. இது தற்காலத்தைய மின்குழ் விளக்கின் செயற்பாடு போன்று தோன்றுகின்றதல்லவா? இதேபோன்று பாரத காலத்தில் கிருஷ்ண பரமாத்மா போர்க் களத்தில் அருச்சனனுக்கு கீதையை உபதேசம் செய்ததை உடனுக்குடன் மந்திரி சஞ்சயன் குருட்டுஅரசன் திருத்தாஷ்டரனுக்கு எடுத்துரைத்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக சஞ்சயனுக்கு தற்காலிகமாக

வியாசர் பெருமான் ஞானக்கண் கொடுத்த தாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை தற்காலத்தில் தொலைக்காட்சியால் ஒரு நிகழ்வினை நேரடி வர்ணனை செய்வதற்கு ஒப்பிடலாம். ஞானக்கண் என்பதை தற்காலத்தைய வீடியோ கமரா ஆகவும் அதன் மூலம் ஒளி ஒலி பரப்பப்பட்டதைக் காட்டும் தேவைக்காட்சிப் பெட்டியாக சஞ்சயனின் கண் செயற்பட்டதாகவும் கருதலாம். பாரத இராமாயண காவியங்கள் சமய அடிப்படையில் எழுந்தவைகளாக இருந்தமையினால் அக்கால பாதையில் தற்காலத்தைய தொலைக்காட்சிக் கமரா ஞானக்கண் ஆக இருந்தது எனலாம்.

இராமாயண காலம் முதல் பாரத காலம் வரை பலநூறு ஆண்டுகள் இடைவெளி இருந்தது. எனினும் அக்காலத்தைய போர்களில் கிட்டத்தட்ட ஒரேவிதமான படைப் பிரிவுகளும் ஆயுத உபகரணங்களுமே பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை அறியலாம். யானைப்படை, குதிரைப்படை, தேர்ப்படை, காலாட்படை எனும் நால்வகைப்படைகள் போர்களில் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் இப்போதைய போர்களில் காலாட்படையுடன் பீரங்கிப்படை, கவசவாகனப்படை போன்ற வைகள் அதிநவீன ஆயுதங்களோடு செயற்படுகின்றன. அப்போது நடைபெற்ற போர்களில் வில்லும் அம்புமே பிரதான ஆயுத உபகரணமாயிருந்தன. வில்லிலிருந்து அம்பு பாய்வதும் ஒரு தொழில்நுட்பத்தின் அடிப்படையில்தான் என்பது இப்போதும் உண்மையாகும். அதாவது வில்லை வளைக்கும்போது ஏற்படும் விகாரசக்தி வில் தனது முந்தைய நிலையை எய்த நிமிரும்போது விடுவிக்கப்படுவதால் அச்சக்தி அம்பின் மூலம் இயக்க சக்தியாக வெளிப்பட்டு அதைச் செலுத்துகிறது. இந்த உண்மையை அக்காலத்தினர் அறிந்திருக்கலாம் என்றே தோன்றுகிறது. அத்துடன் அக்கினி அஸ்திரம், பிரம்மாஸ்திரம், நாகாஸ்திரம், சிவாஸ்திரம் என்ற பெயரில் பல்வேறு விதமான அழிவு களையும் செயற்பாடுகளையும் புரிய வல்லதாக அவைகளைப் பிரயோகிக்கும் கலையை போராளிகள் அறிந்திருந்தனர். எனவே வேறு ஒரு ரூபத்தில் தொழில்நுட்பங்கள் அக்காலத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன

எனலாம்.

தற்காலத்துப் போர்களில் வில் அம்புகள் உபயோகிக்கப்படுவதில்லை. அவற்றிற்குப் பதிலாக நவீன தொழில்நுட்ப முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட இயந்திரத் துப்பாக்கிகள் வெல்கள், ஏவுகணைகள், இரசாயனக் குண்டுகள், ஒரு பெரிய பரப்பையே துவம்சம் செய்யக்கூடிய கொத்துக் குண்டுகள் என்பனவும் அக்காலத்தில் இல்லாத, ஆகாயப் போரில் பயன்படுத்தப்படும் குண்டு வீச்சு விமானங்களும் உள்ளன. அனுக் குண்டுகளும் நியூட்ரோன் குண்டுகளும் மூன்றாம் உலக யுத்தத்திற்காக தயாராக உள்ள காலம் இன்றைய தொழில்நுட்ப யுகமாகும்.

ஆனால் நாம் ஆரம்பத்தில் எடுத்துக்கூறிய 64 கலைகளில் தற்காலத்தை ஆக்கிரமித்துள்ள தகவல் தொழில்நுட்பக்கலைக்குச் சமமான கலை உள்ளதா என ஆராய்ந்தவிடத்து அதைக்காண இயலவில்லை. தகவல் தொழில் நுட்பம் ஒரு புதிய கலைவடிவாகவே எமக்குத் தோன்றுகிறது. அதாவது இதை 65வது கலையாக நாம் கூறலாம்.

○○○

நால் :
வகைக்குளி மஸ்ரிஞ்ச வனப்பு

அங்கிரியர்:
மாழைண பாறாக்

முதற்பதிப்பு:
ஜூலை 2017

பாலமுனை பாறாக் எழுதிய 75க்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளின் தொகுப்பு இது. யாப்பிலக்கணத்தைத் தழுவியும் தழுவாமலும் அமைந்த இக்கவிதைகளின் பாடுபொருளாக சமூகம், சமயம், அழிகயல், அரசியல், கிராமியம் சார்ந்த விடயங்கள் அமைந்துள்ளன. சில கவிதைகள் சின்டலும் நையாண்டியும் கொண்ட வையாக உள்ளன. சில கவிதைகள் நாட்டார் பாடல்கள் போன்று அமைந்துள்ளன. வெண்பா, குறட்பா, சிந்து, குறும்பா, புதுக்கவிதை வடிங்களில் அமைந்த இக்கவிதைகள் சுவைக் கவும், சிரிக்கவும், சிந்திக்கவும் வைக்கின்றன. சிறந்த கவிதைத் தொகுதியைத் தந்த பாலமுனை பாறாக் பாராட்டுக்குரியவர்.

இணமகன் தரப்பார் 15 லட்சம் காசும் 20 பவண் நகையும், 3 ஏக்கர் நெல்வயலும், 1 ஏக்கர் தோட்டக் காணியும், வீடும் சீதனமாகக் கேட்டார்கள். மணமகள் மல்லிகா புதுக்குடியிருப்பு மத்திய கல்லூரியில் பட்டதாரி ஆசிரியை.

மல்லிகாவின் தகப்பன் சுப்பிரமணியம் மனைவி செல்லம்மாவிடம் சொன்னார் “எமக்கு உள்ளது ஒரேவீடு. அதை முத்தவஞ்சுக்குச் சீதனமாகக் கொடுத்தால் மற்ற மூவரும் எங்கே குடியிருப்பது? அதுமட்டுமல்ல வங்கியிலை பத்து லட்சம் ரூபாமட்டும்தானே இருக்குது! மிச்சம் 5 லட்சம் ரூபாவுக்கு எங்கே போவது?

“எக்கவுண்டன் வேலை நல்ல வேலை. சாதகமும் நல்ல பொருத்தமெண்டுசொன்னன்கள். சாதிசனம் எல்லாம் நல்லது. உந்த இடத்தைக் குழம்ப விடக்கூடாது என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம்” என்றா செல்லம்மா.

மல்லிகாவின் தங்கை மஞ்சளாவும் தாயின் கருத்தையே ஆமோதித்தாள். இவள் முல்லைத்தீவுக் கச்சேரியில் முகாமைத்துவ உதவியாளர்.

“சரி உங்களுக்கு மூன்றிலிரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை இருக்கிறபடியால் நீங்கள் சொல்றதப் போலையே செய்வும். மஞ்சளா கலியாணம் செய்யேக்குள்ளை மல்லிகா ஏதும் உதவி செய்வாள்தானே பாப்பம்” என்றார் மணியம்.....

மணியம் நிறையக் கடன்பட்டு மல்லிகாவின் திருமணத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி முடித்தார். புதுமணத் தம்பதிகள் மணமகனின் முள்ளியவளை வீட்டில் வசித்து வந்தார்கள். மணியம், செல்லம்மா, மஞ்சளா ஆகியோர் மல்லிகாவுக்குச் சீதனமாகக் கொடுத்த வீட்டிலேயே தொடர்ந்தும் வசித்து வந்தார்கள்.

இவ்வாறிருக்கையில் ஒருநாள் சுகமில்லாமல் படுத்திருந்த அம்மாவைப் பார்க்க மல்லிகா பிறந்தகம் வந்தாள். தாயை நலம் விசாரித்த பின்னர் பேச்சுவாக்கில் “நாங்கள் இந்த வீட்டிலை இருக்க வரப்போறம் அம்மா! நீங்கள் வேறை ஒரு வீட்டைக் கட்டிக் கொள்ளுங்கோவன்” என்றாள். பாலுாட்டி வளத்தது முந்தநாள் போலை இருக்குது; நாக்கசாமல் வீட்டைக் காலிபண்ணிக்கொண்டு போங்கோ என்கிறானே! “தாயும் பிள்ளையுமானாலும் வாயும் வயிறும் வேறு தானே” என்று மனதில் எண்ணிக்கொண்ட செல்லம்மா,

“உன்றை கலியாண வீடு கடன்பட்டுச் செய்தது தெரியும் தானே! இப்ப வீடு கட்ட எங்களிட்டைக் காச எங்கை இருக்குது? உன்றை அவர் குடும்பத்திலை ஒரே பின்னைதானே. அவற்றை தாய் தகப்பனையும் பார்த்துக் கொண்டு அதே வீட்டிலை நீங்கள் இருக்க லாம் தானே! ஏன் அவசரப்படுறியன்? என்றா.

நினைவு ருமிழிருணம்

“அது வந்து... அவையோடை இருந்தால் மாமி மருமகள் பிரச்சனை வரக்கூடுமல்லவா? அதுதான் நாங்கள் தனிக் குடித்தனம் போக விரும்புறம்” என்றாள் புத்திசாலியான மல்லிகா. “நான் அப்பாவிட்டைச் சொல்லிவிடுறன் அப்பாவும் நீங்களும் பட்டது பாடு” என்றா செல்லம்மா.

“வீட்டை விடாமல் வைச்சிருக்கினமென்டு இவரும் குறை சொன்னவர். அது மட்டுமல்ல மஞ்சளாவுக்கும் வீடோண்டு வேணும்தானே! நீங்கள் உடனடியாக வீடோண்டைக் கட்டுறது தான் நல்லது, அப்ப நான் போயிற்று வாறன்” என்று கூறி விடைபெற்றாள் மல்லிகா.

“அவர்கள் வீட்டை விடச்சொல்லிச் சொன்னபிறகு நாங்கள் இந்த வீட்டிலை தொடர்ந்தும் இருக்கிறது மரியாதை இல்லை” என்று அப்பா சொன்னார். “புது வீடு கட்டக் காசுக்கு எங்கே போவது” என்று அம்மா கேட்டா.

“நான் ஒன்டு சொல்லட்டா நான் டிப்பாட்டுமென்ற ஊடாக ஒரு வங்கிக் கடன் எடுத்துத் தாறன், தனியூற்றில் உள்ள எனது காணிக்குள்ளை ஒரு அறையைக் கட்டுங்கோ அப்பா! அதுக்குள்ளை நாங்கள் போய் இருப்பம் எலிவளை ஆனாலும் தனிவளை வேண்டும்” என்றாள் மஞ்சளா.

“ஒது நல்ல யோசனை. என்றை நகைகள் எல்லாவற்றையும் மக்கள் வங்கியிலை அடைவு வைச்சுக்க் கிணறும் வெட்டிக் கழிப்பறையும் கட்டுங்கோ” என்றா செல்லம்மா.

புதுக்காணி முற்றும் போலச் செருக்கி ஒரு அறை, ஒரு தற்காலிகக் குசினி, கிணறு, கழிப்பறை இவ்வளவும் அமைத்து முடிய 3 மாதம் எடுத்தது. புதுவீடு குடிபோகும் வைபவம் அமைதியான முறையில் கொண்டாடப்பட்டது.

மல்லிகாவும், கணவரும் அவருடைய அம்மா, அப்பாவும் ஊரில் உள்ள இன சனங்களும் கொண்டாட்டத்திற் கலந்து சிற்ப பித்தார்கள். காலச்சக்கரம் வேகமாகச் சுழன்று ஒருவருடம் கடந்து போனது.....

மணியத்தின் தங்கை பொன்னம்மாவின் மகன் மோகன் ஏ.எல் படித்தவன். மூள்ளி யவளை கொமர்ஷல் வங்கியில் பியோன் ஆக வேலை செய்து வந்தான். இவனுக்கு மஞ்சளாவைத் திருமணம் செய்து வைக்கு மாறு பொன்னம்மாவால் பிரேரணை முன்

மொழியப்பட்டது.

முகாமைத்துவ உதவியாளரான மகளுக்கு ஒரு பியோனைக் கட்டிவைக்க மணியத்தின் மனம் ஓப்பவில்லை. “எங்களுக்கு நிறையக் கடன் நிக்குது. ஆகவே உடனும் மகளுக்குக் கலியானம் பேசும் உத்தேசமில்லை” என்று சாட்டுச் சொல்லித்தடிக் கழித்துவிட்டார் மணியம்.

“அன்னை! நீங்கள் சீதனம் ஒன்டும் தரத் தேவையில்லை; மஞ்சளாவை மட்டும் தந்தால் போதும்; மோகனுக்குக் கொமர்ஷல் வங்கி யிலை நிறையச் சம்பளமும் ஒவர் ரைமும் கிடைக்குது; அவன் எல்லாம் சமாளித்துக் கொள்வான்” என்று பொன்னம்மா சொன்னா.

“நான் வீட்டாருடன் கதைத்துவிட்டு முடிவு சொல்கிறேன்” என்று கூறித் தங்கையிடம் விடைபெற்றார் மணியம்.

செல்லம்மாவிடம் மணியம் விடயத்தைச் சொன்னபோது “முத்தவளை ஒரு எக்க வண்டனுக்குக் கட்டிக் கொடுத்தது. இளை யவளைப் பியோனுக்குக் கட்டி வைக்கிறது மரியாதையாய் இருக்காது” என்று செல்லம்மா சொன்னா.

“அம்மா! அக்காவின்றை கலியாணத்துக் காக நாங்கள் நிறையக் கடன்பட்டு விட்டோம்; இனி அக்கடன்களைத் தீர்க்கும்வரை எனது கலியாணத்தைப் பின்போட்டால் நான் கிழவியாகி விடுவேன்; அப்போது நீங்கள் மென்மேலும் கவலைப்பட வேண்டி வரும்; பியோன் என்றால் அவர்கள் மனிதர்களில்லையா?”

“வரட்டுக் கெளரவம் பார்ப்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. மோகன் எனது முறை மைத்துனன். சிறுவயதில் நாங்கள் ஒன்றாக விளையாடியிருக்கிறோம்.”

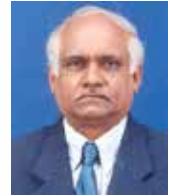
“மோகன் மிகவும் நல்லவர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்தானே! குடிப்பதும் இல்லை. நீங்கள் ஒன்றுக்கும் யோசிக்காமல் திருமணத்துக்குச் சம்மதம் என்று சொல்லுங்கோ.

“ஆனால் ஒரேயொரு நிபந்தனை அம்மாவும் அப்பாவும் இறுதிக் காலம்வரை எமது வீட்டில் எம்மோடுதான் வாழவேண்டும்” என்றாள் மஞ்சளா.

“அம்மாவினதும் அப்பாவினதும் கண்களில் இருந்து ஆண்துக் கண்ணீர் வழிந்தோடியது.

(யாவும் கற்பனை)

ஓஓஓ

ki yaf E}y; nt snaPL KawrAk; mj py; mku}; rhuy; ehl dñd, gqf sñgGk;

மலையக இலக்கியவரலாற்றில் தடம் பதித்திருந்த கருப்பையா நல்லையா என்ற இயற்பெயரைக் கொண்டிருந்த சாரல் நாடன் 09.05.1944 இல் பிறந்து வாழ்ந்து 31.07.2014 இல் காலமானார். இவ்வருத்துடன் முன்றாண்டுகள் கடந்து விட்டன.

பலரை பலர் மறந்துவிட்டாக கூறினாலும் சாரல்நாடனைப் பொறுத்தவரையில் அவரைச் சார்ந்தோர் மறக்கவில்லை என்றே கூறுதல் வேண்டும்.

கடந்த வருடம் கொழும்பு தமிழ் சங்கத்திலும், இவ்வருடம் “பெருவிரல் கலை இலக்கிய இயக்கத்தினரால்” 20.07.2017 அன்று பிற்பகல் 2.00 மணியாவில் சட்டத்தரணி சி.தாயுமானவன் தலைமையின் கீழ் அட்டன் சமூகநல நிறுவன (C.S.C) மண்டபத்திலும் அவர் நினைவு கூரப்பட்டார்.

பெருவிரல் கலை இலக்கிய அமைப்பாளர் விமரிசகர் சுதர்ம மகாராஜன், கொழுந்து ஆசிரியர் அந்தனிஜிவா கொட்டகலை தமிழ்ச்சங்கக்த தலைவர் மொழிவரதன், கவிஞர் சு.முரளிதரன் தமிழ் ஆர்வலர் சிதாயுமானவன் (சிரேஸ்ட் சட்டத்தரணி) தி.இராஜகோபாலன் மல்லிகை சி.குமார் எனப் பலர் கலந்துகொண்டார்.

பன்முக ஆளுமை கொண்ட சாரல் நாடனின் நூல் பதிப்புகள் தொடர்பாக பார்ப்பதே எமது நோக்கமாகும்.

மலையகத்தில் ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஒவ்வொருத்தர் நூல்களை பதிப்பிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டு பதிப்பித்து உள்ளனர்.

அ.ஸ. மல்லிகைக் காதலன் என்ற காந்திமணி குறிஞ்சிப் பண்ணையை நிறுவி வெலிமடைக் குமரனின் மலைச் சாரல் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டார். அவரைப் போலவே பதுளையை

பிற்பிடிமாகக் கொண்ட மலையகத்தின் பிரபல திறனாய்வாளர் மு.நித்தியானந்தன் தெளிவத்தை ஜோஸப் (நாமிருக்கும் நாடே) என்.எஸ்.எம்.ராமையா (ஒரு கூடைக் கொழுந்து) போன்ற நூல்களை பதிப்பித்து மலையக சிறுகதை, நாவல் துறையினை ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டினார். தனவந்தரும், இலக்கிய ஆர்வலருமான துரை விஸ்வநாதன் அவர்களும் பல நூல்களை வெளிக்கொண்டந்தார்.

மலையக வெளியீட்டகத்தை நிறுவிய அந்தனிஜிவா மலையகப் படைப்பாளிகளின் பல கவிதைகள், சிறுகதைகள் போன்றவற்றை வெளிக்கொண்டந்தார்.

இவ்வழியில் மேலும் பலர் உள்ளனர். கல்லூரின்ன, ஹன்பாவும் ஒருத்தர். மேலும் ஊவா, தமிழ் இலக்கியப் பேரவையும் சில நூல் வெளியீட்டு முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகின்றனமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இங்கு சாரல் நாடன் வெளியீடகத்தின் மூலமாகப் பல நூல்களை வெளிக் கொண்டந்தார். இந்நோக்கில் சாரல் நாடன் சிறுகதை ஆசிரியராக, கவிஞராக, ஆய்வாளராக, நாவல் ஆசிரியராக மாத்திரமல்லாது பதிப்பாசிரியராகவும் திகழ்ந்திருந்தார் எனலாம்.

சாரல் நாடன் பல நூல்களை எழுதி இருந்தாலும் அவரது பதிப்பகத்தினுடோக ஏற்றதாழ பதினாறு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார் எனலாம்.

அவை முன்வருமாறு :

- விருட்சப் பதியங்கள் - கவிதைகள் (ஸி. பாதகல்வியியற் கல்லூரி)
- மலையக இலக்கியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் - (சாரல் நாடன்)
- ஒருநாடும் முன்று நண்பர்களும் -

- (குறுநாவல்கள்) மொழிவரதன்
4. மனுவியம் - மல்லிகை சிகுமார் (சிறுகதைகள்)
 5. மலையக இலக்கியத்தளங்கள் -ச.முரளிதரன்
 6. வாழ்வற்ற வாழ்வு -ஸி.வி வேலுப்பிள்ளை (நாவல்)
 7. வேரறுந்த மரங்கள் - சிக்கண்ண ராஜா (குறுநாவல்)
 8. வரவும் வாழ்வும் - ச.முரளிதரன் (நாட்டார் பாடல்களின் ஆய்வு)
 9. புதிய இலக்கிய உலகம் - சாரல் நாடன்
 10. இலங்கை மலையகத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள் - சாரல் நாடன்
 11. சாதனையாளர் சாரல் நாடன் - கலாநிதி க.அருணாசலம்
 12. பேரேட்டில் சிலபக்கங்கள் - சாரல் நாடன்
 13. குறிஞ்சித் தென்னவன் கவிச்சரங்கள் (தொகுப்பு) - சாரல் நாடன்
 14. தளிரே தங்க மலரே - மொழிவரதன் (சிறுவர் இலக்கியம்)
 15. சிவனோளிபாதமலை - சாரல் நாடன்
 16. கண்டிராசன் கதை - சாரல் நாடன்

மேற்கண்ட நூல்களின் பட்டியல் மேலும் தொடரலாம் என எதிர்பார்த்திருந்த வேளையில் அவருக்கும் பொருளாதார சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. இந்நிலையில் சாரல் நாடனால் ஆசை இருந்தும் இவ்வெளியீட்டுப் பணியை தொடர இயலவில்லை என்பதே உண்மையாகும். இதனை அவர் ஒருமுறை மல்லிகை சிகுமாரின் ஏனைய பல சிறுகதைகளை பதிப்பது தொடர்பாக கதைத்த வேளையில், தான் முன்னர் போல் இருந்திருந்தால் இவரது ஏனைய சிறுகதை களையும் பதிப்பித்திருப்பேன் ஆனால் எனது இன்றைய நிலை அப்படி இல்லை என்று குறிப்பிட்டது கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

எது எவ்வாறெனினும் அவர் தனது இரண்டு நூல்களை குமரன் பதிப்பகத்தி நூடாக ஏதோ ஒரு அடிப்படையில் பதிப்பித்துக் கொண்டார். அவை ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை, மீனாட்சி அம்மையார் பற்றியதாகும். அவர் பணிபாராட்டத்தக்கதே. இது மிகையான ஒரு கூற்றல்ல.

அவரது பணியை நினைவு கூர்வதன் மூலம் அவருக்கு எமது கெளரவத்தை அளிக்கின்றோம்.

தம்காப்புக் குடையாய்!

வெய்யிலில் மழையில்

காக்கும் குடை

எட்டுக் கால் சிலங்கி போல்

எட்டுக் கவிக் குடை!

வண்ண வண்ணக் குடை!

கண்ணைக் கவரும் குடை!

அவை ப்பெல நிழங்களில்

அவை ப்பெல அளவுகளில்!

காற்று வெண்டி

கடற்கரையாராமும்

பூப்புவாய் புத்திருக்கும்!

குடைகஞம் காக்ரங்கிமும்!

குடைகஞம் கொடையாய்!

மெஸ்லிடையாள் காக்க

குடையும் ஓர் ஆயுதமாய்!

தம்காப்புக் கூடையாய்!

பகிரவோம்....

ஆழமும் தமழும்

1632-ஆம் ஆண்டு பிறந்த பல்தெயல் (Philippus Baldaeus) அவர்கள் 1657-ஆம் ஆண்டு ஈழத்திலே தொழில்புரிய வந்துள்ளார். இவர் 1671-ஆம் ஆண்டு வரையில் ஈழத்தில் தொழில்புரிந்துள்ளார். மேலும் ஈழத்தவர்பற்றி இவர் எழுதிய நூல் ஒன்று 1672-ஆம் ஆண்டு அச்சாகியது. பல்தேயல் அவர்கள் 1671-ஆம் ஆண்டு தமது 39 வயதிலேயே இறந்துள்ளார்.

பல்தேயல் எழுதிய நூலானது ஒல்லாந்து தேசத்தில் ஆம்ஸ்ரடாம் நகரிலே அச்சாகியுள்ளது. ட்சு மற்றும் ஜேர்மன் மொழிகளில் அமைந்த இந்த நூலிலே, தாம் ஈழத்திலிருந்து திரும்புவதற்கு முன்னதாகப் பல நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளதாகப் பட்டியல் ஒன்றினைத் தருகிறார். இவற்றுள் புதிய ஏற்பாடு மற்றும் பழைய ஏற்பாடு சார்ந்த கேள்வி-பதிலிலான நூல்களும் அடங்குகின்றன. இவரின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிக்கு ம்ரான்சல் டயான்சோ என்பவர் துணைபுரிந்துள்ளார் என்பதைக் குறிப்புகளால் அறியமுடிகிறது.

தமிழ்

இலக்கியத்தில்

கருத்துப்பூர்ச்சி

ஸ்ரீவை டாக். ரோசர்த்தனம்

பாதையில் செல்கிறான்.

தரமான இலக்கியம் இளைஞர்கட்கும் முதியவர்கட்கும் வரப்பிரசாதமாகும். அவதி யுறும் மக்களுக்கு அடைக்கலமாக அமைகிறது. மனித உணர்வை (consciousness) விழிப்படையச் செய்கின்றது. நற்பண்புகளை விழுமியங்களைப் போதிக்கின்றது. சிறந்த இலக்கியத்துக்குள் கால் வைத்தால் போதும் அறிவுத்தாகம் தீர்ந்துவிடும். உண்மையான படைப்புக்களின் கதாபாத்திரங்கள் எமது கருத்தை தெளிவுபடுத்தி எமது சிந்தனைப் பூர்ச்சியை வலுவடையச் செய்து ஒளிமயமான வாழ்வு வழிவகுக்கின்றார்கள்.

“வாழ்க்கையைச் சிந்தனையிடத்திலும் சிந்தனையை வாழ்க்கை இடத்திலும் செலுத்திக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.” எனச் சோக்கிரட்டைல் விளக்கியுள்ளார். புத்தபிரானின் நினைவுட்டலுக்கு செவிமடுப்போம். “சிந்தனை வாழ்வின் அத்திபாரம். வாழ்வே சிந்தனையால் ஆக்கப்பட்டதுதான்” மனித உணர்ச்சியால் ஆட்கொள்ளப்படுவன் அதை வெளிப்படுத்த உதவுவது இலக்கியம்.

மேலும், இலக்கியம் கற்பிக்கும் ஆற்றல் உடையது. தெளிவான கருத்தைப் பெற வழிவகுக்கின்றது. கருத்துப்பூர்ச்சியை ஏற்படுத் துகிறது. ஒரு மனிதன் தன்னைப்போலத்தான் மற்ற மனிதனும் என்பதைப் போதிப்பதற்கு இலக்கியத்துக்கு இருக்கும் சக்தி பெரிது என்ற உணர்வு எல்லோரிடமும் ஏற்பட்டுவருகிறது. சர்வதேச கலாசாரம் என்ற எண்ணக்கரு பல நாடுகளைக் கொடுக்கிறது. மொழி மனித சிந்தனையில் உன்னதமான விளக்கத்தையும் கருத்துப் பூர்ச்சியையும் வழங்கி வருகிறது. உலகம் சுருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் ஏன் பிரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். இனக்குரோதம் என்ற பிசாசை அகற்றத் தயங்குகிறோம். மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம் பொருந்தமான கருத்துப்பூர்ச்சிக்கு ஆதரவாக அமைகின்றது.

மனித சிந்தனை வாழ்க்கையின் பிறப்பிடம். வாழ்க்கையை மொழிவாரியாகச் சிந்திப்பது இலக்கியம். இலக்கியம் சமுதாயச் சூழ்நிலையில் உருவாகும் மரம்மட்டுமன்று, சமுதாயச் சூழ்நிலையை உருவாக்கும் வித்தாரும். சமூக விருத்திக்குப் பொருத்தமான பூர்ச்சிகரமான சிந்தனைகளை வழங்குவதில் இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் ஆர்வம் அதிகரித்து வருகிறது. இலக்கியம், பல்பரிமாண்தியில் சிந்தனையின் கற்பனையின் வளர்ச்சிக்கும் விருத்திக்கும் உறுதுணையாக நிற்கின்றது. கற்பனை செய்யாதவர் உலகில் இல்லை. மனிதன் பேனா முனையினால் பலவற்றைச் சாதிக்கலாம் என்ற அனுபவத்தைப் பெற்றான். மனிதனுக்கும் உலகுக்கும் உள்ள தொடர்பை மனிதக் கண்கொண்டு பார்ப்பது இலக்கியம். காலம்தோறும் உருவாகும் இலக்கியங்களில் அந்தந்தக் காலத்தில் நடைபெறும் பல்வேறு நிகழ்வுகளில் பதிவு செய்யப்பெறுவது இயல்பு. சோக்கிரட்டைகளின் ஒருமைப்பாடும், பூர்ச்சிகர சிந்தனையும் சம பலமுடைய அவருடைய வாழ்வும் உலகுக்கு ஒர் எடுத்துக்காட்டாக அமையக் கூடிய ஒன்று. அவர் வாழ்வை நேசித்தார். ஆனால் பூர்ச்சியும் பகுத்தறிவும் அவருடைய அறைகூவல்களாக இருந்தன. மனித அறிவுக் கலாசாரத்தில் காணப்பட்ட ஒழுங்கீனங்களை அகற்றும் வழிமறைகளை வெளிப்படுத்தும் சிந்தனையாளராகவும் விளங்கினார். அறி வீனத்தை உணர்வைப்பது இலக்கியம். அறிவீனத்தை உணர்ந்தவன் அறிவுப்

மொழிபெயர்ப்பு, இலக்கியத்தில் கருத்துப் புரட்சியை ஏற்படுத்த துணையாக அமையும். மூல மொழியிலுள்ள கருத்தை மாற்றாமல் இன்னொரு மொழிக்கு அதே கருத்தைக் கொள்வதே மொழிபெயர்ப்பாகும்.

இன்று இலக்கியச் சுவையை நகரும் மனப்பாங்கு பெருகி வருகிறதென்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இலக்கியம் மனித மேம்பாட்டுத்துறையில் ஆழப்புகுந்து உள்ளியல் மர்மங்களை வெளிப் படுத்தி அறிவு, உள்படண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு துணையாக இருந்து வருகிறது. உரைநடை இலக்கியம், புனைக்கதை இலக்கியம், திறனாய்வு இலக்கியம் போன்றவற்றில் ஏற்பட்ட கருத்துப்புரட்சி பல நாடுகளின் விடுதலைக்கு ஏதுவாக அமைந்தது.

சரித்திரம் மனிதனாலும் கருத்துக்களாலும் உருவாகிறது. இலக்கியம் தத்துவ ஞானமும், அரசியல் கோட்பாடுகளும் நீதி நெறிகளும் சரித்திர வளர்ச்சியின் சக்திமிக்க கருவிகளாய்த் திகழ்கின்றன.

சில இலக்கிய ஆசிரியர்கள் காட்டும் திசைகளில் மனித வாழ்வுக்கான கனவும் சுதந்திரமும் போராட்டங்களும் விரிவு கொள்கின்றன. மனித வாழ்வு சம்பந்த மான சிந்தனைகளும், பார்வைகளும் விமர்

சனங்களும் இன்னும் விரிவடைகின்றன. நவீன வாழ்வுக்கான கனவுகள், மனித மதிப்பீடுகள் ஆண்மீக்குத் தேற்றங்கள் யாவும் புதிதாகச் சேர்ந்து கொள்கின்றன. அவை படைப்பாகின்றன. புதிய பிறவி எடுக்கின்றன எனலாம்.

இலக்கியம் வழங்கும் மேற்கோள்கள், பொன் மொழிகள், அணிகள், போன்ற பல அம்சங்கள் எமது அறிவை வளர்ப்பதோடு ஆக்கபூர்வமான புரட்சிகரமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்த பொருத்தப்பாடான கல்வி சீர்திருத் தங்களை மேற்கொள்ள கைகொடுத்து உதவுகின்றன. வடிகட்டிய ஞானம் (Distilled Wisdom) என அழைக்கலாம்.

“என்னைப் போல் கல்லூரிப் படிப்பை (College Education) மேற்கொள்ளாதவனுக்கு இலக்கியம் வழங்கும் ஞானம் நிறைந்த மேற்கோள்களும் பொன் மொழிகளும் உதவி வருகின்றன” என முன்னாள் பிரித்தானியப் பிரதமர் உவின்ஸ்ரன் சேசில் கூறியுள்ளார்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் கருத்துப்புரட்சி வாசகர்களை கவர்ந்த வண்ணம் உள்ளன. எழுத்தாளனை, தன் உணர்வு, குறுகிய தனி முயற்சி என்ற நிலையிலிருந்து விடு விப்பதும், எழுத்தாளனை, அவன் கடமை யோடு, அதாவது உண்மையை, ஒட்டு மொத்த யதார்த்தத்தை ஒட்டிய அறிவைப் பெறும் கடமையோடு அவனை நேருக்கு நேர் கொண்டு வந்து நிறுத்துவதே எழுத்தாளன், தன்னுடைய உள் உணர்ச்சியின் தூண்டுதலால் யதார்த்தம் (Reality) என்ற நன்றாகக் காய்ச்சிய உலோகத்தை எடுத்து சுட்டியலால் அடிஅடியென அடித்து தனது நோக்கத்துக்கு ஏற்ப அதற்கு மாற்று உருவும் கொடுக்கின்றான். இக்கோணத்தில் தமிழ் இலக்கியத்தில் கருத்துப் புரட்சியைப் பார்க்கலாம். நிறையைப் பார்க்கலாம்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் தொல்காப்பியர், சங்ககால சான்றோர்கள், வள்ளுவன். காவியப் புலவர்கள், கம்பன், பாரதி, பாரதி தாசன் எம் முன்தோன்றுகிறார்கள். இலக்கண விற்பனீர் தொல்காப்பியன் வழங்கிய குத்திரிங்கள், தமிழர்களின் வாழ்க்கை பற்றி நன்கு விபரிக்கின்றன. மக்களின் பொருளாதார நிலை குடும்ப வாழ்வு பண்புநிறைந்த வாழ்வு அருள் நிலை கடமைகளைப் புரிதல் போன்ற பலவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சமுதாய

பகிரவோம்....

ஸமூம் தமழும்

19ஆம் நூற்றாண்டில் வட்டுக்கோட்டையில் வாழ்ந்த அம்பலவாண நாவலர் பிரசங்கம் செய்வதில் வல்லபர். இவர் பெரிய புராணத்தில் அதிக பரீட்சயம் உள்ளவர். ஒருமுறை தேவகோட்டையில் இரண்டு வருட காலம் பொய்யான மிசுங்கம் செய்துள்ளார். பிரசங்க இறுதி தினத்திலே அங்கிருந்து அறிஞர்களும் தனவந்தர்களும் அம்பலவாண நாவலரை யானைமீது ஏற்றி, வாத்திய கோஷத்தோடு சுகல வரிசைகளோடும் ஊர்வலமாக அழைத்து வந்துள்ளனர். அத்துடன் நுபாய் 12000 பணத்தை சன்மானமாக வழங்கி யுள்ளனர்.

இவர் செய்த இக்குறித்த பிரசங்க சம்பவத்தின் விரிவு பொய்யான மிசுங்க சையவும் என்னும் நூலிலே பரக்கக் கூறப்பெற்றுள்ளது.

வாழ்விலிருந்து தரம் வாய்ந்த கருத்துக்கள் தோன்றியுள்ளமை பற்றி நாம் அறியலாம். ஆட்சி புரிபவர்களின் சிந்தனைக்கு உணவாகும்.

சங்ககாலப் புலவர்கள் தரும் கருத்துக்களையும் நாம் ஆராய்ந்து பார்ப்பது பொருத்தமாகும்.

“உண்டுத் தாழ் உழுப்பைவ இரண்டே

மறவும் எல்லாம் ஒரூக்கும்மை

செல்வத்துப் பயனை ஈல்ல

துமிலைம் என்னோ தமிழ்நாலைவே” (புறம் 189)

புலவர் நக்கீரன் அன்பும் ஒற்றுமை உணர்ச்சியும் தழைக்க வேண்டுமென வற்புறுத்துகிறார்.

புலவன் கனியங் பூங்குன்றனாரின் கருத்து இன்றைய பூகோளமயமாக்கலுக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்த புரட்சிகரமான கருத்தாகும்.

“யாதும் ஊரை யாவரும் கௌரி” (1992)

“நல்லது செய்தல் ஆற்றாராய்னும்

அல்லது செய்தல் ஓம்பும்” (1995)

இந்த அமுத வாக்கு, இன்றும், என்றும் எங்கும் மனித வாழ்வுக்கு ஒளிமயமான பொது வழிகாட்டி எப்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. உலகத்தை நல்வழிப்படுத்தும் புதுமைக்கருத்துக்கள் புலவர்களின் தீர்க்க தரிசனத்தை நன்று புலப் படுத்துகின்றன. மாணிட முன்னேற்றத்தை மனிதத்துவக்கொடியை உயர்த்திப் பிடித்த சங்ககால சான்றோர்கள் பாராட்டுக் குரியவர்கள்.

இன்றைய உலகம் இவற்றைப் படித்து வியப்படையாமல் இருக்க முடியாது. சிந்தனைப் புரட்சி சிறுகு அடித்து பறந்த வண்ணம் இருக்கின்றது. ஆக்க பூர்வமான மாற்றத்துக்கு வழிவகுத்து வருகிறது.

வள்ளுவப் பெருந்தகை, ஒரு கூட்டுமேதை (Synthetic Genius) கரைகாண முடியாத புரட்சிக்கருத்துகளோடு மறைந்தும் மறையாதவராக எம்முடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான் புகழ் கொண்டாள் தமிழ்த்தாய்” என்றான் பாரதி.

“எவ்வது உறைவது உலகம் உலகத்தோடு

அவ்வதுறைவ அற்வ” (குறள் 426)

சமூகம், எங்களை இனம் காண, சமூக

நாட்டத்திற்கு ஏற்ப நடந்து கொள்ள அறிவு உதவுகின்றது எனச் சுருக்கமாக விளக்கலாம். பாரதி, பாரதிதாசன் போன்றோர் சமூகத்தின் விழிப்புக்கும் உயர்வக்கும் வேண்டிய புரட்சிகரமான கருத்துக்களை வழங்கியுள்ளார்கள். இயக்கியப் படைப்புக்கள் மலைகளாக நின்றால் வாசகர்கள் ஆறுகள் போல் பெருகுவார்கள்.

இளங்கோ அடிகள் போன்றோர் காலத்தில் தமிழகத்தின் சமுதாய வாழ்வில் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. இந்த மாறுதல்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கருத்துப் புரட்சி யின் எதிரொலிதான் சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் ஆகும். இவ்விரு ஒப்பற் காவியங்களிலும் சமண, பெளத்த கருத்துக்கள் நல்ல இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. பின்பு தமிழ் சமுதாயத்தில் கம்பன் காலம் வரையில் அரசனே சமுதாய வாழ்வின் உயிர். “மன்னன் உயிர்த்தே மலர் தலை உலகம்” புற நானுறை, “கம்பன் உயிரெல்லாம் உறையும் ஓர் உடம்பு ஆயினான்” என்று தசரத மன்னனை வருணித்து, மக்களை உயிராகவும் மன்னனை உடம்பாகவும் ஆக்கித் தெளிவான கருத்துப் புரட்சியை ஏற்படுத்தினார். கம்பன் கல்வி அறிவு மக்களுக்குத் தேவை என்ற உணர்ந்த கருத்தை காவியம் மூலமாக முன் வைத்தார். இக்கருத்தை இருபதாம் நூற்றாண்டில் “கல்வியும் செல்வமும் பெற்று மனமகிழ்ந்து சமமாக வாழ்வோம்” என பாரதி முழங்கினார்.

மேலும், படைப்பலம் பெற்ற பாண்டிய மன்னர்களில் ஒருவர் படைப்பலத்தால் நாட்டை ஆண்டு விடலாம் என எண்ணினார். இதனால் புலவன் மருதன் இளநாதர் தனது புரட்சிக்கருத்தின் மூலம் மன்னரின் ஆசைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தார்.

இலக்கியம், இலக்கை, குறிக்கோளை தீசை காட்டும் வல்லமையடையது. இலக்கி யங்கள் காலத்துக்கு ஏற்ப தேவைக்கேற்ப மாற்றங்கள் பெற்று மக்கள் சமுதாயம் போல வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் அரசியல் சமூகக் குறை பாடுகளை தமது புரட்சிக்கருத்துக்கள் மூலம் கண்டிக்கத் தவறவில்லை.

“நல்ல புரட்சிகரமான, முற்போக்கான கருத்துக்கள் படை எடுக்கும் பொழுது, வலுப் பெற்ற இராணுவத்தால் எதிர்க்க முடியாது”

பெள்ள கொரில்லாக்கள்
ஏந்தியிருக்கும் கொடியில்
புன்னைக்கும் கூரியனின் ஓளி
அக்ரா நகவரங்கும் பிரகாசிக்க
ஜீஷ் மனையிலிருந்து
கிக் நெஞ்சுக்கமாகவே கேட்கிறது
சுதந்திரத்தை அறிவிக்கும்
குர்துச் சிறுவனின் குரல்

போர்க்களத்தில் மாண்டபோள கணவனுக்காக
யூப்ரெட் நதியநுகே
ஒவ்வே யருப்போல்
காத்திருக்கும் பெள்ள ஒழுந்தி
இனி அவன் கல்லவற்கு
கண்ணீர்நூடன் செல்லாள்

ஓய்வற்ற தீக்ரின் நதிபோல
தலைமுறை தோறும்
விழுதுலை கணவை குற்று
சுதந்திரத்தை வென்ற
உம் கீருதயங்களில் பூத்திருக்கும்
பிரிட்டில்லா யலர்களின் வாச்சையை
நாள் நுகர்கிறேன்

என பிரெஞ்சு புகழ்பெற்ற இலக்கியப் படைப் பாளி விக்ரா கியுகோ கூறியுள்ளார்.

புறநானூறு பாடல் 46இல் புலவூர் கோவுக்கிளார் அரசனின் கொடுமையான ஆட்சியை கண்டித்துள்ளார். மக்கள் ஆதர வையும் பெற்றார். அரசன் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தினான்.

வசிட்டன் இராமனுக்கு அரச நீதி கற்றுக்கொடுக்கும் பொழுது

“வய்யம் மன்னுயராக அம்மன்னுயர்
உய்யத் தாங்கும் உடலன்ன மன்னனுயக்கு
அய்யமன்ற அறங்கவொவது அங்கு
மெய்யன் நன்றமன் வெள்வயும் வெண்டுமா?”

கம்பன் இன்றைய சன்நாயகக் கருத்தை அன்றே வெளியிட்டான்.

தசரதன் ஆணையின் நிமித்தம் கைகேயி சொல்ல இராமன் காட்டுக்கு புறப்பட்டான் என்று அறிந்ததும் வெகுண்டெமுந்த அயோத்தி

தீபச்செல்வன்

குநுதி பூரிய
குர்து மனைகளே
உது தேசம் போல
எமது தேசமும் ஓர்நாள் விழியும்
எமது வைகளிலிலும் கொடி அவையும்
கோணமனையிலிருந்து உயக்குக் கேட்கும்
எயது சுதந்திரத்தை அறிவிக்கும்
எழுச் சிறுவரின் குரல்

விழுஸ் யலர்களை அவைப்பெதுப்போல
எயது கொடியினை ஏந்தி
எம் கணவை உங் விழிகளிலிலும்
எம் தூக்குத்தை உங் கீருதயத்திலும்
சுயந்த மனைகளே
கிறுக்கமாகப் பற்றுகிறோய்
எம் நிலத்தின் விழுதுலையை
எதிர்பார்த்திருக்கும் உமது தோள்களை.

குநு போராளியின்
கிறுதிப் பார்வைபோல
திடொனது நம் சுதந்திரம்
கொரில்லாக்களைப் போன்ற குர்து மனைகள்
உமக்குத் தோழுயை
நீரோ எமக்குத் தோழுயை
குர்து மனைகளைப் போலவே
புளித்யானது நமது விழுதுலை.

மக்கள்.

“புற்றுடைய காடிடல்லாம் நாடாதிபோம்::
என்று மக்கள் வீரத்துடன் தமது கருத்தைத்
தெரிவித்தார்களென கம்பன் பாடியுள்ளான்.
சன சக்தியால் உன்னத கருத்தால் உலகை
ஆக்கவும் அழிக்கவும் முடியுமென்பதில்
தனக்குள்ள நம்பிக்கையை உலகறியச்
செய்தான்.

“எல்லாரும் எல்லாப் பெரும் செல்வமும் எய்தாலை
இல்லாருமல்லை உடையாருமல்லை மாநோ”

கம்பன் அயோத்தியைப் பற்றி பாடிய
கருத்து, புரட்சிக் கருத்தாகும், புதுமைக்
கருத்தாகும். அவனுடைய தொலை
நோக்கையும், பேராற்றலையும் பாராட்டாமல்
இருக்க முடியாது. அவன் காலத்தில் நிலவிய
சமுதாய சூழ்நிலை கம்பனுடைய கருத்துப்
புரட்சிக்கு பெருந்துணையாக அமைந்தது.

பாரதியின் படைப்புக்கள் கருத்துப்புரட்சி நிறைந்ததாகவே அமைந்துள்ளன. அந்நிய ஆட்சி இந்திய சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்திய மாறுதல்கள் போன்றவை தமிழ் இலக்கியத்தில் கருத்துப் புரட்சிக்கு பாரதியை ஒரு பிரதிநிதியாக தேர்ந்து எடுத்துள்ளன எனலாம். “புரட்சி” பொதுவுடைமை என்ற கருத்துக்கள் நிறைந்த பெருமை மிக்க சொற்களை தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வழங்கினார் பாரதி.

“முப்புது கொடி சனாங்களன் சங்க

முழுமக்கும் பொதுவுடைமை

ஓய்ஸ்லாத சமுதாயம்

உலகத்துக்கு ஒரு புதுமை”

“எஸ்லாரும் ஓர் குலம் எஸ்லாரும் ஓர்ஜனம்

எஸ்லாரும் இந் நாட்டு மக்கள்

எஸ்லாரும் ஓர் நிறை எஸ்லாரும் ஓர் வ்வலை

“எஸ்லாரும் இந்த நாட்டு மன்னர்”

ஆங்கில நாடக ஆசிரியர் ஷேஷ்ஸ்பியர் 37 நாடங்களையும் பல கவிதைகளையும் படைத்துள்ளார். கருத்துப் புரட்சி நிறைந்த நூற்றுக்கணக்கான விமர்சகர்கள் இவரின் புரட்சிகரமான கருத்துக்களை நன்கு விமர்சனம் செய்துள்ளார்கள். மூட நம்பிக்கைகள் கருத்தற்ற சில கிரியைகள், ஆட்சியாளர்களின் அக்கிரமங்கள், கொலைகள், சதிகள், இனக் குரோதங்கள், குடும்ப, சமூக விரோதச் செயல்கள், துரோகச் செயல்கள், மோசடிகள் போன்ற பலவற்றைப் பற்றி சமூகத்துக்கு நன்கு உணர்த்தியுள்ளார். உதாரணமாக கைம்லெற் (Hamlet) என்னும் நாடகத்தில் கதாநாயகன் நீதிநிறைந்த புனித வாழ்வுக்காக குழப்பங்கள், மோசடிகள் நிறைந்த உலகத்தில் போராடி சபையின் ஆதரவை தீர்ப்பை வேண்டி நின்றான். மானிடம் நிறைந்த புத்தகத்தை (Book of Humanity) படைத்தான்.

எனவே நாம் இலக்கியத்தை மேலும் சமுதாய மாற்றத்திற்கு பயன்படுத்துவதற்கு நிறைவான தத்துவார்த்த விளக்கத்தையும் ஞானத்தையும் காலத்துக்கு ஏற்ப விசாலிப்பது அவசியமாகும். ஆழமான ஆய்வுகளையும் விரிவான பல்பரிமாண ரதியில் தேடுதலையும் கனதியான கருத்துப் பரிமாற்றங்களையும் எழுத்தாளர் ஒன்றியங்கள், இலக்கிய வட்டங்கள் கொண்டுவர வேண்டும். நவீன இலக்கிய கோட்பாடுகள் பற்றிய அறிவையும் பரிசுயத்தையும் எழுத்தாளர் மத்தியில்

ஏற்படுத்த வேண்டும். இலக்கியத்திலும் வாழ்விலும் சமூக சிந்தனையிலும் மனித நேயத்தைப் பாய்ச்சுவது எழுத்தாளது பாரிய கடமையாக இன்று முனைப்படைந்து நிற்கின்றது.

மொழிபெயர்ப்பு பயிற்சி வழங்கப் படுவதோடு ஊக்குவிப்புகள், பாராட்டுக்கள், நிதி உதவி வழங்குதல் போன்றவற்றைக் கவனத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டும். படைப் பாற்றலை கல்லூரி சர்வகலாசாலை மட்டத்தில் மேம்படுத்தக்கூடிய ஒழுங்குகளை பாடத் திட்டத்தில் புகுத்துவது பொருத்தமாகும். தேடல் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுதல் போன்றவற்றில் மாணவர்களின் பங்களிப்பை அதிகரிக்கச்செய்ய வேண்டும்.

“நல்ல ஒழுக்கத்தாலும் புதுமை நிறைந்த கருத்துக்களாலும் உருவாக்கப்படுவதே நுயக்கத்தக்க சக்தியடைய நாகரிகமாகும்.” என்பது இந்தியரின் முன்னாள் சனாதிபதி டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணனின் கருத்தாகும். பண்பாடுகளும் சமுதாய உணர்வுகளும் நல்ல வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதவை என இலக்கியம் இனிமையாக எமக்கு உபதேசித்து வருகின்றது.

இலக்கியத்தில் புதுமை நிறைந்த புரட்சிகருத்துக்கள் மலர்வதால் பழமை அடியோடு மறைந்து விடாது புதுமைக்குள் பழமையின் மணம் வீசிக் கொண்டேயிருக்கும். ஒன்றிலிருந்து ஒன்று தோன்றுவது இயற்கை. பழமையின் தன்மை புதியதிற்கு இருப்பது இயற்கை. பழமைக்குள் புதுமை தோன்றி உலாவிக் கொண்டிருக்கும்.

காலம் புதுமையைத் தோற்றவித்துக் கொண்டுதான் இருக்கும். புதுமை பூக்கும் பொலிவும் பெறும். அதைத் தடுக்க முடியாது. இத்துறையில்தான் புதுமை மலரும். நடையுடை பாவணைகளிலே சிந்தனையிலே அரசியலிலே சமூகத்திலே கலையிலே இலக்கியத்திலே புதுமை மலர்ந்து கொண்டே இருக்கும். பழமையும் புதுமையும் எப்பொழுதும் வரவேற்கத்தக்கவை. இலக்கியத்தின் சிறப்பை ஒரு முதுமொழி நன்கு விளக்குகிறது. “இலக்கியம் என்னும் திராட்சைசாத்தை பருகுவதற்கு ஒருவன் வாழும் காலம் போதாது.”

○○○

வெளி - தளம் - அரங்கு

நிகழ்த்துதலுக்காக மாறுகின்றது கூம்

நாடகத் தளம் மற்றும் தட்ட அமைப்பை நோக்கும்பொது கீழே நாடகளாகிய இந்தியா, சீனா, ஜப்பான் பொன்ற நாடுகளில் நிலவர்வந்த அரங்கு கட்டுமானாக்களும் தளாந்தைகளும் மற்கத்தைய மரப்ஸ் இருந்து விதியாசமான வகையில் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இவற்றின்கு ஒரு இறைத்தினமை - புந்தத்தினமை கற்கிணப் படுகின்றது. அரங்கை ஆலயம் என்ற சிற்றனை இங்கே இருப்பதனால்தான் அரங்காலயம் என்று குறிப்புவது.

வளர் - தளம் - அரங்கு எவ்வாறான நிகழ்வுடைய மார்யது, அதன் வளர்ச்சிப் போக்கு என்பது பற்றியதாக இக்கட்டுரை (பகுதி-2) அமைக்கிறது.

சங்கராகுண்டர் சுந்தரகார்
உதவைவர்ப்பட்ட ஆய்வாளர்
பாண்டிச்சேரி பகுதிகளைக்கழுத்து
பாண்டிச்சேரி

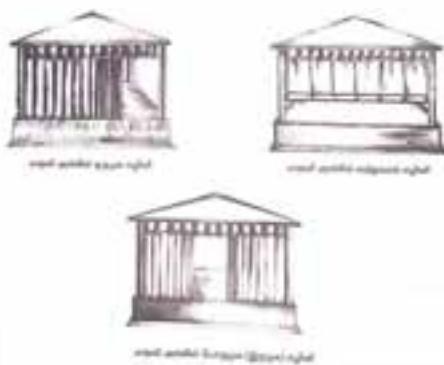
II

சங்ககாலங்களில் பொது மன்றங்களிலும், பொதுமக்கள் கூடும் தெருவோரங்களிலும், கூத்து ஆடியுள்ளனர். களவேள்வி, வெறியாட்டம், வாடாவள்ளி, தெந்ராடல் என்பன இவற்றுக்கான எடுத்துக்காட்டாகும். இவை பொதுவாக திறந்த வெளி அரங்கில் நடை பெற்றதாக அமைவதை அறியலாம்.

தமிழ் நிலையில் தளம் பற்றிய ஆழமான கருத்தியலை எம்மததியில் தெளிவுபடுத்தி நிற்கும் பழங்கால இலக்கியம் சிலப்பதிகாரமாகும். இளங்கோ அடிகள் அரங்கேற்று காதை என்னும் பகுதியில் அரங்கமைப்பு பற்றிய ஆழமான புரிதலை விட்டுச் சென்றுள்ளார்.

சிலப்பதிகாரத்தில் மூடை அமைப்பு 32 அடி நீளம் உடையதாகவும் 28 அடி கூலம் உடையதாகவும் 4 அடி உயரமுடையதாகவும் அமைந்திருந்தது.

மரப்பலகையாலான தூண்கள் தாங்கிய மேற்கூரை அமைந்திருந்தது. மேடைத்தளத்தில் இருந்து இக்கூரையின் நீளம் 4 கோல் அல்லது 16 அடிகளைக் கொண்டதாகும். மேடையின் வல இடப்புறங்களில் தூண்கள் அமைந்திருந்தன. மேடையில் நுழைவதற்கும் வெளியேறு வதற்கும் இரு நுழைவாயில்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. நான்கு வர்ணப் பார்வையாளர்களும் அமர்ந்திருந்து பார்ப்பதற்கான அமைப்பில் பார்வையாளர் அமைப்பு

அமைக்கப்பட்டிருந்தது. பார்வையாளர் களையும் நடிகர்களையும் பிரிப் பதற்கு திரைகள் இருந்தன. அதனை ஒருமுக ஏழை, வருமுக ஏழை, கர்த்தவருல் ஏழை என்று குறிப்பிடப் பட்டிருந்ததும் காணலாம். சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மேடை அமைப்பு முறையானது. இன்று நாம் காணக்கூடிய மேடை அமைப்பு முறையை சார்ந்ததாகவே காணப் படுகின்றது.

உண்மையில், இன்று எம்மத்தியில் நிலவுகின்ற மேடைத்தள பார்வையாளர் அரங்கு பற்றிய தெளிவான விளக்கமான விடயங்கள் சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்று காதையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மேற்கத்தைய மரபில் சிலப்பதிகாரத்தின் பின்னரே சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடும் அரங்க மரபு தோற்றும் பெற்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்திய மரபில் நாட்டிய சாஸ்திரம் குறிப்பிடும் அரங்க மரபும் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடும் அரங்க மரபும் பூரணமான அரங்க வடிவங்களைக் கொண்டுள்ளதை மேற்படி நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

சிலப்பதிகாரத்தின் பின்னர் அரங்கேற்று காதை குறிப்பிடும் அரங்க அமைப்பினை தமிழ் இலக்கியங்களில் நாம் வேறு எங்கும் அறியமுடியாது உள்ளது.

பொதுவான ஒரு கருத்திருக்கின்றது சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதையின் குறிப்புகள் அக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் நிலவி வந்த சமூக இயங்கியலை இளங்கோ அடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்பது, அவ்வாறாயின் சிலப்பதிகாரத்தின் பின்னர் எழுந்த தமிழக வரலாற்றில் சிலப்பதிகார அரங்கத்தளம் போன்று வேறு எங்கும் குறிப்பு கிடைக்கவில்லையே, அது ஏன்? மற்றுமொரு கருத்திருக்கின்றது. சிலப்பதிகாரம் நாட்டிய சாஸ்திரத்திற்கு பின்னர் எழுதப்பட்டதாகும். ஆகவே சிலப்பதிகாரம் அதன் தகவலை நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் இருந்து பெற்றிருக்கலாம் என்று எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

நாட்டிய சாஸ்திர அரங்கத்தளமும், சிலப்பதிகார அரங்கத்தளமும் இந்தியப் பெருவெளிக்கு பெருமை சேர்க்கும் குறிப்பாக அமையப்பெற்றுள்ளது. இந்திய மொழி பேசும் மாநிலத்திற்கு இல்லாத சிறப்பு, தமிழ் மொழிக்கு இதன் மூலம் கிடைத்திருக்கின்றது.

என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

பல்லவ, சோழர் காலங்களில் கோயிலுக் குள்ளே பல பாத்திரங்களை இணைத்து நாடகத்தை உருவாக்குகின்ற மரபு காணப் பட்டது. குறிப்பாக சோழர் காலத்தில் ‘ராஜ ராஜ சௌழி: என்னும் நாடகம் நிகழ்ந்துள்ளது என்பதை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

பார்வீர அரங்கு 1800 களில் பார்வீி கம்பனிகள் பம்பாய் பகுதியினாடாக தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தது, மூடப்பட்ட படச்சட்ட அரங்குகளுடன் கூடிய முப்பரிமாணக் காட்சித் திரைகளைக் கொண்ட மருட்கை அரங்காகும்.

III

இந்திய மரபுவழி நாடகங்களில் பெரும்பாலானவை திறந்த வெளியில் நடை பெறுகின்றன. கதகளி, கூடியாட்டம், கிருஷ் ணாட்டம் ஆகியவற்றிற்கு தனியான மேடை அமைப்பு இல்லை. கோவில் பிரகாரத்தில் ஒரு மண்டபத்தில். உயர்ந்த குத்துவிளக்கின் ஒளியில் நிகழ்த்தப் படுகின்றது. குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்னர் பரதநாட்டியம் என்று நாம் இன்று வழங்கும் தேவதாசி ஆட்டமரபு கோயிலில் இறைவனுக்கு முன்னிலையிலும், சுவாமி வீதி உலா வரும் போது திறந்து வெளியிலும்தான் ஆடப்பட்டு வந்தது.

தமிழகத்தின் தொன்மையான மரபுக்கலை வடிவம் என்று கூறப்படும் தெருக்கூத்து ஊரின் தெருக்களிலும், கோயிலின் முன்புறங்களிலும் தரையினை மேடையாக அமைத்து நடத்தப்படுகின்றது.

நாற்பது சதுர அடி சமதள அரங்கே இதற்கான தளம். இவ்வரங்கை இரண்டாகப் பிரிப்பர். ஒன்று முன்னரங்கு அதனை சபை என்று குறிப்பிடுவர். இரண்டாவது மன்னரங்கு அதனை கொட்டகை என்று குறிப்பிடுவர்.

இரண்டையும் பிரிப்பதற்கு ஒரு கறுப்புத்திரை பிரித்திருக்கும். கறுப்பித்திரையின் முன்னால் நீண்ட ஆசனம் போடப்பட்டிருக்கும். அவ்வாசனத்தில் ஆர்மோனியம் வாசிப்பவர், மேளம் வாசிப்பவர், முகவீணை வாசிப்பவர், தாளம் போடுபவர், பிற்பாட்டுக்காரர் ஆகியோர் அமர்ந்திருப்பர். அதன் முன்னால் அதனிலும் பதிவாக ஒரு விசப்பலகை போடப்பட்டிருக்கும். அந்த விசப்பலகையை நடிகர் தமது வசதிக்கேற்ப தமது நடிப்பிற்குப் பயன்படுத்துவார். பின்னரங்கு அதாவது கொட்டகை நடிகர்கள் ஒய்கள் செய்யும் அறையாகப் பயன்படும்.

சமதரையில் மண்ணால் உருவாக்கப்பட்ட மேடை, ஊர்வலக்காட்சிகளில் தெருவே மேடையாகுதல், போன்ற நிலையில் ஆடுகளங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. வயல்வெளிகளும், கோவில் திடல்களும், நதிக்கரைகளும், தெருக்களும், வீட்டின் முற்றங்களும் நாட்டுப் பழ நிகழ்த்து கலைகளின் களங்களாக விளங்குகின்றன.

தெருக்கூத்தில் வெளியின் பயன்பாடு சடங்கு, ஆடுகளம், நாடக நிகழ்வின் தளம், குறியீட்டுத்தளம், என பலநிலைகளில் விரிந்து நிற்கின்றது. நாடக வெளி என்பது படுக்கை நிலையான ஆடுகளமாகிய சமதரையை மட்டும் குறிப்பதன்று. செங்குத்தான வெற்று வெளியையும் குறித்து நிற்பதாகும். ஆடுகளம் என்பது நடிகர்கள் அல்லது நிகழ்த்துனர்கள். உடை, ஒப்பனை, ஆடை அணிகலன்கள் அணிந்து கொண்டு உலாவிவருகின்ற ஒரு மேடைத்தளமாகும். பொதுவாக குறிப்பிட்ட இடத்தில் மேடை அமைத்து அதில் மட்டும் நிகழ்த்துதல் நடைபெற்றுவருதை வழக்கமாகக் காண்கின்றோம். ஆனால் நாடகக்

கோட்பாடுகள் பல்வேறு கருதுகோள்களுடன் திகழ்கின்ற தற்போதைய காலகட்டத்தில் ஒரு நிலையான மேடைத்தளத்தில் மட்டும் நிகழ்த்துதல் நடைபெறுவதில்லை. குழலுக்கேற்ப மேடைக்கு வெளியேயும் நிகழ்த்துதல் நடைபெறுகின்ற தன்மையினை நவீன நாடகங்களில் காண முடிகின்றது. இத்தன்மை நவீன நாடகக் கோட்பாடு என்ற நிலையில் மேற்கத்தை நாடக உலகிற்கு ஒரு புதுமையாக இருக்கலாம். ஆனால் நமது நாடக மரபில் ஆடுகளத்தின் இந்தத் தொழில் தன்மை இயற்கையாகவே இருந்துவரக் காணலாம்.

தெருக்கூத்தில் இத்தகைய தன்மை இயல்பாக மட்டுமின்றி இலாவகத்தோடும் கையாளப்பட்டு வருகின்றது. தெருக்கூத்தில் சில முக்கியமான நிகழ்வுகள் நிலையான ஒரு உனந்து தள மேடையில் (Thrust Stage) நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றது என்றாலும் பல்வேறு இடங்கள் இதனுடைய ஆடுகளங்களாக திகழ்கின்றன.

ஆடுகளத்தில் கூத்து நிகழ்த்துதலில் பங்கேற்கும் தன்மையானது நிகழ்த்துனரையும் பார்வையாளரையும் பினைக்கும் தளமாக மாறிவிடுகின்றது.

நாடக நிகழ்வின் தளம் என்பது நாடக காப்பியத்தின் ஓவ்வொரு கட்டத்திலும் பாத்திரங்கள் எந்த இடத்தில் நின்று செயற்படுகின்றார்கள் என்பதைக் காட்டுவதாகும். அதாவது அரண்மனை, பூங்கா என பல்வேறு இடங்களில் பாத்திரங்கள் உலாவி வருவதைக் காட்டுவதாகும். முன்னர் குறிப்பிட்ட ஆடுகளத்தை பல்வேறு குறிப்புணர்த்தல் மூலம் நாடகப் பாத்திரங்கள் உலாவிச் செல்வதாக மாறுகின்றதுடன் பார்வையாளர்களை அனுமானிக்கச் செய்வது நெகிழ்வுத் தளம் உணர்த்தும் செயலாகும், இங்கு.

நாடக நிகழ்வு என்றாலே நிகழ்காலத்தில் உள்ள ஒரு தளத்தில் இருந்து வேறு ஒரு கற்பனை உலகத்திற்கு சென்று வாழ்தல் என்று பொருள்.

ஒரு கலையாக்கத்தின் அடிப்படை செயற்பாடு பரிமாற்றம் (Transformation) ஆகும். இத்தகைய பரிமாற்றச் செயற்பாட்டில் முழுமையான வேறோரு வடிவாக்கம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நாடகக் கலையாக்கத்தில்

தளம் பாத்திரங்களும் பாத்திரங்கள் நிகழ்த்து கின்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கும் ஏற்ப கண்திற்கு கணம் பரிமாற்றத்தில் தோய்ந்து நிற்கின்றன.

நிகழ்த்துனர் பார்வையாளர் என்ற இருநிலைகளில் ஆடுகளம் சூட்சமமான பரிமாற்றத் தேய்வில் இயங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றது. இத்தகைய சூட்சமத்தை ஸ்தா வமாக்கி காட்டும் செயற்பாடு நடைபெறும் பொழுது அனுமான அடிப்படையிலே அது நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அனுமானத்தை தூண்டி நிற்கும் வகையில் அடையாளச் சின்னங்கள் கையாளப்படுகின்றன.

IV

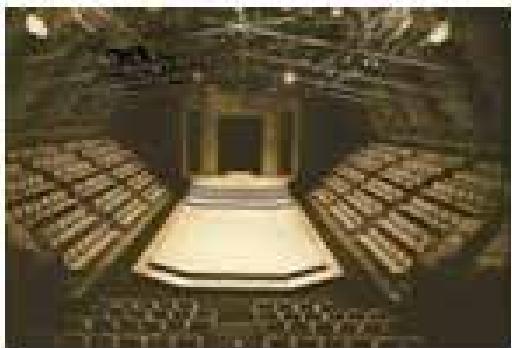
19ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட தொழில் புரட்சி காரணமாக இந்திய நாடகப்போக்கு மாற்றம் அடைந்தது. முகப்புத் தாங்கிய மேடை ஒளியமைப்பு என புதிய அமைப்பிலான மேடைத்தளம் உருவாகியது.

V

இவற்றை நோக்கும்போது நாடகத்தின் இன்றியமையாத கூறாகிய ஆடுகளம் - நாடகத்தின் நடிப்புத்தன்மை நாடகப்படைப்பு மேடைத்தன்மை என்பவற்றை கூறலாம்.

இயக்குநர் நாடக நிகழ்வுக்கு போகும் முன்னர் அது எவ்வாறான மேடைத்தளத்தில் நிகழ்த்தப்படுகின்றது என்பது பற்றிய தெளிவு இருக்க வேண்டும். எந்தத் தளப்படைப்பு முறையை பின்பற்றப் போகின்றோம் என்பது பற்றிய தெளிவும் இருக்க வேண்டும்.

நாடகப்படைப்பில் மரபு வழி சங்கீத பாணி, இயல்பியல் பாணி, குறியீட்டியல், உணர்வு நிலை, வெளியீட்டியல், அகமன வெளியீட்டியல், காவியப்பாணி, கட்டுக்கோப்பு பாணி, அபத்தநிலை, உணர்வுப் பாணி எனப்

பல்வேறு வெளியீட்டுப் பாங்குகள் உள்ளன. இவ்வகையான பல்வேறுபட்ட நாடகங்களையும் பல்வேறுபட்ட தளப்படைப்பு முறையில் படைத்துக் காட்டமுடியும். இந்தப் பாங்கான நாடகத்துக்கு இந்த முறையானதான் அமைப்புத்தான் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதன்று. மேடை என்பது தளம் என்ற அமைப்பில் ஒரு பொதுத்தன்மை உடையது.

கூடியாட்டம் போன்ற மரபுக்கலைகளில் அரங்கினை தூய்மையாக்குதல் என்னும் சடங்கு நடைபெறுகின்றது. அரங்கக் கட்டடத் தளத்தை குறியீட்டுத்தளம் தூலமான மேடைத் தளம் காப்பியத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள தளம் என்னும் தளங்களைக் கடந்த நிலையில் இன்னதளம் என்று கூறமுடியாத அதே போல் மாசு மறுவுகள் தீண்டாத இயலாத புனிதத்தளமாக கருதிப்போற்றும் நம்பிக்கையும் காணப்படுகின்றது.

பரத நாட்டிய மரபில் தொடக்கத்தில் அரங்கினை வணங்குதல் என்ற மரபு காணப்படுகின்றது. இதில் ஆடுவர் அடவு பிடித்து கைகள்றி முழுமண்டியில் அமர்ந்து கைவிரலால் ஆடுகளத்தை தொட்டு வணங்கிக் கொள்வார். பூமித்தாயே உன்னை மிதிக்கிறேன் என்னை மன்னித்தருள்வாயாக, என்ற வகையில் அமைகின்றது. இது சிறிய கால அளவில் மேடைத்தளத்தை தளமில்லாத மாக மாற்றி அவற்றுக்கு பல தளங்களை நிறுவப்போகின்ற பணிவு நிலையாகும்.

அரங்குத் தளம், நடிகருடன் உறவு கொள்ளும்போது புரியாத புதிர்களான படிமங்களான, பொருள்கள் விரிந்து நிற்கும் இடமாகமாறும். அடிப்படையில் நாடக மேடை ஒரு கட்டடக்கலையின் கட்டமைப்பைக் கொண்டுள்ளது.

நடிகள் பார்வையாளருடன் கொள்ளும் தொடர்புக்கு ஒரு தளம் வேண்டும். அத் தளத்தை மேடை என்று குறிப்பிடுவர்.

ஏக்குறிப்புகள்

1. பரதர் - பிராமண குலத்தவராக இருக்கலாம், மீனவர் குலத்தவர்களாக இருக்கலாம், அல்லது இமயமலைச் சாரலில் வாழ்ந்தவர்களாக இருக்கலாம் - இவ்வாறுவாழ்ந்த குழுக்களினர் சேர்ந்து தொகுத்தாக நாட்டிய சாஸ்திரம் அமைந்திருக்கலாம் என்பது மன்மோகன் கோஷ் என்பவருடைய கருத்தாக அமைகின்றது. இன்னும் சிலர் இந்நாட்டிய

வடிவத்தினை ஒரு குறிப்பிட்ட குழலினரின் ஆடல் வடிவமாக பார்க்கின்றனர். அதாவது இன்று சமஸ்கிருத மயமாக்கப்பட்ட ஆடல் வடிவமாக உள்ள இதனை ஆரம்ப காலத்தில் கீழ் நிலைப்பட்டவர்கள் ஆடியதாக கருத்து நிலவுகின்றது. அவ்வாறு கீழ் நிலைப்பட்டது என்றால் அதனுடைய ஆரம்பம் கீழ் நிலைப்பட்ட சமூகத்தினர் சேர்ந்து தொகுத்தனர் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. பரதர் என்பவர் முனிவரா அல்லது மனிதரா என்பது கூட இங்குள்ள சர்க்கை.

ஆகவே இங்கு ‘பரதர் என்ற முனிவர்’ என்று குறிப்பிடுவது தகும் என்று என்னத்தோன்றுகின்றது.

2. ஸ்ரீ ரமாதேசிகர், நாட்டிய சாஸ்திரம், உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை. (மேற்படி அனவத்திட்டம் ஸ்ரீராமதேசிகர் மொழி பெயர்ப்பில் வந்த நாட்டிய சாஸ்திரத்தின் படியானது. வடமொழியில் எழுதப்பட்டதாக கூறப்படும் நாட்டிய சாஸ்திரத்தின் மூலவடிவம் எங்குள்ளது?) என்பது பற்றிய தகவல் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இது பற்றிய

ஆற்றரை ஆண்டு அநியாயச் சிறைவாசத்தின் பின்னர் விடுதலை செய்யப்பட்ட வசந்த் சிறைச்சாலை அதிகாரிகளுக்கு வேண்டா வெறுப்பாக நன்றி தெரிவித்துவிட்டு, வெளியே நின்ற வயதுபோன தனது பெற்றோருடன் ஊருக்குப் போகப் புறப்பட்டான்.

தன்னைக் கட்டியனைத்து உச்சி முகர்ந்த பெற்றோரிடம் “அப்பா, அம்மா இப்பவே ஊருக்குப் போகனும்!” என்றான் வசந்த்.

“இப்ப இருட்டி விட்டுது, பஸ், ரெயில் இருக்குமோ தெரியாது, எண்டாலும் முயற்சித்துப் பார்ப்பம். இல்லாட்டி பஸ்ஸராண்ட் அல்லது ரெயில்வே ஸ்ரேசனில் தங்கிட்டு விடியத்தான் போகவேண்டி வரும், எதற்கும் எட்டி நடவுங்கோ!” என்றார் தகப்பனார். அவர் இளைப்பாறிய ஆசிரியர்.

மூவரும் எட்டி நடந்தார்கள். நூறு யார் தூரம் நடந்திருப்பார்கள்! திடீரென ஜவர் கொண்டு கும்பலொன்று வழிமறித்தது. தாயின் கழுத்தை, கைகளை நோட்டம் விட்டது, ஒன்றும் இருக்கவில்லை. வீட்டில் இருந்தால் தானே அணிவதற்கு! ஏழைக்குடும்பமாயிற்றே!

“பொக்கற்றில் உள்ளதை எடு!” அதட்டினான் ஒருவன். பொக்கற்றை இறுகப் பொத்திய படி, “ஜேயா, ஊருக்குப் போக ரெயினுக்குத் தான் காச கிடக்கு!” அலறினார் ஆசிரியர்! முரடர்களோ விடுவதாக இல்லை! பலவந்தப் படுத்தினார்கள்.

வசந்தத்தின் ஆற்றரை ஆண்டு சிறைச்சாலையில் ஓய்வு, தினமும் முறையான தேகப்பியாசம். எகிறிக்குதித்து ஒரு முரடனின் தாடையில் விட்டான் ஒரு பாரிய குத்து! அலறி அடித்துக் கொண்டு ஓடினார்கள் அனைத்து முரடர்களும்!

திடீரன்று எங்கிருந்து வந்தார்களோ இரண்டு பொலீஸ்காரர்கள்! வசந்ததைக் கெட்டியாகப் பிடித்து அழைத்துச் சென்றார்கள்!

ஆசிரியரும், மனையானும் வீதியின் மத்தியில் நின்று கொண்டு “கும்போ, முறையோ” என்று தலையலடித்துக் கொண்டு அலறிக் கொண்டிருந்தார்கள்! வசந்தத்திற்கு இனி எப்போது விசாரணையோ எப்போது விடுதலையோ, இறைவனுக்குத்தான் வெளிச்சம்!.

ஆய்வு செய்த கபில வாத்சாயனர், மன்னோகன் கோஷ் என்போருக்கும் இந்தக் கேள்விகள் உள்ளன.)

3. (அரங்க மண்டபம் - Auditorium -இங்கு நாட்டியம் காணவரும் பொதுமக்கள் அமர்ந்திருப்பார். இது 32x32 கைகள் அதாவது 48x48 அடிகள் கொண்ட பகுதியாகும். பார்ப்பவர் பதவி வகிபாகமாக அமர்ந்திருப்பதுடன் இன அடிப்படையிலாகவும் அமைர்ந்திருப்பார்.)

4. நேபத்ய கிரஹம் - Green room or Makeup room இது 16x32 அளவுள்ள நீள் சதுரமாகும்.

5. இராக.இரா, நாடக தொழில் நணுக்கம் காட்சி அமைப்பு, 2005

6. இராமானுஜம்.சே, நாடகப் படைப்பாக்கம் - அடிப்படைகள், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் வெளியீடு, 1994.

○○○

விடுதலை

சமீப் கார்ப்பரே சுந்த காலத் தமிழ்

ஊக்கரை உள்ளூர்

தமிழர் வரலாற்றை எழுத முற்படும் அறிஞர் பெருமக்கள் அதனைப் பல்வேறு காலங்களாகப் பகுப்பதுண்டு. அவ்வாறு பகுக்குங்கால் அவர்களின் அறிவுக் கண்களில் முதலாவதாகவும் முக்கியமானதாகவும் தென்படுவது ஆரியர் பண்பாட்டிற்குள் அகப்படாததும் இற்றைக்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதுமான சங்ககாலம் ஆகும்.

இனம், மொழி (தமிழ்) வாழ்க்கைப் பண்பாடு (அகம், புறம்) என்பனவற்றில் எவ்வித கலப்பு மின்றி அவற்றை ஒரு கட்டமைப்புக்குள் வைத்திருந்த அச்சங்ககாலம் தமிழரின் தனித்துவத்தின் அடையாளமாகவே இன்றும் போற்றப்படுகின்றது.

தமிழ்நாட்டின் ஜந்து நிலங்களில் ஒன்றான குறிஞ்சியில் தமது வாழ்க்கையை முதல் முதலாக ஆரம்பித்த பழந்தமிழர்கள் அம் மண்ணின் இயற்கைச் சூழலுக்கேற்பவே தமது தொழிலையும் உருவாக்கிக் கொண்டனர். புலி, யாளி, கரடி, முதலான, பொல்லாத விலங்குகளிடமிருந்து தம்மைப் பாதுகாக்கவும் ஏனைய சாதாரண விலங்குகளைத் தமது உணவுக்காகப் பயன்படுத்தவும் ‘வில்’ என்னும் ஆயுதத்தை ஏந்த வேண்டிய கட்டாய நிலை அவர்களுக்கேற்பட்டது. இதனால் வேட்டை ஆடுதலே அம் மக்களின் விருப்பமான (வேட்டல் - விருப்பம்) தொழிலாகவும் அமைந்தது. இத்தொழில் உலகின் பூர்வீகக் குடிகள் அனைத்திற்கும் பொதுவானதொன்றாக இருந்தது என்னும் வரலாற்று உண்மையை நாம் மறந்து விடலாகாது.

சங்ககாலத்தில் மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்த (சேர, சோழ, பாண்டிய) தமிழ் நாட்டில் சேரநாடு (இன்றையக் கேரளம்) மலையும் மலை சார்ந்த நாடாக இருந்தமையால் அம்மண்ணை ஆட்சி செய்த மன்னன் கொடியின் இலச்சினையாக ‘வில்’ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை மிகமிகப் பொருத்தமாகும்.

இதுபோன்றே காடுகளும் கழனிகளும் அணி செய்த ‘சோறுடைத்த’ சோழ வள நாட்டில் புலிக் கொடியும் கடல் சூழ்ந்த பாண்டிய நாட்டில் கயல் என்னும் மீன் கொடியும் வானளாவப் பறந்தன. மண்ணின் தன்மைக் கேற்பவே அனைத்தும் அமையும் என்பதற்கு இது நல்லதொரு உதாரணம் ஆகும்.

கண்ணைக்கவரும் விதத்தில் இயற்கையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட குறிஞ்சி நிலத்தின் குன்றுகளில் கார்த்திகைத் திங்களில் கொள்ளள கொள்ளளயாக குறிஞ்சி மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும் அந்த அழகில் மெய்மறந்த பழந்தமிழர்கள் அதனை ‘முருகு’ (இச்சொல்லே சங்க இலக்கியங்களில் பெரும்பான்மையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பர்) என்றழைத்து முகம் மலர்ந்தனர். இந்த முருகு என்னும் சொல்லே பின்பு அன் விகுதி பெற்று முருகன் (முருகு + அன்) என ஆனது.

அழகைத் தெய்வமாக்கி அதனை ஆராதித்த சங்க காலத்தமிழர் தாம் வாழ்ந்த வளமான நிலத்தையும் தெய்வமாகக் (பூமாதேவி போல) கருதி அதற்கு ‘வளி’ என்று பெயரிட்டனர். இச்சொல் வளம் என்னும் பொருள் தரும் ‘வள்’ என்னும் சொல்லில் இருந்து பிறந்ததாகும்.

வளமான அந்நிலம் வாழிப்பாக இருந்தமையால் அதனை ‘முருகு புணர்ந்தியன்ற வள்ளி போல்’ எனது நற்றினை (பாடல் 82) பாடிற்று. இதிலிருந்து மேற்படிச் சொற்கள் இரண்டும் குறிஞ்சி நிலத்தையும் அதன் அழகையும் குறித்து நிற்பது தெளிவாகின்றது.

ஆனால், சங்க காலத்திலேயே தமிழ் நாட்டில் காலடி எடுத்து வைத்துவிட்ட ஆரியர்கள்

இவ்விரண்டையும் (முருகு, வள்ளி) தமது பெளராணிகச் சிந்தனைக்கேற்ப கணவன் - மனைவியாக உருவகப் படுத்தியதோடு முருகனுக்கு தேவயானை என்னும் பெயரில் மற்றுமொரு மனைவி இருப்பதாகவும் கதை கட்டினர். (இக்கதை பரிபாடல் காலத்திற்குப் பிந்தியது என்பர்)

முருகனின் இரண்டாவது மனைவி என்று பெளராணிகர்களால் சொல்லப்படும் தேவயானை என்னும் தேவலோகக் கண்ணி சுக்கிரனின் (வெள்ளி) மகள் என்பதிலிருந்து அக்கதை அப்பட்டமான ‘புனைவு’ என்பது வெளிப்படதை.

பூராணக்கதையின் நாயகன் - நாயகியாக உருவகிக்கப்பட்ட முருகன் வள்ளியின் திருமணம் தமிழ் நாட்டின் வட எல்லையில் உள்ள திருத்தணியில் நடந்தது என்னும் கந்தபுராணத்தின் (கி.பி. 14ம் தூற்றாண்டு) கூற்று (பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளையின் தமிழர் சமயவரலாறு - பக்கம் 224) படித்தவர்களைக் கூட வியப்பில் ஆழ்த்திவிடும்.

அழகைத் தெய்வமாகக் கண்ட தமிழர்கள் வீத்தையும் அவ்வாறே நோக்கினர் என்பதற்கு கொற்றவை என்னும் பெயரும் நல்லதொரு உதாரணம். வீரம் என்னும் பொருள் தரும் கொற்றம் என்னும் சொல் தாய் என்னும் பொருளை உடைய அவ்வை என்னும் சொல்லைப் பின் ஒட்டாகக் கொண்டு (கொற்றம்+அவ்வை) கொற்றவை என்று ஆனது. இது சங்ககாலத்துப் பாலை நிலத்தின் மறவர் (எயினர்) தெய்வமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

தமிழரின் இவ்விரு இயற்கைத் தெய்வங்களில் முருகன் பிற்காலத்தில் கந்தன் (இதை வைத்தே கந்தபுராணம் கி.பி.14ம் நூற்றாண்டில் சுசியப்பரால் இயற்றப்பட்டது) கார்த்திகேயன் சுப்பிரமணியன் என்று ஆரியரால் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது போல கொற்றவையும் ஆரியரின் காளி, துர்க்கையானாள்.

மதம், சமயம், என்னும் சொற்களைக்கூட தமிழர் அறிந்திருக்காத சங்க காலத்தில் ‘கோயில்’ என்னும் சொல் அரண்மனையையே (கோ-அரசன், இல்-மனை) குறித்தது. இதனைச் சங்க இலக்கியங்களில் பழைமையானது எனக் கருதப்படும் புறநானாறு ‘சோழன் கோயில்’ (பாடல் 375) என்று கூறுவதிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

சங்க இலக்கியங்களுக்கெல்லாம் முற்பட்டது என்று கொள்ளப்படும் தொல் காப்பியத்திலும் சங்கமருவிய காலத்தைச் சேர்ந்தது என்று கணிக்கப்படும் திருக்குறளிலும் கோயில் என்னும் சொல் காணப்படவில்லை என்னும் முனைவர். ச.வே. சுப்பிரமணியனின் கூற்று (தொல்காப்பியம், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் - பக்கம் 132) அக்காலப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் கோயில் வழிபாட்டில் பெரிதும் ஈடுபடவில்லை என்பதை உணர்த்தும்.

திருக்குறளில் தெய்வம், இறைவன் என்னும் சொற்கள் பயன்படுத்தப் பட்டிருந்தாலும் வள்ளுவர் இவை பற்றி அக்கறை காட்டாமல் தனி மனிதனின் விடா முயற்சிக்கே பெரும் முக்கியத்துவம் தந்தமையை,

தெய்வத்தால் ஆதாது என்னும் முயற்சதன்

மைய்வருந்தக் கூல தரும்

என்னும் குறள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டும்.

இது போன்றே ஏழை எளிய மக்கள் படும் இன்னலகண்டு குழுமிய வள்ளுவர் அதற்காக அந்த இறைவனையே சபித்தமைக்கு,

கூந்தும் உயர்வாழ்தல் வெண்டின் யர்ந்து

கெடுக உலகு கீழ்ந்தான்

என்னும் குறள் தக்க சான்று ஆகும். திருவள்ளுவரின் மேற்படிக் குறளைப் படிப்பவர்களுக்கு மகாகவி பாரதியின்

தன் ஒருவனுக்குணவல்லை யெனல்

ஐக்தந்தனை அழுத்தஞ்சோலம்.

என்னும் கவிதை நினைவிற்கு வராமல் போகாது.

வள்ளுவர் சங்கமருவிய காலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றாலும் சங்க காலத்தில் தமிழர் மன்னனையே தம் தெய்வமாகக் கண்டனர் என்பதை

முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்களை

இரை என்று வைக்கப்படும்

என்னும் குறள் உணர்த்தும். வள்ளுவர் மேற்படிக் கருத்தைச் சொல் வதற்கு முன்பே புறநானாறு (பாடல்-186)

நெல்லும் உயர்ந்றை நீரும் உயர்ந்றை

மன்னன் உயிர்த்த மலர்தலை உலகம்

என்று உரத்துக் கூறிவிட்டது.

இந்த வரலாற்றை மிகத் தெளிவாக அறிந்திருந்தமையால்தான் பேராசிரியர் ஆ.

வேலுப்பிள்ளை, இயற்கை நெறிக் காலமக்கள் மனத்தில் மன்னன் பெற்ற இடத்தை தோத்திரப் பாடல்கள் காலத்தில் கடவுள் பெற்றார் எனலாம். (தமிழ் இலக்கியத்தில் காலமும் கருத்தும் பக்கம்-96) என்று கூறுவார். பேராசிரியர் குறிக்கும் தோத்திரப்பாடல் காலம் என்பது பல்லவர் காலத்தையே சுட்டிக்காட்டும்.

சங்க காலத் தமிழர் மன்னனைத் தெய்வமாகக் கொண்டது போன்று அம்மக்கள் மாவீரர் நடுகல் மீது மஸர்சொரிந்து அதனையும் வணங்கியமையை.

ஓன்னாத் தெவ்வர் முன்னன்று வலங்க
ஓன்று ஏந்து மருப்பன் கள்று ஏந்து வீர்ச்சௌக்
கல்லை யருவன் அல்லது
நால் உழுத்துப் பருவம் கடவுளும் இலவை
 (பறும்-335)

என்னும் புறப்பாடல் தெளிவற வெளிப்படுத்தும். இவ்வழிபாடு (நடுகல்) கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டுவரை தமிழ் நாட்டில் இடம்பெற்றதாகத் தெரிகிறது.

கடவுள் என்னும் சொல் முனிவர் என்னும் பொருளிலும் வழங்கியமையை குறுந்தொகை (பாடல்-203) காட்டும் விதம் இது.

மலை இடையிட்ட நாட்டரும் அல்லர்
மரந்தலை தோன்றா ஊரும் அல்லர்
கண்ணன் காணாஞன்ஞாவழு இருந்தும்
கடவுள் நண்ணய பாலையர்பொல
ஒரே இனன் ஒழுகும் என்னைக்குப்
யரியலைன்மன்யான், பண்டு ஒந்தாலே

புலவர் நெடும்பல்லியத்தன் பாடிய மேற்படிப் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள கடவுள் என்னும் சொல்லுக்கு முனிவர் என்னும் பொருள் இருப்பது போலவே தொல்காப்பியர் தெய்வம் என்னும் சொல்லை விதி, ஊழ், இயற்கை என்னும் பொருளில் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பார் முனைவர் ச.வே. சுப்பிரமணியன் அவர்கள். (ஆதாரம் மேற்படி நூல்)

‘கோயில்’ என்னும் சொல் தொல்காப்பியம், திருக்குறள் ஆகிய நூல்களில் இல்லாதது போலவே சிவன் என்னும் சொல்லும் சங்க இலக்கியங்களில் இல்லை என்பர். இச்சொல் (சிவன்) தொடர்பான குறிப்புகளும் தொல்காப்பியம், திருக்குறள் ஆகிய நூல்களில் காணவில்லை என்னும் முனைவர்

சுப்பிரமணியனின் கருத்தைக் கவனிக்கையில் இவ்வழிபாடு பிற்காலத்திலேயே (பல்லவர் காலம்) தோற்றும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். இதற்கு சிவன் என்னும் சொல் சேயோன் (முருகன்) என்னும் சொல்லின் திரிபு என்னும் மறைமலை அடிகளின் கருத்து உடன்பாடாக இருக்கக் காணலாம்.

சங்ககாலம் உலகியல் வாழ்வின் உச்சக் கட்டமாகத் திகழ்ந்தது போலவே அறநெறிக்காலம் (சங்கமருவிய காலம்) பெளத்தம், சமணம் ஆகிய வட இந்திய சமயங்களின் பிடிக்குள்ளேயே இருந்தது. இவ்வாதிக்கத்திற்கு பெளத்தத்தின் கடவுள் மறுப்புக் கோட்பாட்டிற்குத் தமிழர் தந்த ஆதரவும் ஒரு காரணமாகலாம்.

பெளத்தம் போன்றே ஆரியரின் இதிகாச புராணங்களை இறுதிவரை எதிர்த்து நின்ற சமண மதத்தினரின் தெய்வம் அருகன் அல்லது அருக்கன் என்று சொல்லப்படுவதால் அது ஒளிவழிபாட்டையே குறித்தது என்பதற்கு அச்சொல்லின் பொருளே (அருகன் - குரியன்) சான்று ஆகும். தீபாவளி என்னும் ஒளிவழிபாடும் சமண சமயத் தீர்த்தங்கர் மகா லீரின் மரணத்தை ஒட்டியே ஆரம்பமானது என்பர்.

மேலும் அருகனின் என்குணங்களில் அறிவும் ஒன்று என்பதால் தமிழர் சமண சமயத்தோடு ஒத்துப் போனதற்கு அதுவும் ஒரு காரணம் ஆகலாம். இவ்வகையில் அறநெறிக்காலம் தமிழர் காலமாகவே இருந்தது என்று நாம் கொள்வதில் தவறில்லை. போர்களால் அலுத்துக் கணத்துப்போன தமிழருக்கு இவ்வறக் கோட்பாடு ஒத்தணம் போட்டது போலவே இருந்திருக்கும்.

சங்கமருவிய காலத்தின் பின் தோற்றும் பெற்ற பல்லவர் காலத்தின் இறுதிப்பகுதியில் வாழ்ந்தவராகக் கொள்ளப்படும் மாணிக்க வாசகர் (கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டு)

**தென் நாடுகடையை சுவனே பொற்ற
 எந்நாட்டெவர்க்கும் இறைவா பொற்ற**
 (நிருவாசகம்)

என்று சிவனை நினைந்துருகிப் பாடியமைக்கு அவருக்கு சிவனிடமிருந்த பக்தி மட்டுமன்றி சைவத்திற்கும் வைணவத்திற்கு மிடையே அப்போது நடைபெற்ற சண்டையில் சைவத்தின் கை ஒங்கியமையால் ஏற்பட்ட ஆனந்தமும் ஒரு காரணம் ஆகலாம்.

தொல்காப்பியர் கடவுள் என்ற சொல்லைத் தமது நாலில் கையாண்டிருந்தாலும் அதற்கு அவர் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடாததோடு இந்த உலகம் கடவுளால் அல்ல, ஐம்புதங்களால் தான் ஆனது என்னும் மறுக்க முடியாத உண்மையை

**நலம், தி, நீர், வளி, வசம் பொடைந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதல்ன்**

(மருப்பல் - 628)

என்று நிலை நிறுத்தக் காண்கின்றோம்.

தொல்காப்பியம் போன்று புறநானாறு, பரிபாடல் முதலான சங்க இலக்கியங்களும் தொல்காப்பியரின் மேற்படிக் கருத்தை அரண் செய்வதன் மூலம் சங்ககாலத் தமிழரின் சமயச் சார்பற்ற கோட்பாடு மேலும் உறுதியாதல் கண்கூடு.

சங்ககாலத்து விழாக்களும் சமயச் சார்பின்றியே நடத்தப்பட்டன. தைப்பொங்கல், தை நீராட்டு, கார்த்திகை விளக்கீடு ஆகியவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம். இவ்விழாக்களில் தமிழர் அனைவரும் விரும்பிப்பங்கேற்கும் பொங்கல் விழாவை மட்டும் இங்கு உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

தைப்பொங்கல் சங்ககாலத்தில் ‘அறுவடை விழா’ என்று அழைக்கப்பட்டது போல் ‘உழவர் விழா’ என்றும் சொல்லப்பட்டதாகவும் தெரிகின்றது. (அறிஞர் அன்னா இதனை உழவர் விழா என்றே கூறுவார்)

உழவர்விழா அல்லது அறுவடை விழா என்றதும் நமக்கு வயலும் வயல் சார்ந்த மருத நிலமுமே கண்களில் தெரியும். குறிஞ்சியில் வேட்டுவனாக, நெய்தலில் மீனவனா (பாண்டியரை மீனவ வம்சம் என்றும் கூறுவதுண்டு) மூல்லையில் ஆயனாகத் தொழில் புரிந்த பழந்தமிழர் மருத்துவமாக, வேளாளனாக (வேள் - மன்) பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்ததையும் பார்க்கின்றோம்.

மூல்லை நிலத்து ஆயரே, கோவலர் (மாடுகளை மேய்ப்போர்) என்றும் அழைக்கப் பட்டிருத்தல் வேண்டும். இது போன்றே வேளாளராக விளங்கிய பழந்தமிழரே வேளிர் என்னும் சோழ அரசர்களாக விளங்கினர் என்பது வரலாறு.

உழவர் அன்று (சங்க காலத்தில்) தமது முதல் அறுவடையில் பெற்ற புத்தரிசியைக்

கொண்டு ஆக்கிய வெண்சோற்றை உண்டு மகிழ்ந்த காட்சியைப் புறநானாறு (பாடல்-61) இவ்விதம் படம்பிடித்துக் காட்டும்.

கொண்டைக் கூழைத்தன் தழைக் கடைசீயர்

சிறுமாண் நெய்தல் ஆம்பலொடு கட்கும்

மலங்குமளிர் செறுவன் தளம்பு தடிந்தீட்டு

பழனவாகளைப் பருஷ்கண்துவண்ணல்

புதுநால் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை ஆக வலாப்புடைமருங்கு வசப்பமாந்த

நீரு கார்ச்சுக் கழுஞ்சீ குடு தடுமாறும்..

புத்தரிசி வெண்சோற்றைப் பொய்க்கயில் பிடித்த வாளை மீன் கறியுடன் சேர்த்து உண்டதனால் போதை தலைக்கேறிய உழவர் தடுமாறும் காட்சியை புலவர் மதுறைக்குமரணார் தமது பாடல் மூலம் படம் பிடித்துக்காட்டும் காட்சி உண்மையிலேயே அற்புதம்தான்.

தைப்பொங்கல் என்பது உண்மையில் பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்பும் தமிழர் பண்பாட்டின் ஒரு நல்ல அடையாளமாகும். இதனைப் புத்தரிசி கொண்டு சமைத்த ‘புதிர்’ என்னும் உணவை நாம் உறவினரோடு சேர்ந்து உண்ணும் வழக்கம் உறுதி செய்யும். இன்றைய பொது உடைமைக் கோட்பாட்டின் உயிர்நாட்யாக இதுவே இருக்கக் காணலாம்.

இத்தகு உயர்ந்த பண்பாட்டுவிழாவை அடுத்துக் கொண்டாடப்படுவது மாட்டுப் பொங்கல் ஆகும். இதனைப் பட்டிப் பொங்கல் என்றும் சொல்வர். மாடுகளை அடைத்து வைக்கும் இடம் பட்டி எனப்படும். இதனைக் காலை என்றும் குறிப்பிடுவர். மரக்கால் கொண்டு அடைக்கப்படுவதாலேயே அதற்கு அப்பெயர் ஏற்படலாயிற்று.

குரியனுக்கு நன்றி சொல்லும் விழா என்று தைப் பொங்கலைச் சொல்வோமானால் மாட்டுப் பொங்கலை, மாடுகளுக்கு நன்றி சொல்லும் விழாவாகவே கொள்ள வேண்டும். வாய்பேசா அவ்விரிகளை நாம் அன்றைய தினம் அலங்கரித்து அழகுபார்த்தல் அந்நன்றி உணர்வின் வெளிப்பாடாகும்.

தைப் பொங்கல் விழாவோடு தமிழ்நாட்டில் சல்லிக் கட்டும் சேர்ந்துவிடும். ஆனால் இதற்கும் ‘ஏறுதமுவுதல்’ என்பதற்குமிடையே பெரும் வேறுபாடுண்டு. இதனைக் ‘கலித்தொகை’ அழகாக எடுத்துக் காட்டும்.

சங்ககாலத்தமிழரின் சமயச் சார்பற்ற இவ்வரலாற்றை நன்கறிந்திருந்தும் கற்றோர் சிலர் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும்

முக்கண் செல்வர், நான்முகன், மாயோன், இந்திரன், வருணன், திரு (இலக்குமி) முதலான வைத்திக கடவுள்களின் பெயர்கள், யாகம், வேள்வி, ஆகிய வடமொழிச் சொற்கள், சமயக் கோட்டாடுகள் என்பனவற்றைப் படித்துவிட்டு சங்ககாலத்தில் வைத்திகத்தின் கொடிவான்முட்ப பறந்து போல் பேசுவதும் எழுதுவதும் தமிழரின் தனித்துவ வரலாற்றை தலை கீழாக்கும் செயலாகும். இத்தகையோரின் கவனத்திற்காகவே பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தனின் அப்பழக்கற் கருத்துக்கள் இங்கே முன்வைக்கப்படுகின்றன.

சங்ககாலத்திலே தமிழகத்தில் அந்தனரும் முனிவரும் வாழ்ந்தனரெனினும் அவர்கள் செல்வாக்கு பிற்காலத்தில் இருந்த அளவுக்கு மேம்பட்டிருக்கவில்லை எனக் கூறலாம். சங்க நூல்களிலே ஆரிய நம்பிக்கைகளும் சமயக் கோட்டாடுகளும் கூறப்பட்டிருப்பது உண்மையே. ஆனால் பொதுவாக நோக்கு மிடத்து மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் அவை இடம்பெறவில்லை. (தமிழர் சால்பு பக்கம்-102) எனலாம்.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்களைப் போன்று தமிழ் நாட்டின் பேராசிரியர்களில் ஒருவரான மு.ச. அருள்சாமி அவர்கள் சங்க இலக்கியங்கள் பற்றி இவ்விதம் எழுதுவார்.

கடவுள்ரைப் பாடுதலையும் இயல்பிறந்த கற்பனைகளைக் கையாள்தலையும் சங்கப் பாடல்களில் காணுதல் அரிது. (தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, பக்கம்-23) பேராசிரியரின் கூற்று நூற்றுக்கு நூறு விழுக்காடு உண்மையாகும்.

சங்ககாலம் சமயச் சார்பற்றுது என்னும் கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் சில சான்றுகளும் கருத்துக்களும் இக்கட்டுரையில் தரப்பட்டிருந்தாலும் அவற்றுக்கெல்லாம் மகுடம் வைத்தாற் போல அன்மைக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் ‘கீழடி’யில் (மதுரைக்கு அன்மையில்) மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய் வில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஜயாயிரத் திற்கும் அதிகமான பொருட்களில் சமயம் சார்ந்தது எதுவும் இருக்கவில்லை என்னும் ஆய்வாளர் அமிர்தநாத் அவர்களின் வாழ்க்கை முறைமையை மிகச் சரியாகவே நம்முன் நிறுத்தியுள்ளன என்பதில் எத்தகைய ஜயமும் இல்லை.

ஓஓஓ

போதாகும்பா போதாது

மொட்டாய் மலர்ந்தென்
மெல்ல விரிந்து மணம் கொருத்தென்
சிட்டாகப் பறந்து பலர்
பார்வையில் வீழ்ந்தென்
விரிந்து பூவாக மூன்
வண்டான்று வட்டமிட்டு
தேன் குடிக்க விழைந்தது
அரியாதவள் நான்
போதைக்கு ஆளானேன்
காதல் வெறியில் உன்னை
ஏறகுத்தும் பாராமல்
பிரிந்து சுந்றலானேன்
உன் வேத வாக்கில்லாம்
வேப்பாஸ் காயானது
நிழல் பட்டாலே
பாவம் என்றென்னினேன்
சுழன்றென் அவன் பின்
காந்தில் பட்டம் போல்
பின்னாரே உணர்ந்தென்
காதலனா? கயவனா? என்று
அவன் நடிகுஞ்கு
காமத் தீனியானேன்
விருபட வழியின்றி ஒளிந்து
ஒட்டமாய் இவ்வூர் வந்தென்
வாடிய மலராய்
அகமகிழ்ந்தென் வலுவிழந்தென்
அறிவிழந்தென்
வாடும் வறுமைக்கு உரமானேன்
மீடிப் பார்க்கிடிறேன் உன்னை
அம்மா..... அம்மா.....
உனக்கிழமைத்த கொருமைகளுக்கு
போதாதம்மா போதாது
பிச்சையும் ஏர்க்கிடிறேன்
சொல்லியழ நீதானில்லையே
நானும் வருகிடிறேன்
உன்னைத் தேஷ
அங்கேயாவது
மன்னித்து இடம் நூற்வாயா?

மாணந்தன் அல்வாய்

ஈருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பதில் முதுமொழிகட்கு ஆற்றல் அதிகம். பண்டைய மக்கள் பேச்சு வழக்கில் முதுமொழிகளைக் கையாண்டு தம் கருத்துக்களைத் தெளிவுபடுத்தி வந்துள்ளனர். இன்று அது அருகிலிட்டது. மருத்துவ மகிழகளை எளிமையாகவும், இனிமையாகவும் விளக்கும் சில முதுமொழிகளை நாம் நினைவுகூர்வோம்.

“அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சு” என்ற மொழி என்றோ யாராலோ புகட்டப்பட்டது. மரணத்தை மழுங்கடித்து வாழ்வைப் பெருக்கும் இயல்புடையது அமுதம். மரணத்தை தடுக்கும் வலிமையடைய அமுதமும் அளவிற்கு அதிகமாக உண்டால் நஞ்சாக மாறி மரணத்தை உண்டுபண்ணும் என்று முதுமொழி நமக்குப் பாடம் புகட்டுகின்றது. உணவுப் பழக்கத்தில் எவ்வளவு அக்கறை காட்டவேண்டுமென்பதை இது வலியுறுத்துகின்றது. இன்று Fast Food என்ற சொல் உணவுப் பரிமாற்றத்தில் அதீத வலிமை பெற்றுவிட்ட நிலையில் உணவு மருந்தாக இருந்த நிலைமாறி நஞ்சாக மாறி வருவதைக் காணலாம். உணவுப் பழக்கத்தில் எவ்வளவு அக்கறை காட்டவேண்டும் என்பதை இம்முதுமொழி வலியுறுத்துகின்றது. அளவோடு உண்டு வளமோடு வாழ கற்பிக்கும் கூற்றிதுவாகும்.

“பத்து மிளகிருந்தால் பகைவன் வீட்டிலும் சாப்பிடலாம்” என்ற கூற்று மிளகின் மருத்துவ குணத்தையும் அதன் சத்துவத்தையும் எளிமையாக விளக்குகின்றது. ‘திரிகடுகம்’

தலாழுஷணம்
நவம் வெள்ளைசாம்

என்று கூறப்படும் வைத்தியத்தில் சுக்கு, மிளகு, திப்பலி ஆகிய மூன்று பொருட்களும் அடங்கும். காரம் மிகுந்த மிளகுத்தாளைத் தேனில் குழைத்து மருந்தாக உட்கொள்ள இருமல் அகலும். ‘மிளகு ரசம்’ என்னும் உணவு தயாரிக்கவும் சமையல் பலவற்றிற்கும் மிளகு முக்கிய பொருளாக உள்ளது.

அச்சம் காரணமாக பகைவர் வீடுகளில் உணவு

உட்கொள்வதில்லை. உணவில்

நஞ்சு கலந்து கொடுத்துவிடுவர் என்ற பயமே காரணம். நச்சத்தன்மையைப் போக்கும் குணமுடையது மிளகு. இதன் முக்கியத்துவம் முதுமொழி மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்பதை எடுத்துரைக்கும் முதுமொழி அதற்கான வழிவகைகளையும் காட்டும் பல கூற்றுக்களையும் தந்துள்ளது. “நொறுங்கத் தின்றவனுக்கு நூறு வயது”, “உண்ணா நோன்கு ஆயுளைக் கூட்டும்”, “அளவற்றுந்துண்” என்ற போதனைகள் நோய் நொடியிலிருந்து காத்துக்கொள்ளக் கூறும் வழிமுறைகளாகும்.

மூளைக்கு அதீத ஆற்றலைக் கொடுக்கக் கூடியதும், பல்வேறு சத்துக்களைக் கொண்டதுமான வெங்காயம் ஆரோக்கிய வாழ்வு தரும் ஒளைதமாகும்.

“தன் காயம் காக்க வெங்காயம் சேர்க்க” (போதும்) என்று வெங்காயத்தின் காயகல்பசக்தியை இது கூறுகின்றது. சித்தர் பாடல்கள் உடலைக் ‘காயம்’ என்று

துமிழ்த்தூபி

**காப்பியக்கோ
ஜன்னாஷ் ஜிர்பர்சின்**

அன்னைத் தமிழுக்கென் றற்புதச் சுத்தரத்தை வண்ணறாஶ் தீவியுள்ளார் வல்லாளர் – கன்னியவள் மூப்பற்யாத் தோற்றம் வொழ்வுவதைன் கூறுவளோ நாப்புடும்போ லுள்ளனனே தாய்.

என்னால் பலமதங்கள் ஏற்றமுற்ற தாமதுபோல் என்னை மதங்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் – பன்னெடுங்கால் வைத்தருளல் பேறென்று வாழ்த்துவபோ லுள்ளனனே கைத்தலங் கொண்டாள் கொடு.

ஷம்பவர்தம் பாசுரங்கள் ஆழ தமிழ்மயாழியின் தோள்தந்த தாம்சைவங் ஸ்ரீபெறுவே – நீள்ளலத்தல் வேருஞ்சு ஒன்றையொன்று வாகாய்த் துறைசைய்யும் சார்ந்தருந்தே யற்றல் சுறப்பு.

தேம்பா வர்தமலைத் தாங்கக் கற்துவத்தை மேம்பா டடைய மனுக்குலத்தை – ஓம்பிடவே செய்யத்தன் பங்குதனைச் செய்துவதன்ல் மாற்றமல்லவ துப்ப பண்யிரண்டுந் தான்.

மனிமே கலதைமலை மேன்மையுறச் செய்யும் பண்யோடு பளத்தத்தன் கோன்மை – நன்யுவக்கக் செய்வ தரண்டுப்பட சாதுதனை ஓருமினவ வையத்துச் சுறப்பாகும் ஸ்ரீ.

சீறாப் புராணம் திருநப்பியின் வாழ்வுதனைக் கூறுவொரு காப்பியமே செந்தமல்ல – தேர்ந்துங்கால் ஒள்ளைம் மதத்தற்கென் றற்றதுவாம் கொண்டகரு முள்ளமல் லார்க்கும் பொது.

அழகாக வர்ணித்துள்ளன. இயற்கை வழியில் உடல் நலம் பேணி முன்னோர்கள் சொற் சுருக்கத்தோடு முதுமொழிகளாக கூறியுள்ளனர். “சீரகம் இல்லா உணவு சிறக்காது” என்ற மொழி அகத்தை (உடம்பு) பக்குவமாக வைத்துக் கொள்ள கைகொடுக்கும் சீரகம் அற்புதமான உணவு. கணக்கிலடங்கா மருத்துவ குணம் கொண்ட பொருள் இது. இலகுவாகப் பெறக்கூடிய நம்மைச் சூழவுள்ள பலபொருட்கள் மருத்துவ மகிழை கொண்டவை. “சித்தம் தெளிய வில்வம்” காடுகளில் இயற்கையாக வளரக்கூடிய மரம் வில்வம். வில்வம் பழம், இலை என்பன மூலிகைகளாகப் பயன்படுகின்றன. ஒளவை நெடுஞ்காலம் வாழ அதியமான நெல்லிக்கனி கொடுத்த கதை தெரியும். “பித்தம் தணிக்க நெல்லிக்காய்”, “ஜீரண சக்திக்கு சண்டைக்காய்”, “குடல் புள் நலம்பெற அகத்திக்கீரை” இவ்வாறு

இலகுவாக நம்முன்னோர் வைத்திய வழிகளை அனுபவத்தில் கண்டு வெளிப்படுத்தி உள்ளனர். நோயினால் ஏற்படும் இறப்பைத் தடுக்கும் சக்தியடையது ஆவாரை. இதன் பூ, காய், பட்டை, வேர், இலை அனைத்தும் உணவாகவும் மருந்தாகவும் பயன்படுத்துகின்றது.

“ஆவாரை பூத்திருக்க சாவாரைக் கண்ட துண்டோ” என்ற அனுபவப் பிழிவு இத்தாவரத்தின் உன்னத்தை உரைக்கின்றது. முதுமொழிகள் புகட்டும் இக்கருத்துக்களை ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், கற்றோர்கள் தம் உரையாடலகளில் கையாண்டு சமூகத்தில் இயற்கை உணவின் பெறுமானங்களை இலகுவாக விளங்க வைக்க முயற்சிக்கலாம். மாற்றத்தை நிச்சயமாக ஏற்படுத்தக் கூடிய வழி இதுவாகும்.

○○○

‘கொழும்பூர் மாணா’

கிள்ளிய கைஞ்சிரு

நெலக்கீல் எச்சரால்து மூன்று மாந்தீவர்
மூச்சுக் பேச்சு

நினைக்கையில் அதிசயம்! ஆச்சர்யம்! உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட ஒரு நிலையில் இந்திய வம்சாவளியினர் இந்த நாட்டு மலைப் பிரதேசத்தில் உழன்று கொண்டிருந்த பொழுது அந்த “மூன்று சக்திகள்” ஒவ்வொரு திக்கிலிருந்தும் உருவாகின.

தமிழகம் - கேரளா - குஜராத்!

தமிழகப் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலிருந்து ஒரு சௌமியமுரத்தி தொண்டமான், கேரளாவிலிருந்து கே.ஜி.எஸ்.நாயர், குஜராத் போர்ப்பந்தர் பெருநகரில் பிறந்து, பி.காம். பட்டத்துடன் அப்துல் அலீஸ்! ஆரம்பத்தில் ஒரு கொடியின் கீழ் “இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ்” அமைப்பு உருவானது.

இது, இலங்கை எங்கிலும் பரந்திருந்த இந்தியர்களின் நிலை மிகவும் மோசம் அடைந்திருந்ததை மனத்தில் கொண்டு அவர்கள் மேம்பாடு கருதி உதயமான ஒன்று.

என்றாலும், தேயிலை, றப்பர் தொட்டங்களில் “ஒரு பாவப்பட்ட சமூகம்” நாளொரு மேனியுமாக வளர்வதை பல பெரியர்களதும் நண்பர்களும் சொல்ல, “இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் தொழிலாளர் சங்கம்” என்றோரு அமைப்பும் இரண்டாவதாக உருவெடுத்தது.

திருவாளர்கள் சென.தொண்டமான், ராஜலிங்கம், பெரிய(ய) சுந்தரம் எனத் தமிழ்நாட்டவரும், கே.ஜி.எஸ்.நாயர் என்ற கேரளத்தவரும், ஐனாப் அலீஸ், குஜராத் மனிதரும் மும்முரமாக பணியில் இறங்க, இரு இயக்கங்களும் தீவிரமாகப் பரவின.

“நவஜீவன்” - வார இதெழூன்றும் திரு.காளிமுத்துவை நிர்வாக ஆசிரியராக கொண்டு கொழும்பிலிருந்து அவர்களது உரிமைக் குரல்களைப் பதிவு செய்தது. (பின்னாளில் இவ்விதமின் ஆசிரியர் சல்லடைக் குறிச்சி டி.எம்.பீர்முகம்மது.)

1951 - 52 களில் இந்தியப் பரம்பரையினர் இலங்கைக் குடியிருமை வேண்டி கொழும்புக் கோட்டைப் பகுதியில் அறப்போர் தொடங்கிய பொழுது இந்தியாவின் மூன்று மாநிலங்களினதும் “முச்சக்தி”களின் கூட்டுப்பலம் ஆள்பவரைத் திகைக்கச் செய்தது.

பொலிசார் தடியடிப் பிரயோகம் செய்து, தங்கள் குதிரைப் படைகளால் விரட்டியடித்த சம்பவமும் நடந்தது.

இன-மத- நிற வேறுபாடுகளும் குறுகிய வளையத்திற்குள்ளே தங்களை அடக்கிக் கொள்ளாது அவர்கள் சேவையை முன்னெடுத்துச் சென்றனர். இருந்துமென்ன, சில காலத்தில் திருஷ்டி விழுந்து, தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் சிலவற்றைத் தீர்ப்பதில் சென.தொண்டமான் அவர்களுக்கும், அப்துல் அலீஸ் அவர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடு தோன்றிற்று.

“திரு தொண்டமான் சிறிது மிதவாதப் போக்குடையவராகத் திகழ்ந்தார். அதே நேரத்தில் ஐனாப் அலீஸ் முற்போக்குக் கொள்கை கொண்ட தீவிராகத் திகழ்ந்தார். இந்த முரண் அவர்களது சர்வதேச தொழிற்சங்கத் தொடர்புகளிலும் பிரதிபலிக்கத் தொடங்கிற்று”. என்றோரு பதிவை, அக்கால மலையகப் பீரங்கிப் பேச்சாளர் இதழாளர் இலக்கியவாதி டி.எம்.பீர்முகம்மது அவர்களது நூலொன்றில் காண முடிகிறது.

தவிர்க்க முடியாத நிலையில் “ஐனநாயகத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ்” பரினமித்தது. “இலங்கை ஐனநாயகக் காங்கிரஸ்” என்ற அரசியல் பிரிவும் பிறந்தது.

ஓஓஓ

எழுது தீண்டும் வைய்யாவீகள்

பேராசிரியர் துகரை மனோகரன்

பிரமிக்க வைத்த பெருநால் விழா

துமிழில் தொகை நூல்களுக்கு என் நீண்டதொரு பாரம்பரியம் உண்டு. சங்கத் தொகை நூல்கள் தொடக்கம் இற்றைவரை காலந்தோறும் பாரிய முயற்சிகள் நடைபெற்று வந்துள்ளன. இலங்கையிலும் இற்றைவரை பல கவிதைத் தொகுப்பு முயற்சிகள் இடம்பெற்றுவந்துள்ளன. இவை அனைத்துக்கும் சிகரம் இட்டாற்போன்ற ஒரு பாரிய முயற்சி அண்மையில் யாழ். வீரசிங்கம் மண்புத்தில் அரங்கேற்றும் செய்யப் பட்டுள்ளது. 1000 கவிஞர்கள் கவிதைகள் என்னும் பெயரில் அமெரிக்கா முதல் தென் ஆபிரிக்கா வரை 32 நாடுகளைச் சேர்ந்த 1098 கவிஞர்களின் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கவிதைகளின் 1861 பக்கங்களைக் கொண்ட 4 கிலோகிராமுக்கு மேற்பட்ட நிறைகொண்ட பாரிய கவிதைத் தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. வள்ளுவர்புரம் செல்லமுத்து வெளியீட்டகம் நூலை வெளியிட்டுள்ளது.

இப்பெருவிழாவில் ஏராளமானோர் கலந்து கொண்டனர். விழா ஆரம்பத்தில் விருந்தினர்களை வரவேற்குமுகமாக, மண்ட பத்தின் முன்னால் கலாசார பவனி இடம் பெற்றது. வடலியடைப்பு கலைவாணி கலை மன்றத்தின் தமிழ் இனியியம், ஈழ நல்லூர் உதயசங்கர் நாதஸ்வரக் குழுவினரின் நாதஸ்வரம், யாழ்ப்பாணம் தொன்மம் கலைக் குழுவின் பறை இசை, புத்தளம் மாவட்ட மாணவர்களின் றபான் இசை, இனிய வாழ்வு இல்ல மாற்றுத்திறனாளிச் சிறுவர் சிறுமிகளின் கோலாட்டப் ஆகியன கலாசார பவனியில் இடம்பெற்றன. ஜந்து வயதுக்கும் குறைவான முன்று சிறுவர்கள் திருவள்ளுவர், ஓளவையார், பாரதி வேடமிட்டுக் கலாசார பவனியில் கலந்துகொண்டமை அனைவரையும் கவர்ந்தது.

விழாவின் தொடக்கத்தில் இந்து, கிறிஸ்தவ, இல்லாமிய, பெளத்த மதங்களின் சார்பாக இறை வேண்டுகை இடம்பெற்றது. இப்பெருநாலுக்குக் கவிதை தந்தபின் மரணித்தோருக்கு நினைவு வணக்கமும் நிகழ்த்தப்பட்டது. அபிராமி சுதன், பிரியங்கா கேசவர்மா, கணேசலிங்கம் சுபாங்கன்

ஆகியோர் தமிழ் வாழ்த்து இசைத்தனர். யாழ்ப்பாணம் புனித தொன் பொல்கோ வித்தியாலய மாணவி ரஜீபன் அபிந்யாவின் வரவேற்பு நடனம், அனைவரினதும் வரவேற்பைப் பெற்றது. வரவேற்புரையை ஆசிரியை தயானி விஜயகுமார் நிகழ்த்தினார். விழாவுக்கு வந்தோர், வராதோர் எவரையும் கவனிக்காது வரவேற்புரை நிகழ்த்துவது பொருத்தமானது அல்ல. விழாவுக்கு வராதோரையும் வரவேற்பது, வந்தோரைச் சங்கடப்படுத்தும் என்பதை வரவேற்புரை நிகழ்த்துவோர் புரிந்துகொள்வது நல்லது.

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்களின் தலைமையில் விழா தொடங்கியது. முதன்மை அதிதிகளாகத் தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் ம. இராசேந்திரனும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் இ. விக்கினேஸ்வரனும் கலந்துகொண்டு உரை யாற்றினர். விழாவில் முன்னிலை வகிக்கும் பேராசிரியர்களாக சி. மெளனகுரு, துரை. மனோகரன், அம்மன்கிளி முருகதாஸ், பேராசிரியர் தி. வேல்நும்பி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். பேராசிரியர் மெளனகுரு தொடக்கவரை ஆற்றி, மற்றைய இரு பேராசிரியர்களும் சிற்றுரைகள் ஆற்றி, தொடரும் நிகழ்ச்சிகளை அறிமுகம் செய்தனர்.

இவ்விழாவின் சிறப்பு அதிதிகளாக ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன், வித்தகர் பாலமுனை பாறாக், பாடுமீன் ஸ்ரீகந்தராசா, உடுவை எல். தில்லைநடராஜா, கவிஞர் பரமானந்தன், வனஜா செல்வரத்தினம் உட்படப் பலர் கலந்துகொண்டு சிற்றுரைகள் ஆற்றினர். கெளரவ அதிதிகளாகவும் பலர் கலந்துகொண்டனர்.

இப்பெருநாலின் கவிச்சுவை பற்றி முத்த படைப்பாளர் சோ.ப (சோ. பத்மநாதன்) உரையாற்றினார். கவிஞர் அகளங்களின் கவிதை யொன்றை எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு, இப் பெருநாலின் சிறப்பினைப் பாராட்டினார். நூலின் அறிமுகவரையினை, இப்பெருநாலின் செயலியக்குநர் யோ. புரட்சி நிகழ்த்தினார்.

நூல் தொடர்பான தமது அனுபவங்களை அவர் பகிர்ந்துகொண்டார். அவர் தமது உரையில் ஒரு கவலைக்குரிய விடயத்தையும் குறிப்பிட்டார். மலையக்க கவிஞர்கள் சிலர், இத்தொகுப்பில் சேர்ப்பதற்காகத் தங்களது கவிதைகளை ஒருவரிடம் ஓப்படைத்ததாகப் பின்னர் தெரியவந்ததாகவும், அவை தம்மை வந்து சேரவில்லை என்பதையும் தெரிவித்தார். நூல் நோக்குறையைப் பன்முகப் படைப்பாளி எம். ஜெயராமச்சர்மா நிகழ்த்தினார்.

விழாவில் இந்தியப் படைப்பாளிகள் சார்பில் நந்தவனம் இதழ் ஆசிரியர் நந்தவனம் சந்திரசேகரன் உரையாற்றினார். புலம்பெயர் கவிஞர்கள் இருவரின் கருத்துப் பதிவுகளும் இடம்பெற்றன. இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த கிருஷ்ணவேணி ஸ்ரீகந்தவேள், சுவிட்சர்லாந்தைச் சேர்ந்த கவிஞர் பொலிகை ஜெயா ஆகியோர் கருத்துப் பகிரவில் கலந்துகொண்டனர்.

நூல் வெளியீட்டில் ஒரு புதிய முறை கையாளப்பட்டது. மூல்லைத்தீவு இனிய வாழ்வு இல்லத்தைச் சேர்ந்த மாற்றுத் திறனாளிச் சிறுவர், சிறுமிகள் நூலை வெளியிட்டுவைத்தனர். புத்தளம் துரித கல்வி மேம்பாட்டு நிறுவனப் பணிப்பாளர் ஜே.எம். சுறைல் நூலின் முதல் பிரதியைப் பெற்றுக்கொண்டார். இவ்விழாவில் இன்னொரு நிகழ்ச்சியும் இடம்பெற்றது. எழுத்தாளர் உடுவை தில்லைநடராஜா நூலின் செயலியக்குநர் யோ. புரட்சிக்கு ஆயிரம் ரூபா நோட்டுக்களாலான காச மாலையை அணிவித்துக் கெளரவித்தார். புரட்சி உடனேயே புரட்சிகரமான ஒரு காரியத்தைச் செய்தார். மாற்றுத்திறனாளிகளான ஒரு சிறுவனையும், சிறுமியையும் மேடைக்கு அழைத்து, அவர்களுக்கு அக்காசமாலையை அணிவித்து மகிழ்ந்தார். உடுவை தில்லையும், புரட்சியும் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள்.

இவ்விழாவில் சிறந்த சில கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன. வெள்ளவத்தை சைவமங்கையர் வித்தியாலய மாணவி கிருஷ்ணகுமார் தில்லோ தமிழிசை வழங்கினார். இந்த இளம் வயதில் ஒரு சிறந்த பாடகியாக அவர் விளங்குவது பாராட்டப்பட வேண்டியது. தமக்கு இயல்பாக உள்ள இசைஞானத்தை அவர் தொடர்ந்து பேணவேண்டும். மன்னார் முத்தமிழ்க் கலாமன்றம் வழங்கிய சூத்துவழி நடனமும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. அதில் பங்குபற்றிய அனைத்துக் கலைஞர்களும் தமது கலைத்திறனை நன்கு வெளிப்படுத்தினர். இந்திகழ்ச்சியின் ஒருங்கிணைப்பாளராக அருட்திரு தமிழ்நேசன் அடிகளார் விளங்கினார்.

விழாவில் நன்றியுரையை எழுத்தாளர் தர்மினி ரஜீபன் வழங்கினார். நிகழ்ச்சி அறிவிப்பாளர்களாக முத்து ஜயங்கட்டு வலது கரை மகாவித்தியாலய அதிபர் நாகேந்திர ராசா, அஹோபணா அன்னலிங்கம் ஆகியோர் திறம்படச் செயற்பட்டனர். இருவரும் எமது பாராட்டுக்கு உரியவர்கள். மொத்தத்தில் விழா மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. இப்பாரிய முயற்சியில் ஈடுபட்ட அனைவரும் பெருமைக்குரியவர்கள்.

1000 கவிஞர்கள் கவிதைகள் என்ற பெருநூல் எம்மைப் பிரமிக்க வைக்கிறது. படாத பாடுபட்டு யோ. புரட்சியும், அவரைச் சார்ந்தவர்களும் இத்தகைய ஒரு பெரும் முயற்சியைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இலக்கியவாதிகளினதும், இலக்கிய விமர்சகர்களதும், இலக்கிய ஆர்வலர்களதும் பாராட்டுக்களும், நன்றிகளும் என்றும் உரியவை. காலந்தோறும் அவர்கள் பெயர்கள் நிலைத்து வாழும். இப்பாரிய முயற்சியில் சுட்டிக் காட்டப்படவேண்டிய சில குறைகளும் இடம் பெற்றுவிட்டன. இலங்கையையும், புலம்பெயர் நாடுகளையும் சேர்ந்த குறிப்பிடத்தக்க பல கவிஞர்கள் விடுபட்டுப் போயுள்ளனர். தொகுப்பில் இடம்பெற்ற கவிதைகளின் தரத்திலும் கவனம் செலுத்தியிருக்கலாம். பல சிறந்த கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. அதேவேளை, ஆசைக்காக எழுதிப் பழகிய ‘கவிதைகளும்’ இடம்பெற்றுவிட்டன. இத்தகைய குறைகள் இருந்தபோதிலும், இவ்வாறான பெருமுயற்சியில் ஈடுபட்டவர்களின் செயல் திறனைக் குறைத்துமதிப்பிட முடியாது.

அரசயலும் ஆதாரம் வெற்றும்

இலங்கை அரசியலில் இப்போது அதிகம் பேசப்படும் விடயமாகப் புதிய அரசியல் யாப்பு விவகாரமே விளங்குகிறது. நாட்டின் புதிய தேவைகளுக்கு ஏற்பாறும், தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வைக் காணவும் ஒரு புதிய அரசியல் அமைப்புத் தேவைப்படுகிறது. அதனை அரசாங்கம் உணர்ந்துள்ளது. ஆனால், ஒற்றை ஆட்சி முறை, பெளத்த மத்துக்கு முன்னுரிமை முதலான பழைய பல்லவியையே இந்த அரசும் பேசிக்கொண்டு வருகிறது. காலத்துக்குக் காலம் அரசுகள் மாற்றினாலும், அவற்றின் பேரினவாதக் கொள்கைகள் ஒருபோதும் மாற்றும் அடைந்ததில்லை. ‘தேசபிதா’ என்று பெரும்பான்மையினரால்

குறிப்பிடப்படும் டி.எஸ். சேனநாயக்கா காலம் முதல், நல்லாட்சி அரசு என்று கூறப்படும் இன்றைய காலம் வரை இந்நிலையே நீட்துவருகிறது. தமிழ்த் தரப்பினர் எத்தனை முறை எப்படி எல்லாம் குரல் எழுப்பினாலும், பேரினவாத அரசுகளின் பதில் எப்போதும் ஒன்றாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. அதில் மாற்றம் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. சர்வதேசத்தின் அழுத்தம் ஒன்றே இந்நிலையில் ஓரளவு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தலாம். ‘அடிக்குமேல் அடியடித்தால் அம்மியும் நகரும்.’

இன்றைய அரசியல் நிலையில் தமிழர் தரப்பு மிகவும் பலவீனமான நிலையிலேயே உள்ளது. இன்றைய நாடாளுமன்றத்தின் எதிர்க்கட்சித் தலைவரும், அவர் சார்ந்த கட்சியினரும் அரசின் பங்காளிக் கட்சியினர் போன்றே நடந்துகொள்கின்றனர். அரசின்மீது முழு நம்பிக்கை வைத்து, தங்கள் கோரிக்கைகள் எல்லாம் அரசினால் பரிசீலிக்கப்படுகின்றன, நிறைவேற்றப்படப் போகின்றன என்று கருதி ஏமாந்து, தமிழ் மக்களையும் ஏமாற்றி வருகின்றனர். காலங்காலமாகத் தமிழர் அரசியல், அரசுகளிடம் ஏமாறுவதும், தமிழ் மக்களை ஏமாற்றுவதுமாகத்தான் நடைபெற்று வருகின்றது. அரசை நம்பிச் செயற்படுவதைவிட, ஓரளவு சர்வதேசத்தை நம்பிச் செயற்படலாம்.

மூஸ்லிம் அரசியல் கட்சிகளைப் பொறுத்த வரை, அவைகளுக்கு என்று கொள்கை கோட்பாடு எதுவும் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. ‘கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்’ என்பதே அவைகளது நடைமுறை அரசியல் கொள்கைபோல் இருந்துவருகிறது. அஷ்ரப் மூஸ்லிம் மக்களுக்கான தனித்துவ அரசியல் கருதி மரத்தை நாட்டிவிட, இன்று மரத்தை முறித்துக் கிளைகளைக் கையில் எடுத்துச் செயற்படுகின்றனர், மூஸ்லிம் அரசியல் வாதிகள். மூஸ்லிம் மக்கள் எப்படிப் போனால் என்ன, எந்த அரசு அமைந்தாலும், அமைச்சர்களாக வலம் வருவதே அவர்களது உயர்மட்ட அரசியல் அபிலாசை. அவர்கள் அரசியல் தொடர்பாகத் தாமாக எதனையும் முன்வைத்துப் போராடமாட்டார்கள். அவ்வப்போது சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றவாறு எதனை யாவது துரும்பாக எடுத்துத் தம் இருப்பைத் தக்கவைத்துக் கொள்வார்கள். தற்போதைய அவர்களது துரும்பு, வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு எதிர்ப்பு என்பது. மூஸ்லிம் மக்களை ஏமாற்றுவதற்குத் தற்போதைக்கு இது

போதுமானது.

அரசை வீழ்த்தப்போவதாகக் கங்கணம் கட்டியிருக்கும் எதிரணியினர், பல முயற்சிகள் எடுத்தும், எதுவும் நிறைவேறாத நிலையில், இப்போது புதிய காய்நகர்த்தலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். கருவே உற்பத்தியாகாத நிலையில், தமிழருக்குச் சார்பான புதிய அரசியல் திட்டம் தயாராகிவிட்டது என்று பொய்களை உதிர்த்துச் சிங்கள மக்களை ஏமாற்றிவருகின்றனர். தாம் சொல்வதெல்லாம் பொய். பொய்யைத் தலீர் வேறொன்றும் இல்லை என்று அவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருந்தும், கூசாமல் பொய் உரைக்கின்றனர். பொய்யிலே பிறந்து, பொய்யிலே வளர்ந்தவர்களைப் போன்று நடந்துகொள்கின்றனர். இத்தகைய பொய்யர்களைக் கணிசமான மூடர்கள் நம்புகின்றனர்.

இலங்கையின் அரசியலுக்கு ஏற்பட்ட முக்கியமான சாபக்கேடு, மடாதிபதிகளின் ஆதிக்கவெறி ஆகும். தங்களைக் கேட்டுத்தான் இலங்கையில் எதுவும் அசையவேண்டும் என்பதே அவர்களின் ஒரே பேராசை. ஆசைகளைத் துறந்த, உலகம் போற்றும் ஒரு பெரு மகானின் சீட்ர்களாகத் தம்மைக் காட்டிக்கொள்ளும் மடாதிபதிகள், நாட்டின் அரசியலில் தேவையின்றிக் தமது முக்கை நுழைத்துக்கொள்கின்றனர். அரசு புதிய அரசியல் திட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவர முயலும் வேளையில், அவ்வாறு ஒரு புதிய அரசியல் திட்டம் நாட்டுக்குத் தேவையில்லை என்று மடாதிபதிகள் அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளனர். இப்படி அறிக்கை விடுவதற்கு, அவர்கள் அப்படி ஒன்றும் அரசியல் நிபுணர்கள் அல்லர். அவர்களது கோரிக்கைக்கு அரசு செவி சாம்க்காவிட்டால், அரசுக்கு எதிரான சங்கக் கட்டளை ஒன்றைக் கொண்டுவருவதற்கு அவர்கள் ஆயத்தமாவதாகவும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. ‘நாய் பார்க்கவேண்டிய வேலையை நாய் பார்க்கவேண்டும். கழுதை பார்க்கவேண்டிய வேலையைக் கழுதை பார்க்கவேண்டும்.’ இவர்களுக்கு அரசியலில் என்ன வேலை? மகானையும், தர்மத்தையும் மறந்துவிட்டு, மடைத்தனமான வேலைகளிலேயே மடாதிபதிகள் ஈடுபடுகின்றனர். ஆரோக்கியமும், ஆளுமையும் மிகக் அரசியல் துழல் ஏற்படும்வரை, நாட்டின் நிலை இப்படித்தான் இருக்கும்.

கலாபுவணம் கே.பொன்னுத்துரை

சிம் சின்னை காலை நெடுஞ்செழி நகர்ப்புக்கூடு

திருமதி சுபாதினி பிரவணவனின் “குழுறல்” கல்லெத்த தொகுப்பு வெளியீடு வழா

திருமதி சுபாதினி பிரவணவனின் “குழுறல்” கல்லெத்த தொகுப்பு வெளியீடு வழா கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பம்பலப்பிட்டி இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி அதிபர் திருமதி கோதை நகுலராஜா அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்த நிகழ்வில் மேல்மாகாணசபை உறுப்பினர் பொறியியலாளர் சன். குகவரன் பிரதம அதிதியாகவும், சிறப்பதிதியாக கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க உடத்தைவர் இருபுதி பாலழீதரன் அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர். இலக்கியப் புரவலர் ஹாஷிம் உமர் கலந்து கொண்டு முதற் பிரதியை பெற்றுச் சிறப்பித்தார். மகளிர் கல்லூரி ஆசிரியர் திருமதி குஷ்யந்தி சுஞ்சயன் நிகழ்த்தினார். நால் அறிமுகத்தை ஆசிரியை கீதா கணேஷ் நிகழ்த்த, நூலுக்கான ஆய்வுரையை திருமதி வசந்தி தயாபரன் அவர்களும், விமர்சன உரையை மேமன்கவியும் நிகழ்த்தினார்கள். கவி வாழ்த்தினை கவிமணி என.நஜுமல் ஹாசென் வழங்கினார். கொழும்பு இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி மாணவிகள் நிகழ்ச்சிகளை மிகச் சிறப்பாகத் தொகுத்து வழங்கினார்கள்.

பூரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் “ஆற்றலுக்கான அங்கீகாரம்”

பூரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் 35 ஆவது வெளியீடான தழும்பு நாவல் 2017ஆம் ஆண்டுக்கான தேசிய சாகித்திய பரிசு பெற்றது. அதனை எழுதிய மாபாலசிங்கம் அவர்களுக்கும், தமிழக பூரவசி விருது பெற்ற வீரகேசரி சங்கமம் பொறுப்பாசிரியை ஜீவா சதாசிவத்திற்கும், துபாய் சங்கமம் தொலைகாட்சி இயக்குனர் கலையன்பன் ரபீக் அவர்களுக்குமான கெளரவழும் தேந்ர் விருதும், ஞானம் ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் தலைமையில் அன்மையில் பூரவலர் புத்தகப் பூங்கா நிறுவனத்தில் நடைபெற்றது. அவர்களுடன் பூரவலரும் காணப்படுகிறார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தமிழ்ப் பட்டயக் கற்கைளர் பட்டமளிபு வழாவும், “தமிழ்நீதி” விருது வழங்கலும்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் கடந்த சில வருடங்களாக நடத்தி வரும் ‘தமிழ்ப்பட்டயக் கற்கைநெறியின் பட்டமளிப்புவிழாவும், ‘தமிழ்நீதி’ விருது வழங்கும் விழாவும் கடந்த 01.10.2017 காலை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க புலமைக்குழு தலைவர் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா தலைமையில் நடைபெற்றது. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பொதுச்செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி அனைவரையும் வரவேற்று உரையாற்றினார்.

சங்கத் தலைவர் தம்பு. சிவகுப்பிரமணியம் தொடக்கவரையை நிகழ்த்தினார். இந்திகழ்வில் பிரதம விருந்தினராக பேராசிரியர் செ.யோகாராசா கலந்துகொண்டு சிறப்புரையாற்றினார். ‘தமிழ்நீதி’ விருது பெற்ற கவிஞர் தாமரைத் தீவான் பற்றிய கௌரவிப்பு உரையை சங்கத்தின் மனித மேம்பாட்டுக் குழுச் செயலாளர் க.க. உதயகுமார் நிகழ்த்தினார். தமிழ்ப் பட்டயக்கற்கைநெறி மாணவர்களுக்கு பட்டமளிப்பும் நடைபெற்றது. தமிழ்ப் பட்டயக்கற்கைநெறி மாணவர்களின் ‘கவிசாரம்’ மிகவும் சிறப்பாக அமைந்தது. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் கல்விக்குழுச் செயலாளர் மா. கணபதிப்பிள்ளை நன்றி உரை நிகழ்த்தினார். நிகழ்வுகளை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க இலக்கியக் குழுச் செயலாளர் சட்டத்தரணி சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா தொகுத்து வழங்கினார்.

தெஹிவளை- கலங்கள் மாநகர சபையினர் நடத்திய “சாக்திய அபிநந்தனை” நிகழ்வு

தெஹிவளை- கலகிள்ஸ் மாநகர சபையினர் நடத்திய “சாக்திய அபிநந்தனை” (17.10.2017) நிகழ்வில் ஊடகவியலாளர் கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை அவர்கள் அவரது ஊடகப் பணியை பாராட்டி விருதும், பண்பரிசும் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார். மாநகர சபையின் பிரதான கணக்காளர், சிரேஸ்ட் ஊடகவியலாளர் நிழார் எம். காசிம் ஆகியோர் விருதினை வழங்குவதை படத்தில் காணலாம்.

“கந்தலோக கலாபம்” நூல் வெளியீடு வழா

யேர்மனியில் வசித்துவருபவரும் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் கடந்து எழுதிக்கொண்டிருப்பவரும் தமிழ், சமூக ஆர்வலருமான தமிழ்மணி திருமதி ஈந்தராம்பாள் பாலச்சத்திரின் அவர்கள் எழுதிய நூலின் வெளியீட்டுவிழா கடந்த 15.10.2017 அன்று யேர்மனி சார்லஸ்ட் மாநிலத்தின் சார்புறு க்கன் நகரில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ காமாட்சியம்மன் ஆலயத்தில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. ஈழத்தின் மூல்லைத்தீவு மாவட்டம் மல்லாவியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நூலாசிரியர் மிக நீண்டகாலம் யேர்மனியில் வாழ்ந்து வருகின்றபோதும் தாய்மொழியின் வளர்ச்சிப் பணியில் உழைத்து வருபவராவார். இவரின் எழுத்துப் பணியானது ஜோப்பிய நாடுகளில் சிறப்பாகப் பேசப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

பிரம்மார் ம.ஜெயராமசுர்மாவுக் “பன்முகம்” நூல் வெளியீடுவழா

பிரம்மார் ம.ஜெயராமசுர்மாவுக் “பன்முகம்” நூல் வெளியீடுவழா சமஸ்கிருதத் துறை ஏற்பாட்டில் பல்கலைக்கழக கலைஞர்களுக்கு கலை அரங்கத்தில் பேராசிரியர் என் சண்முகவினங்கள் தலைமையில் இடம்பெற்றது. பிரம்மார் ச. பத்மநாபன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். நிகழ்வில் சின்மயாமிஷன் சவாமிகள், பேராசிரியர்.ப.கோபாலகிருஷ்ணன் ஆசி வழங்கினர். பேராசிரியர்.சி.சிவலிங்கராஜா வெளியீட்டுரையையும் சமூகவியல் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் இரா.இராஜேஸ்கண்ணன் மதிப்பீட்டுரையையும் நிகழ்த்தினர். முதல் பிரதியை ஸ்ரீமதி கலாவதி பிரகதீஸ்வரக்குருக்கள் பெற்றுக்கொண்டார். நிறைவாக இசைமுகம் தந்த அவஸ்திரேவியா மெல்பேன் இசைப்பள்ளி இயக்குநர் ஐனனி அபர்ணாசுதன் விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார்.

யேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் நகழ்த்தய தலைஞர் கௌரவிப் !

யேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் காலத்திற்குக் காலம் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உதவி யோரையும் கல்விமான்களை யும் இலக்கியவாதிகளை யும் சமூகத் தொண்டுகள் புரிந்தோரையும் அழைத்து மதிப்பளித்து சிறப்பான பாராட்டுகளை வழங்கி அவர்களைப் பற்றிய செய்திகளை வெளிக்கொண்டது பாராட்டுவது நடைமுறை. அந்த வழியில் சென்ற 14.10.2017 சனிக்கிழமை இக்கெளரவத்தை நான்கு பேருக்கு வழங்கி மகிழ்ந்தது. கவிஞர் திரு.முகில்வாணன், எழுத்தாளர் (டென்மார்க்) திரு.வி.ஐவுகுமாரன், கவிஞர் திரு.பி. பகபதிராசா, வில்லிசைக் கலைஞர் “நாச்சிமார் கோவிலடி” திரு.தம்பையா ராஜன் ஆகியோர் இந்த நால்வருமாவர்.

கொழுஞ்புத் தமிழ் சங்கத்தில் தொடர் சொற்பொழுவு 2017

கொழுஞ்புத் தமிழ் சங்கம் வருடாந்தம் நடத்தும் தொடர் சொற்பொழுவு நிகழ்வில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் நா.குனகுமாரன் ஒழுக்கவியல் என்ற தலைப்பில் மூன்று நாட்கள் “ஒழுக்கவியல் - ஓர் அறிமுகம்”, “மனித வாழ்வில் உரிமைகளும், கடமைகளும்” “தண்டனையும் அது பற்றிய ஒழுக்கப் பார்வையும்” ஆகிய தலைப்புகளில் சிறப்பாக சொற்பொழுவு ஆற்றினார். இவரின் மூன்று உரைகளையும் தொகுத்து நூலாக வெளியிடப்பட்டது. பொதுச் செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி நன்றியுரை நிகழ்த்தினார்.

நேச்ய தமிழ்மொழித்தன வழாவுல் எழுத்தாளர் கௌரவம்

கல்வி பண்பாட்டுவல் அமைச்சின் ஆகில இலங்கை பாடசாலை தமிழ்த்தின விழா யாழ். இந்துவில் இடம்பெற்ற போது எழுத்தாளர்கள் அகளங்கள், தென்னியான், கே.ஆர். டேவிட், ஜ.சாந்தன், சோ.ப., கோகிலா மகேந்திரன், கோப்பாய் சிவம், ச.முருகானந்தன் ஆகியோருக்கு இலக்கிய விருது வழங்கப்பட்டது. படத்தில் ச.முருகானந்தன் விருது பெறுவதைக் காணலாம்.

கேள்வி ஞானம்

- திலக்கயன் பத்ஸகன்

“கேள்வி - ஞானம்” பகுதிக்கு ஒருவர் ஒரு மாதத்தில் மூன்று கேள்விகளை மாத்திரமே அனுப்பலாம்.

அவற்றுக்குறிய பதில்களை திலக்கயன் வழங்குவார். கேள்விகளை அனுப்புபவர்கள் தமது பெயர் முகவுரியுடன் தொலைபேசி எண்ணையும் தீண்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திதிக்கு முன்னர் கிடைக்கும் கேள்விகளுக்கு அடுத்துவரும் திதில் பதில் வெளிவரும்.

- ஆச்சர்யர்

1. முற்பாக்கு எழுந்தாளர் கே. கணேஷ் அவர்களை முதன்முதலில் பீட்டி கண்டது ஞானம்தான் என நின்கள் குறிப்பிடுவிருக்கள். ஆனால் பேராசிரியர் சிவந்தமியி அந்தகு மாணான கருத்தைக் கூறியதாக எழுந்தாளர் மு. பொ. பதிவு செய்துள்ளார்!

- தூரா அ. தூராமன், கண்டு

கண்டாவில் இருந்து வெளிவரும் காலம் சஞ்சிகை 2003 ஜூன் வரியில் வெளியிட்ட கணேஷ் சிறப்பிதழில் எம். ஏ. நு. மாணால் செய்யப்பட்ட நேர்காணல் தொடர்பாகவே மு. பொ. தினக்குரல் 22-10-2017 வாரமஞ்சிரியில் எழுதிய கட்டுரையில் கா. சிதத்தம்பியின் கூற்றாக இதனைப் பதிவுசெய்திருந்தார்.

கே.கணேஷ் அவர்கள், எம் ஏ. நு. மானுக்கு அளித்த பேட்டியில் “தனக்கு கடவுள் பக்தி உண்டென்றும், அது சிறுவயதிலேயே தனது தாயாரால் ஊட்டப்பட்டதென்றும்” கூறியுள்ளார். அக்கற்றை பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியிடம் மு.பொ. கூறியபோது அதனைச் செவிமடுத்த பேராசிரியர், “எழுத் தாளர் கே. கணேஷை இதுகாலவரை யாரும் பேட்டி கண்டதும் இல்லை, அவரது உள்ளார்த்தரங்களை அறிந்ததும் இல்லை” என்று கூறியதாகவும் “சரியாகச் சொன்னிருக்கள்” எனத் தான் அதனை வழிமொழிந்ததாகவும் மு.பொ. பதிவு செய்துள்ளார்.

ஞானம் சஞ்சிகையே முதன்முதலில் கே. கணேஷ் அவர்களைப் பேட்டி கண்டது. அவர் தொடர்பான ஒரு சிறப்பிதழை முதன் முதலில் 2002 டிசம்பரில் வெளியிட்டது. மேலும் கே.கணேஷ் அவர்களுக்கு இயல்விருது கிடைத்தபோது இலண்டன் தீபம் தொலைக்காட்சி இலங்கையில் ஒரு நேர்காணலை ஒளிப்பதிவு செய்தபோது

கே.கணேஷ்டனான அந்த நேர்காணலை ஞானம் ஆசிரியர் என்ற நிலையில், நானே செய்தேன்.

அதன்பின்னர், காலம் சஞ்சிகை ஜூன் வரி 2003 இல் கணேஷ் சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டது. அதில் ஞானம் சஞ்சிகையில் வெளியான பேட்டியையும் மீஸ்பிரசுரம் செய்திருந்தது. அதாவது அந்த இதழில் நு. மாணால் எடுக்கப்பட்ட பேட்டியும் ஞானசேகரணால் எடுக்கப்பட்ட பேட்டியுமாக இரண்டு பேட்டிகள் வெளிவந்தன.

ஞானசேகரன் எடுத்த பேட்டியில் தனது கடவுள் நம்பிக்கை பற்றி கே.கணேஷ் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். “எனது தந்தையார் வைஷ்ணவராக இருந்து ஸ்ரீரங்கம் அரங்கநாதனையும் திருப்பதி வெங்கடாசலபதி யையும் குலதெய்வமாக அமைந்த கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் பெற்றோருக்குத் திருமணமாகி ஜூந்து ஆண்டுகள் பிள்ளைப்பாக்கியத்துக்கு ஏங்கிய நிலையில், எனது அன்னை வேளு ரம்மாள் ஆற்றங்கரையில் விநாயகர் சிலை அமைத்து, அரசுக் வேம்பும் வளர்த்து, சுற்றி வழிபட்டு விநாயகர் கிருபையால் நான் பிறந்த காரணத்தால் எனது பெற்றோர் எனக்கு சித்திவிநாயகம் என்று பெயர் குட்டினர். ஆனால் எனது தாய் மாமன் என்னை “கணேசன்” என அழைக்கத் தொடங்கவே அது நிலைத்துவிட்டது.”

மேலும் “தமிழ் மொழியை தனது தாயார் வீட்டில் தனக்குக் கற்பித்தார். அன்றாடம் திருப்புகழ், ஒளைவையாரின் வாக்குண்டாம், ஆத்திகுடி போன்றவற்றுடன் தேவார திருவாசகங்களையும் புக்டினார். அதுவே எனது குருதியில் ஒடுகிறது” என்றும்

குறிப்பிட்டுள்ளார். கணேசன் அவர்களின் கடவுள் நம்பிக்கை இரத்தத்தில் ஊறிய ஒன்று என்பது ஞானம் நேர்காணலில் தெளிவாகவே பதிவாகியுள்ளது.

மு.பொ. அவர்கள் காலம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த இரண்டு நேர்காணல்களில் நு.: மான் மேற்கொண்ட நேர்காணலை மட்டும் வாசித்துவிட்டு ஞானசேகரன் மேற்கொண்ட நேர்காணலை வாசிக்காமல் விட்டிருப்பாரா? -

மேலும், கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் “எழுத்தாளர் கே. கணேசன் இதுகாலவரையாரும் பேட்டி கண்டதும் இல்லை, அவரது உள்ளார்த்தங்களை அறிந்ததும் இல்லை” எனக் கூறியிருப்பாரா? நம்ப முடியவில்லை. எனெனில், ஞானம் வெளியிட்ட கணேசன் சிறப்பிதழில், ஈழத்து “நவீன் இலக்கிய எழுச்சியில் கே. கணேசனின் பங்கு” என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதிய கா. சிவத்தம்பி, அதே இதழில் வெளியான நேர்காணலை வாசிக்காது விட்டிருப்பாரா? பேராசிரியர் அமரராகி பல ஆண்டுகள் கழிந்த நிலையில் அவரிடம் எதனையும் கேட்டு உறுதிப்படுத்த முடியாது என்ற துணிவில் மு.பொ கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

முத்த எழுத்தாளர் மு. பொ. நெஞ்சுக்கு நேர்மையாக நடக்க வேண்டும்; எழுத வேண்டும். இளந்தலைமுறையினருக்கு முன் மாதிரியாகத் திகழுவேண்டும். குறைந்தது தனது ஆத்மார்த்தக் கோட்பாட்டுக்காவது விசுவாசமாக இருக்கவேண்டும்.

2. இது வாசிப்பு மாநம். நமது நாட்டில் துமிழ் வாசகர்களின் வாசிப்பு ஈடுபாடு எந்தளவில் இருக்கிறது?

நம்பிராளா, மக்களுக்கும்

நமது நாட்டில் ஏறத்தாழ 200 பேர்வரை திவிர வாசகர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களைவிட மேலும் 200 பேர்வரை மேலோட்ட வாசகர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது எனது கணிப்பு.

சில மாதங்களுக்குமுன் ஒரு பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளரிடம் கதைத்துக் கொண்டிருந்தேன். அவர் நல்ல தமிழ் அறிஞர். தமிழ் மொழி வல்லுனர். அவரிடம், “தற்காலச் சிறுகதைகளின் போக்கு எவ்வாறு உள்ளது? உங்களது மதிப்பீடு என்ன?” எனக் கேட்டேன். “ரஞ்சகுமார், உமாவரதாசன் நல்ல கதைகளை எழுதினார்கள். இப்போது

எழுதுவது இல்லை” என்றார்.

அவரது பதிலிலிருந்து ஒன்றை விளங்கிக் கொண்டேன். அவர் தனது மாணவப் பருவத்தில் விரிவுரைகளில் கேட்டதை இப்போது ஒப்புவிக்கிறார். தற்போது அவர் நவீன் இலக்கியங்களை வாசிப்பதில்லை. நவீன் இலக்கியத் தாடனம் அவரிடம் இல்லை என்பதைப்பறிந்து கொண்டேன். ஆனாலும் எல்லாம் தெரிந்தவர்களாக நாம் அவர்களைப் பார்க்கப் பழகிவிட்டோம். அவர்களும் தாங்கள்தான் எல்லாம் தெரிந்தவர்கள் என என்னி இஷ்டம்போல் செயற்படுகிறார்கள்.

இப்படியாக ஒருசில விரிவுரையாளர்களின் நிலைமை இருக்கும்போது, சமூகத்திலுள்ள சாதாரண மக்களிடம் வாசிப்பு தொடர்பாக நாம் அதிகம் எதிர்பார்க்க முடியாதல்லவா!

ஆனாலும், இன்று நவீன் இலக்கியத்தில் துறைதோயந்த பேராசிரியர்கள், கலாநிதிகள், விரிவுரையாளர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் மறுப்பதற்கில்லை.

3. இந்த ஆண்டு (2017) இலக்கியந்துங்கான நோபல் பரிசு யாருக்குக் கிடைத்துள்ளது?

எஸ்.மனோரமா, கண்ணா

ஆங்கில எழுத்தாளரான கஸௌவோ இதிகுரோ என்பவர் இவ்வாண்டின் நோபல் பரிசினைப் பெற்றுள்ளார். இவர் ஐப்பானில் பிறந்து பிரிட்டனில் குடியேறியவர். இவரது எழுத்துக்கள் மனித மனங்களின் ஆழத்தில் புதைந்திருக்கும் கற்பனை உணர்வுகளுடன் உலகத்துடன் உள்ள தொடர்பை வெளிக் கொண்டு வருவதாக அமைந்துள்ளன. இவரது நாவல்களின் கருப்பொருள்கள் அனைத்தும் சமுதாயத்தில் அனைவரிடமும் காணப்படும் நினைவுகள், நேரம் மற்றும் கற்பனை எண்ணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதை! என நோபல் தெரிவுக்குழு தெரிவித்துள்ளது. இவர் எழுதிய பிரசித்தி பெற்ற நாவல் “தி ரிமெய்ன்ஸ் ஓஃப் த டே” என்பதாகும்.

4. நீங்கள் சரித்திரமிபசும் சாலுதியர்த்தா என்ற நொடரை தினக்குரலில் எழுதி வருகிறீர்கள். அக்கட்டுரையில், வரதார் அவர்களை முதலாவது எழுத்தாளர் சங்கத்தை உருவாக்கியவர், முதலாவது சஞ்சிகையை வெளிக்கிகானர்த்தவர் என்றும் குறிப்பிடுவீர்கள்.

கூ.கணவு அவர்களை அந்தப் பிழையக்கு உரியவர் என்பதை நாங்கள் அறிந்திருக்கவில்லையா?

கூராலேறு, பாகவத்தாலே

வரதர் ஆரம்பித்தது முதலாவது தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம். ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முதன்முதலில் ஈழத்துத் தமிழ் நாவின இலக்கியம் என்ற உணர்வு நிலையோடு இயங்கி வந்தது அவர்வெளியிட்ட மறுமலர்ச்சி இதழ். அதன் 23 இதழ்களையும் ஆராய்ந்த பேராசியர் கா. சிவத்தம்பி, செங்கை ஆழியான் போன்றோர் இக்கருத்தினைப் பதிவுசெய்துள்ளனர். வரதருடனான எனது ஞேர்காணலும் இதனை உறுதி செய்துள்ளது. இதனையே எனது கட்டுரையில் எழுதி வேண்டும்.

கே.கணேஷ் ஆரம்பித்தது அகில இலங்கை எழுத்தாளர் சங்கம். இது தமிழ் -சங்கள் எழுத்தாளர்களை உள்ளடக்கியது. அதன் தலைவராக சுவாமி விபுலானந்த அடிகளும் உபதலைவராக மார்ட்டின் விக்ரம சிங்காவும் அதன் இணைச் செயலாளர்களாக டாக்டர் சரத்சந்திராவும் கே. கணேஷம் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். பி.கந்தையா பொருளாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். ஆனால் டாக்டர் சரத்சந்திர மேற்படிப்புக்காக வண்டன் சென்றதால் அதன் இயக்கம் குன்றிவிட்டது.

பின்னர், 1946 இல் கே. கணேஷ் கே. இராமநாதனுடன் இணைந்து நடத்திய பாரதி சஞ்சிகை எழுத்தாளர்கள், தேசாபிமானி, நவசக்தி எழுத்தாளர்கள் ஆகியோரை ஒன்று திரட்டி முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஆரம்பித்தார். ஆரம்பத்தில் செ.கணேசலிங்கன், சில்லையூர் செல்வராஜன், அ.ந.கந்தசாமி முதலியோர் பக்கபலமாக இருந்தனர். பிற்காலத்தில் பிரேமஜி, இளங்கீரன், என். கே. ரகுநாதன், எச்.எம்.பி. முகைதீன், எஸ். பொ., கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, டொமினிக் ஜீவா, டானியல், பி. இராமநாதன், நீர்வைப் பொன்றோர் இணைந்து கொண்டார்கள். என ஞானத்துக்கு அளித்த நேர்காணலில் கே. கணேஷ் குறிப்பிட்டுள்ளார். (டிசம்பர் 2002 ஞானம் இதழ்)

பாரதி இதழே முதன்முதலில் இலங்கையில் வெளிவந்த தமிழ் சிற்றிதழ் ஆகும். இது ஆறு இதழ்களுடன் நின்று விட்டது. “தமிழ்ச் சஞ்சிகை வரலாற்றில்

முற்போக்குக் கொள்கைப்பிரசாரத்துக்கு வெளிவந்த முதல் முற்போக்குச் சஞ்சிகை என்னும் பெருமை கே. கணேஷவின் பாரதிக்கே உண்டு” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் தெளிவத்தை ஜோசப். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி பாரதி இதழ் தொடர்பாகக் குறிப்பிடுகையில், “கணேஷினுடைய பாரதி தனியொருவரின் பத்திரிகை இயக்கமாக, கீஞ்சயர் - ஜில்லாகையரை முற்போக்கு தொப்பாட்டில் இணைத்துப் பொசுக்கிறதும் தமிழில் இந்த இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி வேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறுவதாகவும் அமைந்தது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

5.1000 கவிஞர்களின் கவிதைகள் நூலினைப் பற்றிய நாங்களு பார்வை யாது?

- சௌ. உதயகுமார், சமூஹாரு.

அந்த நூலினை இன்னும் முழுமையாக நான் வாசித்து முடிக்கவில்லை. அந்த நூலின் வெளியீட்டு விழாவில் சிறப்பு அதிதியாகக் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. எனது வாழ்நாளில் அத்தகைய ஒரு பிரமாண்டமான நூல் வெளியீட்டு விழாவினை நான் பார்த்ததில்லை. வீரசிங்கம் மண்டபம் இலக்கியவாதிகளால் நிரம்பிவழிந்தது. நிகழ்ச்சிகள் யாவும் கனகச்சிதமான முறையில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தன. முப்பத்திரண்டு நாடுகளில் வாழும் 1098 கவிஞர்களை ஒன்றிணைத்து அவர்களின் கவிதைகளை 1864 பக்கங்களில் நூலாக்கி 4.415 கிலோகிராம் நிறையில் தந்துள்ளார்கவிஞர் யோ. புரட்சி. இந்தப்பாரிய நூலை, புலம்பெயர் நாடுகளிலிருந்தும் இலங்கையின் நாலாபுறமிருந்தும் தமிழகத்திலிருந்தும் வந்த வர்கள் வரிசையில் வந்து முன்றியடித்து வாங்கிய காட்சி கண்கொளாக காட்சி. யோ. புரட்சி பதிப்புத்துறையிலும் ஒரு புரட்சியைச் செய்துள்ளார். இத்தகைய ஒரு பிரமாண்டமான தொகுப்பைத் தந்துவிட்டு மிகவும் அடக்க ஒடுக்கமாகப் பேசி எல்லோரையும் வசீகரித்து வெளியீட்டு நிகழ்ச்சியையும் திறம்பட நிகழ்த்தியதும் ஒரு புரட்சிதான். இத்தொகுதியை வெளிக்கொண்ர்ந்ததன் மூலம் அவர் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் தனது பெயரை ஆழமாகப்படித்துள்ளார்; என்றும் பேசப்படுவார். வெளியீட்டுவிழாவில் பேச்காளர் ஒருவர் குறிப்பிட்டதுபோல இது ஒரு கண்ணால் சாதனை. இலகுவில் யாராலும் முறியடிக்க முடியாத சாதனை.

ஓஓஓ

வாசத்துறை பேசுக்குரை

அன்புள்ள வேல் அமுதனுக்கு, நீங்கள் ஞானம் 209 இதழில் வாசகர் பகுதியில் கேட்ட கேள்விக்கு இப்பதிலை எழுதுகிறேன்.

கவிதை, கதை படிக்கிறபோது படிக்கிறவருக்கு ஒரு உத்துவேக உணர்வினைக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த உணர்வு ஏக்கம், ஏமாற்றம், மகிழ்ச்சி, தவிப்பு, அதிர்ச்சி, சிரிப்பு அழுகை என்று ஏதாவது ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். (வேறெந்த உணர்வாகவும்கூட இருக்கலாம்) நீங்கள் எழுதும் குட்டிக் கதைகள் எதிலும் அப்படி இருப்பதில்லை. ஒரு சம்பவத்தை அப்படியே சொல்வதெல்லாம் கதை ஆகாது. நிங்களும், வேறு சிலர் போலவே “குட்டிக்கதை” என்று தலையிட்டுவிட்டு ஒரு சம்பவத்தைச் அப்படியே சொல்கிற்கள். இது, சிறுப்பிள்ளைகள் யானை என்று நினைத்து ஒரு உருவத்தை வரைந்துவிட்டு அதற்கு அருகிலே யானை என்று எழுதுவதற்குச் சமமாகும்.

மேலும், ஒரு நாவலில் பல சிறுகதைகள் இருக்கும். ஒரு சிறுகதையானது, ஒரு குறிப்பிட்ட விடயதானத்தைப் பல சம்பவங்களோடு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் நின்று, குறிப்பிட்ட பாத்திரங்களோடு சித்திரிக்கப்படும். அந்தச் சித்திரிப்பில் பாத்திரப்படைப்பு காலம் மொழி அழகியல் விபரிப்பு என்று எல்லாமே வாசிப்போர் மனதை உந்திக்கொண்டிருக்க வேண்டும். குட்டிக்கதை ஒரு சம்பவத்தை அழகியலோடும் மனவிகசிப்போடும் சொல்ல வேண்டும். குறிப்பு: சிவாஜிகணேசன் ஒப்பாரும் மிககாருமில்லாத ஒரு மகா நடிகன். ஆனாலும், அவருடைய நடிப்பிலும் பல விமர்சனங்கள் உண்டு. அதற்காக, சிவாஜிகணேசனின் நடிப்பை விமர்சிக்க நடிகனாக இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமும் இல்லை. நல்ல இரசனைத் திறன் இருந்தால் போதும். இது, நல்ல கவிதை நல்ல கதை என்று இரசனை உள்ள நல்லதொரு வாசகன் சொல்வதற்கு ஒப்பாகும்.

-சமரபாகு சீனா உதயகுமார்

அன்புள்ள ஞானம் ஆசிரியருக்கு,

தங்களது 207வது இதழில் பிரசரமான பேர்ச்சை முட்கள் எனும் முதற்பரிசு சிறுகதையை நான் பலமுறை வாசித்து ரசித்திருந்த ஒன்றாகும். அது குடும்ப வறுமை காரணமாக சவுதி அரேபியாவுக்குப் பணிப்பெண்ணாகச் சென்றிருந்த பள்ளிச்சிறுமி ஒருத்தி முறையாக நிருபிக்கப்படாத கொலைக்குற்றத்திற்காக சவுதி அரசினால் சிரச்சேதம்செய்யப்பட்ட அவலத்தைப் பேசுகின்ற கதை. உலகமே அறிந்த ரிசானாவின் அவல முடிவுக்கு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் இருந்த காரணிகளை அம்பலப்படுத்தும் விதமாக அந்த துண்பியல் சம்பவத்தை சிறுகதை வடிவத்திற்குள் கொண்டுவெந்து கண்முன்னே நடப்பது போல விவரித்து எழுதியிருக்கின்றார் மொகமட் ர.பி. மேற்படி சிறுகதையைப்பற்றி 209 வது இதழின் “வாசகர் பேசுக்கிறார்” பகுதியில் திருகோணமலை சூசை எட்வேட் மற்றும் திரு. எஸ்.ஐ. நாகர்கனி என்போர் தமது கருத்துக்களை எழுதியிருக்கின்றனர். இவர்கள் இருவருமே எழுபது வயதைக் கடந்த முத்த எழுத்தாளர்களும் ஆவர். ஆனால் பேர்ச்சை முட்கள் பற்றி இவர்கள் தெரிவித்திருக்கும் கருத்துக்களை வாசித்தபோது மிகவும் ஏமாற்றமாக இருந்தது. அதன் காரணத்தால் இதை எழுதுகின்றேன். இவர்கள் இருவருக்குமுள்ள பொதுவான பிரச்சினை என்னவென்றால் தாம் ஆதர்சமாக வரித்துக் கொண்டிருக்கும் விடயங்கள் கேள்விக்குட்படுத்துவதையோ விமர்சனத்திற் குட்படுத்தப்படுவதையோ விரும்புவதில்லை என்பதுதான்.

இது ஒருவிதமான மனோபாவம்.

அதாவது ஒருகாலத்தில் தாங்கள் புனிதமாக கருதிக்கொண்டிருந்த அம்சங்கள் கால ஒட்டத்தில் கறையடிந்தும் உருக்குலைந்தும் செல்லும் யதார்த்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் “என்ன இது?” என்ற பாணியில் முனங்கிக் கொண்டிருக்கும் போக்கு.

முதலில் திரு.சூசை எட்வேட்:

இவரது பிரச்சினை என்னவென்றால் பிறசமூகத்தில் நிலவும் முரண்பாடுகளை அல்லது குறைபாடுகளை அதே சமூகத்தைச் சேர்ந்த யாராவது அம்பலப்படுத்தும் விதத்தில் எழுதினால் அதுபற்றி ஆஹா ஓஹோ என்று புகழ்வார். ஆனால் நான் முன்பு குறிப்பிட்டதைப்போல தன்னுடைய ஆதர்ச விடயங்களை அல்லது அபிமான நாயகர்களின் உண்மையான விடயங்களை அம்பலப்படுத்தும் விதத்தில் எழுதிவிட்டால் போதும் உடனே தொட்டாற் சுருங்கி போலாகி விடுவார்.

முதற்பந்தியில் பேர்ச்சை முட்களை மனதாரப் பாராட்டியிருப்பதெல்லாம் அவருடைய சரியான பக்கங்கள். ஆனால் அதனை அடுத்து வருகின்ற பந்தியை ஆரம்பிக்கும்போதே, “அகோர கொடுமையைச் சொல்லவந்தவர் ஏன் புலிமுகத்தைக் காட்டினார் என்பதுதான் விளங்கவில்லை” என்று எழுதி தன்னுடைய உண்மையான கயரூபத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். ஏன் புலிகளின் உண்மையான முகத்தை காண்பிக்கக் கூடாதா? அவர்கள் என்ன விமர்சனத்திற்கு அப்பாற்பட்ட தேவதூதர்களா என்ன? அவர் கூறுகின்றார்: முதூரில் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் புலிகளின் ஆதிக்கம் இருந்ததாம். கதை சொல்லப்படும் ஏறத்தாழ பத்தாண்டு காலத்திற்குள் கதையில் கூறப்படுவது போல புலிகளினால் விற்கு சேகரிப்பதற்காக வண்டில் மாடுகளுடன் காட்டுக்குச் செல்பவர்கள் கப்பம் கேட்டு மிரட்டப்படும் வாய்ப்பு இல்லையாம். இது முழுப் பூசனிக்காயை சோற்றுக்குள் மட்டுமல்ல சோற்றுப்பருக்கைக்குள் மறைப்பது போன்றது என்றால் கூட மிகையில்லை. 2006ம் ஆண்டு மாவிலாறு பிரச்சினை ஆரம்பமானபோது காட்டிற்குள் சென்று அணையின் தண்ணீரை நிறுத்துமாவுக்கு புலிகள் இருக்கவில்லையா திரு. சூசை அவர்களே? (2017ல் இருந்து 2006 ஜக் கழித்துப் பார்த்தால் 25 ஆண்டுகள் வருகின்றதா உங்கள் கணிதத்தில்?)

மொகமட் ர.பி, சவுதியின் சட்டங்களையும் பிறழ்வான நீதியையும் முதூரின் ஹாஜியார்களையும் உலமாக்களையும் வறுத்தெடுக்கும்போது திரு. சூசை எட்வேட்டிற்கு தேனாய் இனிக்கும் பேர்ச்சை முட்கள் அவரது ஆதர்ச நாயகர்களை குறிப்பிடும்போது (அதுவும் பல காரணிகளில் ஒன்றாக) மட்டும் வேம்பாய் கசப்பதேன் என்பதுதான் எனது கேள்வியெல்லாம்.

முதூர் நீண்டகாலமாய் இராணுவம் மற்றும் விடுதலைப் புலிகள் என இருபகுதியினராலும் மாறி மாறி கெடுபிடிகளுக்கும் தொல்லைகளுக்குமுட்பட்டு வந்த பிரதேசம் ஆகும். இங்குள்ள அப்பாவி மக்களுக்கு தொல்லை புரிந்ததில் இருபகுதியினரும் ஒருவருக்கொருவர் சளைத்தவர்கள்ல.

நகர்ப்புறங்களில் இராணுவம் செக்கொயின்டுகளை வைத்துத் தொல்லை தந்தது என்றால் காடுகளுக்குள் மறைந்திருந்து தொல்லை தந்தது புலிகள். அன்றைய காலத்தில் அன்றாடம் உழைத்துச்சீவிக்கும் குடும்பத்தலைவனின் மனைவியையோ மகளையோ பாலைவனத்திற்கு விரட்டுவதில் புலிகளும் ஒரு பங்கை வகித்திருப்பது முதூரில் வாழ்ந்தவர்களுக்குத்தான் தெரியுமேயன்றி திருகோணமலையின் நகர்ப்புறச் சூழலில் சொகுசாக அமர்ந்து பேசிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குத் தெரியவராது. இப்படியானவர்களுக்கு கதாசிரியர் புலிகளை வில்லங்கமாகக் கதையோடு இணைத்ததைப்போல தோன்றுவது ஒன்றும் ஆச்சரியமான விடயமல்ல.

இனி திரு. நாகர்கனி:

திரு.நாகர்கனியின் பிரச்சினை கடந்த முறை அவர் எழுதிய கதைக்கு முதற்பரிசு கிடைத்த காரணத்தால் இம்முறை முதற்பரிசு கிடைத்த கதையானது தன்னுடைய கதைபோன்றே இருந்தாக வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார். அப்படி இருப்பதுதான் ஒரு கதை முதலிடத்துக்கு தெரிவு செய்யப்படுவதற்கான தகுதி என்று மறைமுகமாக கூறவருகின்றார். இது எத்தனை சிறுபிள்ளைத்தனமானது என்பதை வாசகர்களே புரிந்திருப்பார்கள். அவர் தன்னுடைய கருத்துகளுக்கு சிறுங்கல்கள் என்று தலைப்பிடிட்டிருப்பது சரியானதே. முனகல்கள் என்று அல்லது பொருமல்கள் என்று இட்டிருந்தால் இன்னும் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும்.

இப்பகுது வாசகன், ஓமர் முக்தார், கொழும்பு 3

பிறந்த இடம் வராதே என்று பவ்வியமாக சொல்லுகிறது. புகுந்த இடம் போ என்று நிர்த்தாட்சணியமாக கூறுகிறது. யாழ் முஸ்லிம்களின் அவலநிலையை “இனம்” ஊடாக காழ்ப்புணர்ச்சியற் கதைமாந்தரை வைத்து அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார் கதை வல்லாளன் உ.நிசார்; வாழ்த்துக்கள்.

வே.தில்லைநாதன், திருக்கொண்மலை

209 இதழ் கிடைத்து மகிழ்வு. ஆசிரியர் பக்கம் அபாரம். தமிழர்களின் பாரம்பரியமான நன்றி மற்றதலை நாகுக்காக சாடியிருக்கிறீர்கள். “இருப்பினும் தமிழ் உலகிற்கும் ஆய்வாளர்கட்கும் அதிகாவான நூல்களை சாமிநாதய்யர் காத்தளித்தார்” என்ற வரிகள் யதார்த்தமானவை. தாமோதரனாரின் மறைவின்போது உ.வே.சா. யாத்த “தாமோதரனார் தாழ்பணிந்து....” என்ற வரிகள் அந்த இருமேதைகள் பற்றிய உண்மை நட்பை உணரவைக்கின்றது.

வழைமை போன்று பேராசிரியரின் ‘எழுதத்தூண்டும் எண்ணங்கள்’ சிறப்பாக உள்ளது. காலத்தின் தேவையாக நீதியரசர் வந்திருப்பதையாவது தமிழன் காலந்தாழ்த்தாது பயன்படுத்துவானா? அல்லது, தான் அரசியல்வாதியே அல்ல என்ற அவரது ‘Record’ ஐ கேட்டுக் கொண்டே கோட்டை விடுவார்களா? கனியும் காலம் அறிந்திராத கபோதித் தலைமைகள் எத்தனை நாளைக்கு?

மா.ருலமணி

ஞானம் 208இல் இ.ஐ.வகாருண்யனின் ‘யாசகம்’ குட்டிக்கதை, ‘அவர்களையும்’ ‘இவர்களையும்’, ஞானம் 209இல் வே.தில்லைநாதனின் ‘மண்ணின் மைந்தன்’ குட்டிக்கதை ‘அவர்களையும்’ மிகத் தத்துப்பமாக, குறியீடாகக் கோட்டுக் காட்டி நிற்கின்றன. யதார்த்தமான நல்ல கற்பனைகள். இருவருக்கும் எனது பாராட்டுகள்.

ஞானம் 208இல் நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசரின் ‘பக்தி இயக்கத்தில் ஆடலின் பங்கு’ கட்டுரை நிறைய விஷயங்களைச் சொல்லுகின்றது. வாணமதியின் ‘மண்ணைத் தேடியமனது’ அர்த்தபுல்டியான நல்ல சிந்தனைகள்.

ஞானம் 209இல் இலக்கியனின் பதிலில் இதுவரை சாகித்ய ரத்னா விருது பெற்றவர்களின் பட்டியலை கால ஒழுங்கின் படி தந்துள்ளிர்கள். 16 சாகித்தியரத்தினாக்கள். எனக்கு இவ்விபரம் பேருதவியாக இருக்கின்றது.

முதார்முகமட்ராபி எழுதிய ‘பேரிச்சைமுட்கள்’ சிறுகதையில் எந்தவித அவசியமுமின்றி விடுதலைப் புலிகளை இழுத்துவிட்டமை பற்றி சூசைட்டேவெட் எழுதிய கருத்துகளோடு நானும் ஒத்துப் போகிறேன். அச்சிறுகதை சம்பந்தமாக கலாபூஷணம் எஸ்.ஐ.நாகூர்கனியின் கருத்துகளும் எனக்கு உடன்பாடே.

பேராசிரியர் துரைமனோகரனின் ‘எழுதத்தூண்டும் எண்ணங்கள்’, எம்.கே.முருகானந்தனின் ‘கணவன் அமைவதெல்லாம்’, இளைய அப்துல்லாஹ்வின் ‘நினைவில் நீந்தும் நதி’ ஆகியன் இதழுக்குச் சிறப்பைத் தந்திருக்கின்றன. அட்டைப்பட அதிதி கலாபூஷணம் நெடுந்தீவுமகேஸ், சாகித்தியரத்னா நீர்வைபொன்னையன் இருவருக்கும் ஞானத்தினுாடாக எனது வாழ்த்துகளைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

கொற்றை பி.கிருவ்ணானந்தன்

ஞானம் 209 இதழ் வாசித்தேன். செம்பியன் செல்வன் நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டியில் மூன்றாவது பரிசு பெற்ற கதையான தேவகி கருணாகரனின் ‘தெளிவு’ யுத்தத்தின் கொடுரமான முகத்தைக் காட்டும் மிகவும் நல்லதொரு கதை. ஒரு பெண்ணின் இயல்பான தாய்மை உணர்வுகள் மிகவும் யதார்த்தமாக வருகின்றன. அதேபோல ஒரு மகனின் தந்தைப் பாசம் மனப் போராட்டம் மனதை நெகிழ் வைக்கின்றது. நல்ல எழுத்து நடை - கதையை முடித்த முறையும் நன்றாக உள்ளது. எழுத்தாளர் தேவகி அவர்களிடமிருந்து மேலும் பல கதைகளை எதிர்பார்க்கிறோம்.

பிராசக்தி சுந்தரவினங்கம்